

**ความเปลี่ยนแปลง
กับการปรับตัว**

สด กุมะโรทิต อาจเป็น "คนขายน้ำประจํา
อำเภอ" ก็ได้ ถ้าหากจอมพลพิบูลย์ยังเรื่องอํ
นาจอยู่อย่างสมัยนั้น (อ่านต่อหน้า ๕๐)

นอกจากการแต่งตั้งความปรารถนาไว้ในเดือนมกราคมแล้ว ท่านนายกรัฐ
มนตรียังได้แสดงภาพ และความคิดเห็นของท่านอันน่าชื่นชมออกมาเป็นครั้งคราว
เป็นต้นว่า ในการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ เศรษฐศาสตร์ เมื่อเดือนที่แล้ว ท่าน
ก็ได้เปิดเผยถึงความตั้งใจของรัฐบาล ที่จะวางโครงการอันเศรษฐกิจในระยะยาว
โดยมุ่งส่งเสริมการเติบโตของดิน และการผลิตทางอุตสาหกรรมให้ มีปริมาณมาก
ขึ้นและมีคุณภาพดีขึ้น และยังได้เปิดเผยถึงความตั้งใจที่จะแก้ไขภาวะความเป็น
อยู่ของประชาชนในด้านที่ดิน ทั้งในด้านที่เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และ
การแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างมีโครงการอัน ระหว่างความช่วยเหลือทางการทหาร
และทางเศรษฐกิจที่ต่างประเทศจะให้แก่ประเทศไทยนั้น ท่านได้เน้นว่าความช่วยเหลือ
เหลือในทางเศรษฐกิจนั้นว่าจำเป็นอย่างยิ่ง และท่านยังได้เน้นถึงการใช้จ่ายเงิน
ของแผ่นดิน ให้เป็นไปโดยทางประหยัด และเกิดขึ้นประโยชน์แก่ประชาชนอย่าง

เมื่อได้นำมาแสดง ของนายกรัฐมนตรี
ที่แต่งตั้งแนวทางนโยบายของรัฐ ดัง
ปรากฏในคำทวงขังถามของเศรษฐสาร
ไปประจวบเจตนาความปรารถนาดี ของ
รัฐบาลดังที่เห็นได้ชัดดังนี้แล้ว เรา
คิดว่าถ้าการปฏิบัติทั้งปวงของบุคคล ใน
คณะรัฐบาล และราชการหนึ่งต่าง ๆ
จะเป็นไปอย่างเรียบร้อยและดีดั่งนี้แล้ว

แล้ว รัฐบาลก็จะได้รับความสนับสนุน
และความเชื่อถือ จากประชาชนอย่างนา
อันใจทีเดียว แต่ใน (อ่านต่อหน้า ๘)

តែង...ក្នុងការ តាមដាន

วันพฤหัสบดี

๒๔ สิงหาคม ๒๕

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทย-สัปดาห์ ได้กรุณามาเยี่ยมข้าพเจ้าได้ตามถึงอาการเจ็บป่วย ซึ่งรู้สึกขอบคุณเป็นอันมาก เมื่อข้าพเจ้าบอกว่าโรคหัดนั้นหายาก ส่วนโรคเกี่ยวกับประสาททุกเลาณดังแต่ได้หยุดเขียนไทย-สัปดาห์ เพราะการเขียนบทวิจารณ์ต้องอ่านหนังสือมาก เมื่ออ่านหนังสือน้อยลง หัวก็โปร่งขึ้นสบายขึ้น พอถึงกาลระต่อมาสังเกตว่าการเขียนดูเหมือนจะต้องอยู่ในกรอบนโยบายของบรรณาธิการ จึงคิดว่า การหยุดเขียนมาเดี๋ยวนี้ชอบด้วยกาลระเทศะ บรรณาธิการก็จะทำฉบับวันชาติ อยากให้เขียนบทความสักเรื่องหนึ่ง เพื่อถนินทานการแก่แฟนที่เรียกร้องถามหาอยู่เสมอ ข้าพเจ้าจึงเขียนบรรณาธิการว่าตนเองไม่เคยอ่านที่ ๒๔ มิถุนายนเป็นวันชาติ เขียนสัปดาห์เห็นจะได้ แต่จะเขียนเล่าเหตุการณ์ของการปฏิวัติวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ให้ผู้อ่านฟังบ้างพอสมควร เพราะเวลาได้ผ่านพ้นมาถึง ๒๕ ปีแล้ว อาจให้ความความทรงจำ ของคนรุ่นหลัง ที่ขณะนั้นยังเป็นยุวชนอยู่ให้ทราบถึงเกิดของการปฏิวัติความระไวบาง ที่แปลกไปกว่าที่ได้อ่านหนังสือมาแล้ว

ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔๗๕ นั้น ๔-๕ ปีข้าพเจ้าอยู่ยุโรป แลแรกได้มีโอกาสไปต่างประเทศหลายครั้ง ก่อนไปจากกรุงเทพฯ ได้ทราบเรื่องพระราชวังที่เชอพระองค์เจ้าจุลจักรทิพย์ อัครราชทูตไทยที่กรุงปารีส รายงานเข้ามาถึงกระทรวงการต่างประเทศ ถึงนักเรียนในประเทศฝรั่งเศสได้มีส่วนร่วมในกัฒนาชาติ อันเป็นที่ตั้งของสมาคมนักเรียนไทย เพื่อก่อหวอดการเปลี่ยนแปลงการปกครองอันเป็นเหตุให้นักเรียนทุนรัฐบาลผู้หนึ่งถูกส่งกลับประเทศไทย และอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นทุนส่วนตัวได้เปิดหนังสือไปประเทศเบลเยียมและต่อไปประเทศอังกฤษ การกระทำของท่านทูตในครั้งนั้นได้ทำให้ข้าพเจ้าไม่พอใจ จนมีเสียงกล่าวว่า เจ้าคุณนักเรียนเหล่านั้นเคยเป็นข้อหมางใจกันตั้งแต่บัดนั้นมา เมื่อข้าพเจ้าไปถึงกรุงปารีสระใดได้พยายามติดต่อพบปะกับเห็นความจริงดังที่ได้อ่านมาแต่ก่อน ครั้นได้มีโอกาสเฝ้าท่านทูตเจ้าใจเรื่องราวดำแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ซึ่งขณะนั้นคุณวิสูตร อรรถยุกติ (มีบรรดาสักดิ์เป็นหลวง) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขาธิการอยู่ที่สถานทูตนั้นด้วย เมื่อได้เปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔ มิ.ย. ๒๕ ดำรัสเรียกบรรดาเด็กนักเรียนทั้ง ๒ คนนั้นมาตรวจโรจนมาก คนที่ถูกส่งกลับนั้นว่าเป็นสมัครในวิชากฎหมายของคณะปฏิวัติและอยู่ในระดับชั้นหัวหน้า ส่วนอีกคนหนึ่งนั้นได้เรียนทวารวดีจนพดโท เพราะเขาไม่ชอบเป็นทวารก่อนออกไปศึกษาที่ยุโรปแต่บัดนี้ คนหนึ่งไปตั้งหน้าสถานอยู่ต่างประเทศ และอีกคนหนึ่งอันได้ไปจากวงการเมือง เพราะเขาไม่ทันกับคนอื่นแต่ไม่ใคร่ชอบ

ในปีต่อๆ มาเมื่อเรียนเหล่านั้นได้กลับมามีถึงประเทศไทยและได้เคยเข้าไปรับราชการใน

ที่ต่างจอนได้รับบรรดาศักดิ์เป็นหลวงไปก็ ลาเคมีมา ลวงประคิมฐนุธรรม (ปรีดี พนมยงค์) หลวงพิบูลสงคราม (แปลก ชิตตะสังกะ) หลวงโกวิทอภัยวงศ์ (ดวง อภัยวงศ์) หลวงสินธุ์สงครามชัย (สิน กมลวานิช) นักเรียนเดนมาร์ก และหลวงคทภรรมบัต (ธม จาววศรี) เหล่านี้เป็นต้น และพวกนี้ได้ลาออกจากบรรดาศักดิ์ทุกคน เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองสำเร็จแล้ว กลับปฏิวัติโดยนอนอยู่ในพระนครเรียงเป็นลำดับการเผยแพร่ความดีมีราชของเจ้านายได้โดยจันฉิมทราบเข้าไปใหม่ บัญชาชนทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน ถึงกับมีข่าวว่าจะปลงพระชนม์เจ้านายเสีย ทำให้ตำรวจต้องกาหระระไวระไวขึ้นน้อย คำว่าหนึ่งขณะที่สุดเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิตกำลังทอดพระเนตรภาพยนตร์อยู่ที่โรงพัฒนาการ ดำรงฉบับมาเชิญให้เสด็จกลับก็มี

ในลำดับต่อมาภาวะเศรษฐกิจของชาติตกต่ำ ถึงขนาดงบประมาณแผ่นดินรายรับไม่พอค่าใช้จ่าย ถึงต้องยุบกรมกระทรวงและปลดข้าราชการออกและลดตำแหน่งกันเป็นทั่วแถวพันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา (พจน์ พหลโยธิน) จเรทหารปืนใหญ่ซึ่งต่อมาเป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๒๔๗๕ และเชษฐาธิราช และผู้เขียนตำแหน่งผู้ช่วยปลัดทูลฉลองกระทรวงกลาโหม ตามอัตราเป็นพลตรีและพลเรือตรี ได้ถูกปลดลงมาเท่าเทียมได้รายจ่ายเดือนนอกไม่ได้ ความน้อยเนื้อต่ำใจได้ออก

มานอกหน้าในวันหนึ่งเมื่อผู้เขียนได้รวมได้รวมประทานอาหารกับเจ้าคุณพหลฯท่านปรารภว่า "อัยลูกเรามาจะรู้สึกอย่างไรเมื่อการทำงานของคุณแม่แต่โดยหลังไม่ก้าวหน้า" คือหมดโอกาสที่จะได้เป็นนายพล เพราะเอาตำแหน่งจเรทหารปืนใหญ่ไปรวมกับเหล่าอื่นที่หัวหน้าเป็นนายพลและพระยาพหลฯเป็นผู้ช่วยจึงต้องเป็นพันเอกอยู่ต่อไป ส่วนผู้เขียนตกลงมาเป็นเจ้ากรมเสมียนตรา เด็กตำแหน่งปลัดทูลฉลองไม่มีทางเป็นนายพลเช่นเดียวกัน ที่ต้องลดตำแหน่งกันทั่วไปเช่นนั้นเพราะมีเสียงโฆษณาชวนเกลียดของนักปฏิวัติว่า กองทัพของประเทศไทยเด็กนดเดียดมีนายพลมากมาย ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงนำคำกราบบังคมทูลในที่ประชุมใหญ่

ประจำกระทรวงกลาโหมเมื่อทรงประทับเป็นประธานในประชุมสนทนากันหนึ่งได้ทรงคัดค้านนายทหารผู้ใหญ่ในที่ประชุมว่าที่ไม่ทรงพอพระราชหฤทัยมีนายทหารบกเรือ ไปเรียนกฎหมายกันมากแสดงว่า ไม่พอใจในวิชาทหารอันแท้จริงจึงทรงขอร้องให้นายทหารเลือกเอาวิชาอย่างหนึ่งอย่างใดให้แน่นอน ถ้าอยากจะเป็นนักกฎหมายก็ควรลาออกจากทหารเสีย เพราะเอาเวลาของข้าราชการไปไปประโยชน์ส่วนตัวนอกหน้าที่ และวิชาทหารยังมีอีกมากมายที่จะต้องค้นคว้าศึกษา ทรมั่งอย่างนักเพราะทรงทราบว่ นายทหารที่เรียนกฎหมายนั้นได้เป็นดีพาทย์เหมือนนักกฎหมายกับคณะนายทหารให้ก่อการปฏิวัติด้วย ซึ่งก็เป็นความจริงตามกระแสพระราชดำริทุกประการ

กล่าวกันว่าในขณะนั้นพันเอก พระยาทรงสุรเดช (เทพ พันธุมเสน) มีเสียงแข็งเป็นหนึ่งในส่วนของการเสียผู้ก่อการ และเป็นตัวมองในการปรับปรุงกองทัพบก ได้กำหนดว่า ผู้บัญชาการทหารบกไทยควรมียศเพียง พันเอกเท่านั้น ซึ่งเท่ากับ (อ่านต่อหน้า๔๕)

โดย....."ศราภิช"

สรุปแสงวิจารณ์ข่าว

ในรอบสัปดาห์

ปากของเรา

การศึกษา

กลายเป็นการเมือง

ผลสะท้อนจากการ ขึ้นค่าบำรุงการศึกษา กำลังได้รับการประท้วงอย่างรุนแรงจากบรรดานักเรียนและนักศึกษา นับตั้งแต่การเปิดไฮด์ปาร์กจนที่สนามหลวง และได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลอีกครั้ง ซึ่งข้อเรียกร้องได้นำขึ้นต่อนายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งได้วิงวอนต่อนายกรัฐมนตรีขอความเห็นใจว่าผู้ปกครองกำลังได้รับความสะดวกน้อยลง ทว่าหากินได้เอง พ่อต้องแอบหางานต่างนาเพื่อชวนขายหาเลี้ยง และส่งให้ลูกศึกษา

ยา พวกเราไม่รู้สึกเวทนาสงสารเยาวชนของชาติ ผู้ยากจนทั้งหลายบ้างหรือ.

ความจริงผลสะท้อนอันก่อความเดือดร้อนให้แก่ บรรดานักเรียนนักศึกษา ก็มิเฉพาะกลุ่มที่พ่อแม่ยากจนหาเช้ากินค่ำ แต่ต้องมีภาระเลี้ยงดูตั้งแต่เด็กให้ได้รับการศึกษาหลายๆ คน เมื่อเดือดร้อนจนจนทนไม่ไหว มั่นใจว่าตนเองจะถูกขูดรีดสภาพความเป็นไปในครอบครัวได้ที จะต้องถูกขูดรีดร้องขอความเห็นใจ จากผู้รับผิดชอบต่อการศึกษานักเรียน บรวรดาคูเศรษฐีหรือผู้มีอันจะกินทั้งหลาย ย่อมอยู่นอกเหนือสิ่งเหล่านี้ เพราะเขาจะไม่มีความรู้สึกเดือดร้อนและมีอภิสิทธิ์ ต่อการขึ้นค่าบำรุงการศึกษาแล้วอย่างไร เขาย่อมจรมองเห็น

ไปว่าเป็นเรื่องเด็กเต็มทีสำหรับที่ระบอบเดียวให้แก่การศึกษาต่างๆ เพราะโดยหลักของความเป็นจริงที่เป็นอยู่แล้ว ฐานะของบุคคล และความเป็นอยู่ของแต่ละครอบครัวย่อมแตกต่างกัน ไม่เสมอเหมือนกัน ฉะนั้นความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นจึงย่อมไม่ทั่วถึงกัน มันขึ้นอยู่กับฐานะและความเป็นอยู่เป็นสำคัญ แต่เราที่อย่าลืมนึกไปถึงความจริง อีกข้อหนึ่งว่าฐานะของประชาชนส่วนใหญ่เป็นอย่างไร มั่งมีศรีสุขทางไหนหรือ—หรือว่าพวกพ้องหาเช้ากินค่ำมากกว่า ก็เมื่อเช่นนี้แล้ว ทำไมเราจึงไม่คำนึงถึงส่วนใหญ่มาก่อน ที่พูดเช่นนั้นได้หมายความว่าข้าพเจ้าจะไม่เห็นด้วยกับการตั้งเริ่มการศึกษาของชาติ ข้าพเจ้าเห็นด้วย กับภารกิจที่ต้องเรียกร้องเก็บค่าเล่า

เรียนจากเด็กเหล่านั้นบ้างเพื่อเป็นธรรมเนียมแต่ดั้งเดิม แต่เพื่อประชาชนแบ้งเบาภาระงบประมาณการศึกษา ให้ลดน้อยลง แต่ปัญหาอยู่ที่ความเหมาะสม และถกเถียงว่าสมควรหรือไม่ ตลอดจนข้อเท็จจริงได้วางไว้นั้น ประชาชนได้รับความเดือดร้อนไหม และเขาทนได้ไหม.

จากอัตราขึ้นค่า แต่ปีละ ๑๐ บาท ถึงขั้นสูงสุด ๒๕๐ บาท กล่าวคือมีระดับตอนต้น ๑๐ ถึง ๕๐ บาท มีตอนปลาย ๕๐ บาท ถึง ๒๐๐ บาท ซึ่งเมื่อเทียบเคียงดูกับที่เสียในปีก่อนเพียง ๒๐ บาท สำหรับมัธยมตอนกลางต้องมาเสีย ๒๐๐ บาทในปีนั้น ขึ้นกว่าปีที่แล้วถึง ๑๘๐ บาทที่นั่นเด็กเรียนอยู่สัก ๓ หรือ ๔ คน ท่านลองหันตามาคิดดูซิว่า ถ้าท่านเป็นพ่อเด็กเหล่านั้นที่จะต้องเสียค่าเรียนคนละ ๒๐๐ บาทบ้างแล้ว ท่านจะทำอย่างไร ทั้งนี้ไม่ต้องพูดถึงท่านที่มีอำนาจศักดิ์ ผู้ต้นแถว หรือเศรษฐกิจทั้งหลาย เพราะลูกของบุคคลเหล่านั้น ย่อมไม่มาเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล เขาส่งลูกเขาไปเรียนในโรงเรียนที่เป็นของทางประเทศหมัด ขูดรีดกันทำโดยเขาไม่เคอร์ซีลี ซึ่งการศึกษาในปัจจุบันนี้มันก็แบ่งแยกกันอยู่แล้วในความรู้สึกของประชาชนทั่วไป พ่อแม่ของเด็กทุกคนย่อมรู้ดีว่า เขาควรจะส่งลูกเขาไปเรียนในที่ไหนและโรงเรียนใดบ้าง เหมาะสมแก่สภาพของเขาไหม เรื่องอย่างนี้พ่อแม่เด็กย่อมรู้ดีกว่าคนอื่น แต่เมื่อมาโดนเข้าแบบนั้น ถึงกับพูดไม่ออกได้แต่กรอกหน้าเท่านั้น.

รัฐบาลมา-รัฐบาล (ผ่าน) ไป...แต่ประชาชนยังอยู่ (อย่างเก่า) !

เรื่องการช่วยเหลือ ในด้านการศึกษาของชาติ ข้าพเจ้าเชื่อว่าประชาชนยินดีที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยดีเท่าที่สติกำลังจะสามารถ ให้ความช่วยเหลือได้ เรื่องนี้เมื่อเกิดการร่ำร้องและโวยวายจนแล้ว กระทั่งวงการศึกษาที่ควรจะได้รับฟังและหาทางแก้ไข ให้มีทางยืดหยุ่นได้ ไม่ใช่กำหนดอัตราตายตัวไว้ จนไม่มีทางถดถอยผ่อนปรนกันได้ โดยเฉพาะจังหวัดและระยะเวลาดังนั้น เป็นการสมควรที่จะลดค่าเล่าเรียนหรือไม่ ในขณะนี้ ประชาชนกำลังได้รับความทุกข์ร้อนจากยารอบด้าน ภาษีอากรก็เพ่งจะเพิ่ม

เพิ่มขึ้นมาช่วยพาพาชีวิตจนเกินพิกัด
 ต้นกระแต แดงก็หัวดำโรค ฟังจะจด
 การบรรดาตงเท่านั้นเอง การเสด็จคน
 บำรุงการศึกษา ก็พรวดพาดจนอยางน
 มันเป็นการสมควรหรือไม่ว่า พวกเจ้า
 ขอเสนอให้รัฐบาลได้พิจารณาด้วยความ
 สุขุมคัมภีรภาพด้วยเถิด จำเหตุจน
 และการกระทำนั้น เป็นการเหมาะสม
 กับทางเวลาหรือไม่ ความจริงกระ
 ทรวงศึกษา ก็มเจตนาดีที่จะหาเงิน
 มาช่วยในด้านการศึกษา ตามแผนที่วาง
 ไว้ แต่เจตนาของกระทรวงศึกษานั้น
 มองไปแต่ในทางที่กระทรวงศึกษา จะได้
 ต้นเดียว หาได้มองไปถึงประชาชนไม่
 ทว่าที่กระทรวงศึกษา จะทำการเรียกเก็บ
 ค่าบำรุงตามอัตราที่วางไว้ กระทรวง
 ศึกษาจะได้ เอาเข้าประชุมปรึกษาหารือ
 กันให้ประชาชนได้ทราบเสียก่อน ทาง
 โทรภาพหรือทางใดก็ได้ พร้อมกันนี้
 ความจำเป็นและเหตุผลเป็นเช่นๆไป จน
 เห็นสมควรว่า จะเรียกเก็บในอัตราไหน
 และโฆษณาให้ประชาชน ได้ทราบเป็น
 หนึ่งๆไป โดยต้องฟังเสียงของประชาชน
 ด้วยว่าเขาจะเสียได้ไหม แล้วจึงค่อย
 เรียกเก็บในใบต่อไป เพื่อเป็นการเปิดโอ
 กาสให้ผู้ปกครองของเด็ก ได้มีโอกา
 สเตรียมตัวที่จะหาเงินได้เสีย ให้แก่เด็กได้
 ไม่ใช่กระทรวงศึกษาพิจารณา เห็นสม
 สมควรแล้วก็เรียกเก็บกันทันที อย่างนั้น
 ทำความลำบากยากใจ ให้แก่ผู้ปกครอง
 อยู่อย่างย้ง แม้จะผ่อนผันให้ชำระได้เป็น
 งวดๆก็ตาม งวดหนึ่งก็ตั้งวางความเดือด
 ร้อนให้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ยากจนอยู่
 ไม่น้อย ในบรรดาสภาพการณ์เศรษฐกิจ
 ของประเทศอยู่ในลักษณะเช่นนี้ การ
 ทหารรายได้เศษแก่ครอบครัว ก็ยากแค้น
 เด็ดที่ แต่การจะมออกแสดงการณ
 หรือมาขแรงทางโทรภาพนั้น จะเกิดประ
 โยชน์อันใด ถ้าหากว่าทำเสียก่อนการ
 เรียกเก็บเงิน แต่ถ้อยจะเป็นประโยชน์
 ยิ่งกว่า ฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นต่าง ๆ
 เหล่านี้จึงไม่เป็นประโยชน์ทางการเมืองที่
 ฝ่ายค้านได้ถือเอาเป็นจังหวะ ที่เปิดอภิ

ทุกขลาก !!

ปรายรัฐบาลทันที ซึ่งใครๆก็ยอมปฏิ
 เสนอไม่ได้ และในคณะรัฐบาลเองก็ปฏิ
 เสนอไม่ได้เหมือนกัน ที่รัฐมนตรีใน
 คณะรัฐบาลเป็นผู้ร่างเทศการณ ให้
 เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายค้าน ที่จะหาโอกาส
 เล่นงานรัฐบาลอยู่แล้ว ฉะนั้นเหตุต่างๆ
 ที่เกิดขึ้นจึงเป็น โอกาสอันดี ของฝ่ายค้าน
 ที่เขาถือเอาเป็นความผิดพลาด เสนอเบ็ด
 อภิปราย ดังที่ปรากฏข้อเท็จจริงอยู่
 แล้ว ทางที่แต่ละถูกต้องจึงควรที่จะได้
 พิจารณาหาทางปรานีประอมเสียด้วยดี
 อย่าปล่อยให้เด็กนักเรียน นักศึกษาเดือด
 ร้อนกันต่อไปอีก. ▲

“คนชั่วซุ่ม”

บ้านของเขา

“ฝรั่งเศสกับสันติภาพ”

คนเราเมื่อใช้กำลังเพื่อเผด็จศึก
 อะไรต่อมิอะไรแล้วถ้าใช้กำลังเครื่อง
 จักรเครื่องยนต์ หรือวิวกวดยก็รอด
 ตัวไป แสดงใช้สมัครพรรคพวกกระ
 ทำโดยพลการแล้ว พระท่านว่ากง
 กำลังเกวียน เพราะมีขามันนั้น
 เหละ เมื่อกำลังมันกำเริบเสิบสาน

ก็คงจะวัดรอยเท้ากันเสียรำไป. เพราะ
 ทำอย่างรักก็เอาเรื่อง “บุญวาสนา”
 มาปิดหูปิดตากันไปสำเร็จแล้ว ใน
 เมื่อบรรดากำลังเหล่านั้น มันก็จะรู้
 ดิฉันมาบ้างว่า.

“คุณแหละเฮ้ย... ที่ช่วยให้ผมถูกกัน
 ได้สำเร็จ”

เมื่อคิดเสียอย่างนั้นแล้ว ความก่า
 เริบเริบด้านมันก็หมักเคิบโตเจริญตาม
 รอยขนมาทันที.

ขณะนี้นายพลเดอโกลเอง ก็กำลัง
 ไล่เผชิญสถานการณ์เช่นว่านั้นเข้าด้วย
 เหมือนกัน ในเมื่อบรรดาสมุนทั้งหลาย
 ที่เป็นผู้มีอาชีพ ถืออาวุธประเภทลูกจ้ำง
 ทำสงคราม ได้ตบมือตีตื้นยึดอำนาจ
 ช่วยเหลือให้นายพลเดอโกลได้ครองเก้า
 อ้นนายกรัฐมนตรีได้อย่างหวานคอแรง.

ทั้งนี้ ปรากฏในตอนนั้นขนมาเสีย
 แล้วว่า วัตถุประสงค์ที่รีบทำหมายของ
 นายพลเดอโกล กับลูกสมุนของเขานั้น
 มันตรงกันข้ามเหมือนกันขวากับดำ.

เพราะตัวนายพลเดอโกลนั้น ใน
 ชั้นแรก ก็มุ่งจะทำทงของอาจเอกราชอยู่
 ถึงขนาดประกาศออกไปทีเดียวว่า จะ

นำระบบเผด็จการเข้ามาใช้ให้หมดหัวใจ
 สักครั้ง เพราะลงสถานการณ์มันขึ้น
 บ่วนเหมือน “ศาลไม่มีเจ้า” อย่างนั้น.

“มันต้องดู เข้าจัดการเสียให้
 เหมือนสมัยก่อนนั่นแหละถึงจะได้การ”

ปรากฏว่า พอประกาศออกไป

อย่างนั้นแล้ว ก็เห็นสรรพคนอย่างอะ
 ยัมมะทันตา พวกพรรคการเมืองพรรค
 ต่าง ๆ กว่กันพรรคพวกชาติ ที่คิดจะตั้ง
 นายพลเดอโกล และกวาดพรรคพวกมิด
 นิสต์ กับพรรคฝ่ายซ้ายลงเสียทั้งพรรค
 ต่างให้ร้องแซ่ร้องกันไม่ทั่วทั้งประเทศ

...แต่ถ้าหากว่าท่านผู้อ่านที่รัก เขาไม่ได้ขึ้น
 สมัยนี้ดีถ้าดูการมันเคอโกลหรือก แต่
 หากให้ร้องด้วยความกระหายที่จะเข้าแ
 ้นเนื้อเนื้อหนึ่งนายพลผู้ไม่รู้จักปลงอนิจ
 ญ์นั้น ที่มีเสียงแรงกอบกู้เอกราชของชาติ
 มาเสียจนชื่อเสียงโด่งดังเบาหรือตันโด้
 หงกดับไปนำเอาระบบ “เผด็จการ”
 กลับมาใช้ ในเมืองแม่แห่งประชาธิปไตย
 เข้าอีก. นอกจากจะเสียเกียรติประวัติ
 อันสูงส่งของชาติแล้ว ยังจะบ่อนทำลาย
 เสรีภาพและความสงบ ของประเทศบ้าน
 เมืองเข้าอีก (อ่านต่อหน้า ๔๑)

□ ความปรารถนากับการปฏิบัติ

ต่อจากหน้า ๓

มติที่รัฐบาลอยู่ในฐานะเช่นไร รายงานข่าวและความเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์และในสื่ออื่น ย่อมจะทำให้ความเกรงใจรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งอยู่แล้ว

การที่รัฐบาลได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากในขณะนี้ นอกจากจะเนื่องจากเหตุที่ผิดหลักการของบุคคลบางคนในการวิจารณ์และคณะทหารต่อไป ในทางใช้นโยบายหน้าที่ราชการแสดงเหตุผลประโยชน์ได้ตนหรือเพื่อพวกพ้องของตนแล้ว ก็เนื่องมาจากเหตุที่การปฏิบัติของรัฐบาลหรือของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหลายอย่าง หาด้วยในเรื่องรอยของความปรารถนาดี ดังที่ได้แถลงแก่ประชาชนไม่ และก็มีมนุษย์ๆ ที่เคย ทมการปฏิบัติในการบริหารรัฐบาลที่ขัดแย้งกันเอง จนทำให้ท่าทีและนโยบายของรัฐบาลเต็มไปด้วยความสับสนยากที่จะหาว่าจะเข้าใจได้ และด้วยการปฏิบัติเช่นนี้รัฐบาลจึงไม่อาจแก้ปัญหาที่ยากทั้งในทางเศรษฐกิจและอื่น ๆ ให้ลุถึงไปได้

หากจะมีได้เพิ่มขึ้น เมื่อเป็นเช่นการประกาศความตั้งใจว่า จะปฏิบัติกรทุกอย่างอันจะเป็นผลให้รัฐบาล “เป็นรัฐบาลของประชาชน และเพื่อประชาชนโดยแท้จริง” จึงยังคงเป็นเรื่องที่อยู่เพียงแค่นครหา และยังไม่ถึงความรับผิดชอบและการรับผิดชอบของประชาชน.

บางสิ่งบางอย่างที่ขัดขวางความปรารถนาดีของรัฐบาล และควรที่จะได้ยกเลิกเพิกถอนเสียโดยสิ้นเชิง รัฐบาลก็ยังไม่เลิกล้มอย่างจริงจัง พ.ร.บ. บังคับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ซึ่งได้เป็นเสมือนข้อห้าม เลิกอย่างหนักแน่นมาเป็นเวลานานแล้ว รวมทั้งได้มีการแก้ไขของบทที่ ๕ ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ อย่างที่รัฐบาลไม่อาจปฏิเสธได้ ถึงกระนั้นรัฐบาลก็ยังยังคงไม่ที่จะรักษาวินัยโดยดียวว่า ยังเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์อยู่และใช้ออกข้ออ้างแบบเดิมกับที่พล.ต.เผ่า ศรียานนท์ได้เคยอ้างมาแล้ว นอกจากนั้นยังมีการแก้แค้นความจงใจว่า ผู้สุจริตจะไม่ได้รับความเดือดร้อนอะไรจาก พ.ร.บ. ฉบับนี้ ทั้งที่ผู้สุจริตจะถูกจับกุมคุมขังมาแล้วเป็นจำนวนมากในอดีต และเมื่อเร็วๆ นี้ ผู้ที่เดินทางกลับจากการไปเยี่ยมประเทศจีนก็ถูกนำไปคุมขังไว้ เพราะเหตุที่กฎหมายยังไม่ถูกละเลิกเท่านั้น การที่รัฐบาลยังคงรักษากฎหมายฉบับนี้ไว้ ทำให้ไม่มีการประกาศความปรารถนาดีของรัฐบาลและของนายกรัฐมนตรี ได้รับความกระทบกระเทือนเหมือนไม่ปลด แม้ว่านายกรัฐมนตรีจะแสดงความปรารถนาไว้ มีการค้าขายระหว่างประเทศอย่างเสรีโดยไม่จำกัดประเทศ แต่ในเมื่อคำขวัญฉบับนี้ถูกใช้กลับจากประเทศจีน มาจับไว้เช่นนี้พวกพ้องก็ย่อมไม่เสียต่อการเดินทางไปติดต่อค้าขายกับจีน หรือว่าจะคิดก็ต้องคิดต่อไปอีก เพราะกลัวจะถูกลดทอนท้าวเป็นคอมมิวนิสต์ ความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศจะไม่มีขึ้นได้อย่างไร เมื่อการวินิจฉัยทางคดีจะหนักหน่วงเสียยิ่งๆ ที่ลดจากไปอันสหภาพโซเวียตกับจีนในทวีปประเทศไทย ถูกตัด

เอกสารและสิ่งของ ที่มีไว้เป็นของผิดกฎหมาย และถูกส่งไปให้รับการสอบสวน ในขณะทำการปฏิบัติกรอย่างไม่มีผลดี ต่อมิตรภาพระหว่างประเทศไทย ต่อสหภาพโซเวียตอยู่ทางนี้ นาย ดร. จิต เสริมบุญตร เอกอัครราชทูตไทย ในนครมอสโกก็ได้แสดงสุนทรพจน์ขึ้นชมสมณในสัมพันธไมตรีและความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศทั้งสองอย่างโน้น เมืองโมสโคว่าที่คณะนักหนังสือพิมพ์และพระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าชายได๋ ไปเยือนสหภาพโซเวียตการปฏิบัติที่ขัดแย้งกันระหว่างราชการของไทยเช่นนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีจะคิดเห็นอย่างไร ทางตำรวจก็จะมีคำชี้แจงว่า เพราะกฎหมายคอมมิวนิสต์ยังไม่เลิกนี้ เมื่อกฎหมายยังไม่เลิกก็ต้องกันอีก สอนรายละเอียดจับเข้าตรวจเข้าไว้ก่อน และรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยก็ประกาศว่าผู้สุจริตไม่หวั่นเหวี่ยงร้อนระอา การที่รัฐบาลยังคงคุมขังกฎหมายคอมมิวนิสต์ไว้ ก็เท่ากับรัฐบาลยังคงคุมขังเครื่องขัดขวางการบริหารนโยบายที่ดีของรัฐบาล ไว้แทนทุกด้าน ยังคงอุ้มชูอุปสรรคต่อความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ ยังคงอุ้มชูความเข้าใจของผู้คนที่เข้าใจว่า รัฐบาลไม่อาจดำเนินนโยบายอิสระตามที่แถลงไว้ ย่อมอุ้มชูการกล่าวหาใส่ร้ายให้เกิดการแตกแยกกันในหมู่คนไทย.

บางสิ่งบางอย่าง ที่ไม่ควรกระทำ รัฐบาลได้กระทำเช่น เช่นการเพิ่มความรุนแรงการศึกษา หรือการหันกลับไปถ่มเงินค่าเล่าเรียน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติปฏิเสธไปแล้ว การวัดเงินค่า กษาเอกาณัฐปกครองในยามที่การครองชีพ ของประชาชนอยู่ในความสับสนวุ่นวาย จะเรียกว่าเป็นการส่งเสริมการศึกษาที่ถูกต้องไม่ได้ การปฏิบัติเช่นนี้เป็นการปฏิบัติที่ตรงกันข้ามกับ หลักการของสังคมนิยม และไม่มีทางที่จะเรียกได้เลยว่า เป็นนโยบาย

ส่งเสริมการศึกษาของสังคมนิยม เงินที่จะรวบรวมได้จากทาง เพิ่มค่าบำรุงการศึกษา ตามที่รัฐมนตรีว่าการศึกษาดำเนินการ คือเป็นจำนวนที่มากมายอะไรเลย ถ้ากระทรวงศึกษาสมควรจะได้รับเงินจำนวนนี้ เหตุใดจึงต้องไปตรึงติดอยู่กับปกครอง ซึ่งส่วนมากเป็นคณาจารย์ เหตุใดรัฐบาล จึงไม่ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น และไม่ก่อผลในทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม เช่นรายจ่ายส่งทหารไปประจำอยู่ในภาคใต้จนกระทั่งเวลานี้ ซึ่งประชาชน ไม่เคยได้รับคำอธิบายที่น่าพอใจจากรัฐบาลเลย หรือตัดรายจ่ายอย่างอื่นในทางของเดียวกัน นำไปเสริมงบประมาณกระทรวงศึกษาต้องการ โดยไม่ต้องไปตัดเงินจากผู้ปกครอง ที่ยากจน ทหารที่ประจำกระทรวงศึกษาอาจช่วยการศึกษาได้ตามโครงการนี้ และจะได้ได้รับความชื่นชมจากประชาชนด้วย แทนที่จรรโลงใจกันอย่างหนัก และทำให้ฐานะของรัฐบาลต่ำต้อยไปทั้งการที่ไม่ดีร้ายจ่ายที่ไม่เกิดผลประโยชน์ แต่ประชาชนอย่างแท้จริงนั้น ก็เป็นการปฏิบัติที่ไม่ตรงกับคำแถลงนโยบาย อีกประการหนึ่ง.

ถึงกับมีการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากอเมริกาขึ้น นายกรัฐมนตรีได้เคยแถลง (อ่านต่อหน้า ๕๐)

□ ผู้อ่านวิจารณ์มา

ต่อจากหน้า ๔

ใจในคำมั่นคนเดียวออก โดยการให้พรรคพวกของตัวเสนอกฎหมายคณะรัฐมนตรีทหารสูงสุด และอัครราชทูต ถ้าหากว่ารัฐบาลจอมพลแปลก เป็นเผด็จการจริง จอมพลสฤษดิ์ซึ่งร่วมรัฐบาลด้วย ก็ต้องเป็นรัฐมนตรีของรัฐบาลเผด็จการ ด้วย เพราะร่วมอยู่ในคณะรัฐบาลด้วย.

๒. ตามหนังสือพิมพ์ ไทยใต้ใต้

ฉบับที่ ๕๕ ถึง ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๑ ในตอนท้ายของบทความว่า พิบัติปฏิวัติ? ท่านให้คำพูดเรียกจอมพลแปลกว่า จอมพลฉบับปรับปรุงสงคราม ความจริงผมไม่ใช่ญาติโยมใดอะไร ของจอมพลแปลก ทั้งไม่เคยนิยมชมชอบอะไรในรัฐบาลจอมพลแปลกเลย โดยเฉพาะรัฐบาลของจอมพลแปลก ซึ่งมีพฤติการณ์แปลกประหลาดอยู่ด้วย ผมขอสาปแช่งให้ได้มาซึ่งความผาสุกเถิด หนังสือพิมพ์ของจอมพลแปลกและนายพลเผ่า ผมไม่เคยอ่านเลย แต่ผมเห็นหนังสือพิมพ์ของท่านเขียนยั่วว่า เก่งๆ ไปแล้ว มากเกินไป ผมจึงอยากถามท่าน ให้ทบทวนใจบ้าง ว่าท่านเคยเรียกจอมพลแปลกว่า ท่านจอมพลฉบับปรับปรุง ไก่หรือคนหรือสัตว์รวมทั้งจอมพลสฤษดิ์ด้วย จากพรรคเสรีมนังคศิลาคราวนั้นท่าน คำว่าได้ว่าเขาอาจเหตุในใจการด่าว่าผมไว้ แล้วด่ามาภายหลัง ได้มาที่พรรคการเมืองเดียวกัน การที่คณะทหารซึ่งมีโดยมากมีค่านายพลจนถึงจอมพลตาเซ่งนั้น ท่านควรเรียกท่านเหล่านั้นว่า นายพลและจอมพลอะไรกันมาบอกผมด้วย หรือท่านจะเรียกว่าท่านนายพลและจอมพล ไม่ฉบับปรับปรุง (เพราะท่านเหล่านั้น เป็นที่เคารพนับถือของท่าน).

๓. หนังสือต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้น ในสมัย

จอมพลแปลก ท่านพยายามประโคมข่าวลือกับประชาชนให้ท่านนั้นประชาชนไม่ได้รับประโยชน์อะไรด้วยเลย จอมพลแปลกได้รับประโยชน์คนเดียวผมอยากถามท่านว่าสังคมผู้ว่าการบู๊ (อ่านต่อหน้า ๑๖)

★ มาก... เพื่อความเจริญของชาติ การเก็บค่าบำรุง-ค่าเล่าเรียน ประชาชนไม่น่าจะเดือดร้อนเลย เพราะนักเรียนล้าน แต่เงินลูกคนมีเงินทั้งนั้น...

★ รต. ศึกษา... ข้าพเจ้าไม่อยากจะย่ำแย่รัฐบาลเก่า รัฐบาลนี้โดย... ข้าพเจ้า รต. ศึกษา ขอขึ้นยืนจะเก็บค่าบำรุง-ค่าเล่าเรียนให้ได้....

รต. ศึกษาในยุค“สังคมนิยม”

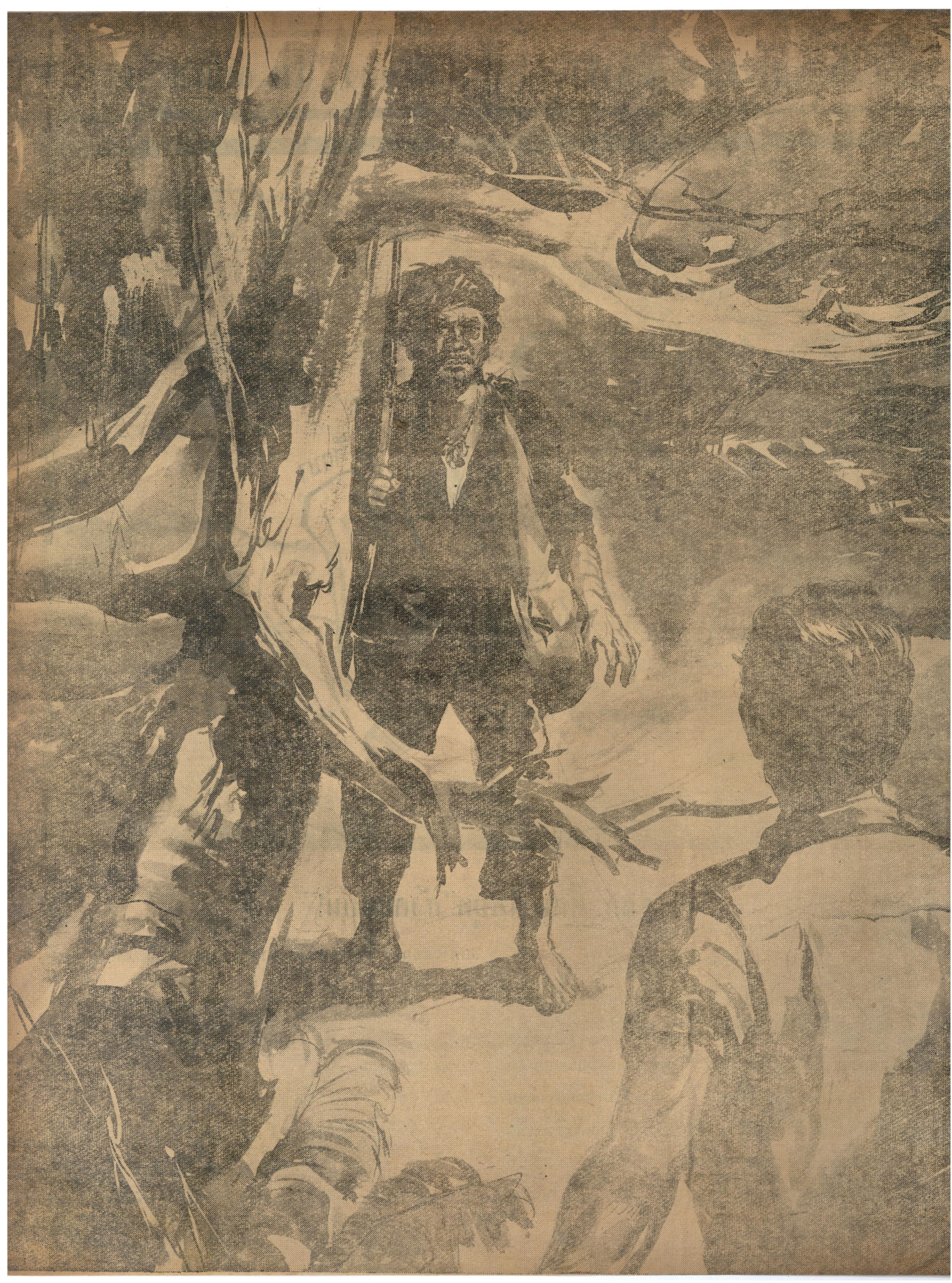
—๑—

ข้าพเจ้ามีความเสียใจที่จะต้องเปิดคอลัมน์นี้เป็นวาระแรกในหนังสือพิมพ์ ไท-สัปดาห์ ด้วยการกล่าวขวัญถึง ม.ล. ปิ่น มาลากุล รต. ศึกษา ในชุดรัฐบาลของท่านนายกถนอม ซึ่งเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าเคยคิดว่า จะเก็บเอาไว้พูดอีก ๖ เดือนข้างหน้าเพื่อให้ โอกาสรัฐบาลนี้ได้ ทำงานอย่างเต็มฝีมือเสียก่อน การที่ข้าพเจ้าไม่อาจจะทนนิ่งอยู่ได้ ก็เพราะ ม.ล. ปิ่นได้กล่าวถึงที่คนชั้นรัฐมนตรี แห่งรัฐบาลชุด“สังคมนิยม” ไม่น่าจะ

กล่าวออกมา ซึ่งได้แสดงอย่างชัดแจ้งว่า ม.ล. ปิ่น มีแต่ความรู้แต่หาได้ มีความคิดไม่.

ข้าพเจ้านับถือ ม.ล. ปิ่น โดยทางส่วนตัว เพราะเมื่อรู้ว่าข้าพเจ้าเมื่อสมัยข้าพเจ้าเป็นข้าราชการอยู่ในกระทรวงศึกษา ในการกล่าวขวัญถึงม.ล. ปิ่นครั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าข้าพเจ้านับถือ ม.ล. ปิ่นน้อยลง. ข้าพเจ้าอยากให้ ม.ล. ปิ่นเข้าใจว่าข้าพเจ้ากล่าวด้วยเจตนาต่อรัฐบาลของ พล.อ. ถนอม กิตติขจร ซึ่งข้าพเจ้าไม่ต้องการจะให้สังคมถูกกลืน เพราะได้ประกอบขึ้นด้วยรัฐมนตรีบางคนหรือหลายคนที่จะมีความรู้, แต่ไม่มีความคิด.

ความรู้กับความคิด ไม่ใช่สิ่งอันเดียวกันเสมอไป ความรู้ควรเป็นที่มาของความคิด. เราไม่ประหลาดใจที่คนมีความคิดดี (อ่านต่อหน้า ๓๓)

เลือดคั่งสีแดง

-๑-

โลกนี้ยังกว้างใหญ่ไพศาล... ยังมีที่ดินเหลืออยู่อีกมากมายนัก สำหรับคนที่ไม่มีงานทำ...

สำหรับคนที่หลงเข้าไปเป็นทาสของพวกเขา เลือดคั่งน้ำเงิน อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ซึ่งเต็มไปด้วยการขูดรีดกินแรงสารพัด.

โลกนี้ยังกว้างใหญ่ไพศาล... ยังมีเทริภาพอันร่มเย็นเหลืออยู่อีกมากมายนักในป่าเปลี่ยว. เทริภาพอันร่มเย็นนี้ เป็นเทริภาพบริสุทธิ์ที่ธรรมชาติได้เตรียมไว้ให้แก่มนุษย์ทุกคนซึ่งฉลาดพอที่จะไม่หลงเข้าไปในเมืองใหญ่ ๆ เพื่อจะเป็นทาสของเทริภาพอีกชนิดหนึ่งซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของพวกเลือดคั่งน้ำเงินเท่านั้น.

โลกนี้ยังกว้างใหญ่ไพศาล... ยังมีลมอากาศอันบริสุทธิ์ หอมหุ้งจริงใจไปด้วยกลิ่นดอกไม้ในหญ้า และกลิ่นน้ำในลำธาร. ลมอากาศอันบริสุทธิ์นี้ ไม่มีอยู่เลยในเมืองใหญ่ ซึ่งเต็มไปด้วยแสงและสีกลลจนเจียนแห่งความขุ่นมัว รวนวาย.

แน่นอน, โลกนี้ยังกว้างใหญ่ไพศาลอยู่เสมอสำหรับพวก เลือดคั่งแดง ที่มีชีวิตอยู่ด้วยแรงงานของเขา!

เปรม บัอมทองได้เดินต่อไปในความมืดแห่งราตรีนั้น...เดินไปด้วยความเชื่อมั่นว่าเงินจะไม่มามีอำนาจเหนือชีวิตของเขาอีกต่อไปแล้ว. บุคของเงินได้ผ่านไปแล้วอย่างเด็ดขาด—จะไม่กลับมาขูดรีดล้างผลาญชีวิตของเขาได้อีกเลย. มันจะต้องเป็นยุคใหม่—คือยุคของเลือดคั่งแดง—ยุคของการมีชีวิตอยู่ด้วยแรงงานบริสุทธิ์ที่ธรรมชาติได้ให้ไว้แก่มนุษย์ทุกคน.

ทางที่เขาเดินไปยังมีตอยู่—ทางบนคันนา—ทางในป่าละเมาะที่คดเหมือนงูเห่า—ทางในป่าใหญ่ที่เกือบจะเป็นดงดิบ. เขาเดินอย่างรวดเร็ว ไม่มีภาระหยุดพัก. เดินด้วยความมั่นใจว่าความมืดจะต้องหมดไปเพราะเมื่อนั้นมีต. ก็ย่อมต้องมีสว่าง.

จริงอย่างที่เขาคาด. ในที่สุดความมืดอันมีสีดำสนิทก็จางหายไปทีละน้อย เพราะอรุณได้เบิกฟ้าแล้ว. เขามองลอดกิ่งไม้ไปทางทิศบูรพา. เห็นแสงสีขาวสลัวพาดอยู่เป็นทางยาว ณ ขอบฟ้า ในขณะที่

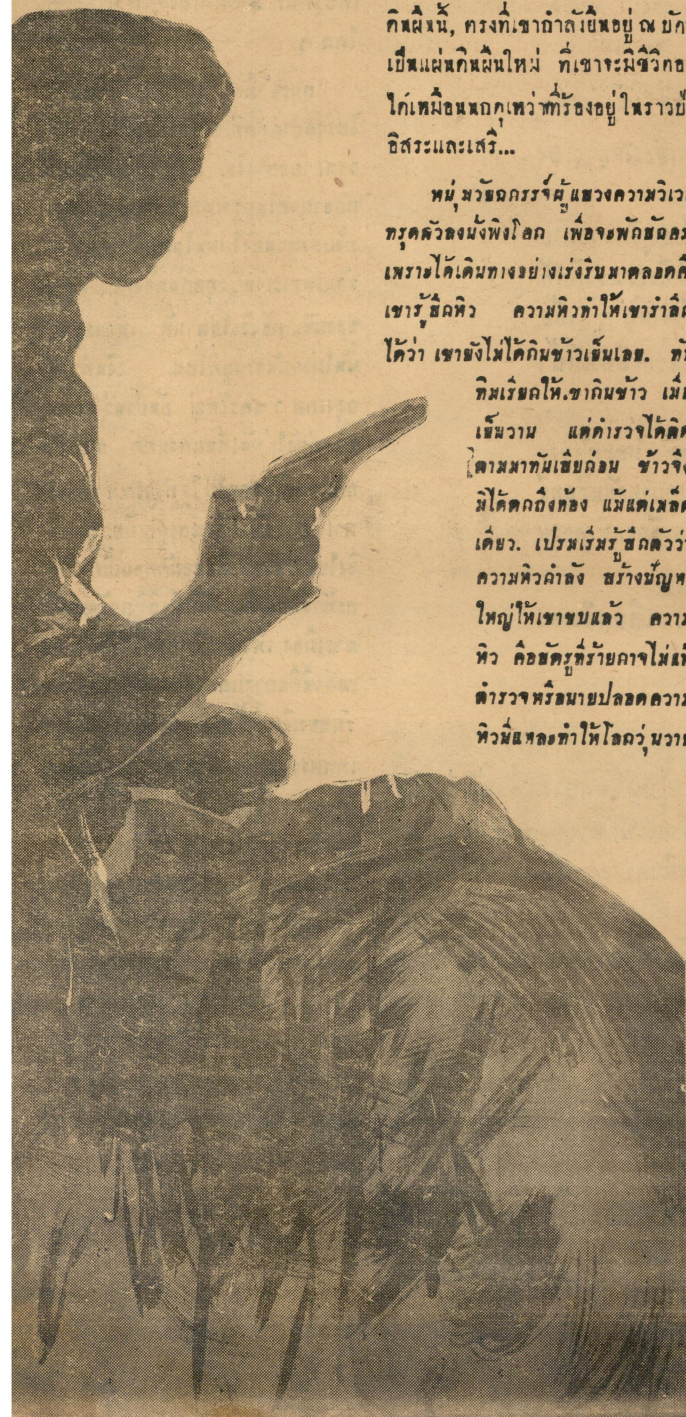
เปรม บัอมทองลูบทู่มสามพรานแห่งเลือดคั่งแดง

กลับมาแสดงบทบาทใหม่อันตื่นเต้นเร้าใจและเข้มข้นอีกครั้งหนึ่ง

ในนิยายชีวิตการต่อสู้ อันยิ่งใหญ่ยุคที่ชีวิตในสังคมปัจจุบันเต็มไปด้วยคอร์รัปชันกึ่งแก่เขาส์ ไปจนถึงการเมือง

เดียวกันก็ ได้ยินเสียง คูเหว้าร้องอยู่ไกล ๆ.

ลมเช้ามีกลิ่นคาวคาว ๆ. อากาศโปร่งสบายสุดที่เขารบอดกั้วเองก็ว่าสบายอย่างไร. แต่ละ, มันก็ต่างกับอากาศในกรุงเทพ ฯ ซึ่งร้อนร้อนมั่งทั้งแต่กระวันยังไม่ทันฝนพัดขอบฟ้า—ร้อนเพราะเงินซึ่งทุกคนต้องคอยเฝ้าตามของมีค่า...ต้องวิ่งไปตามมัน เพื่อจะมีค่ามันไม่ว่ามันจะอยู่ที่ไหน. เงินทำให้กรุงเทพ ฯ นครใหญ่ บั่มบวม รุนวาย. ยิ่งแต่ยังไม่ทันเห็นแสงแดด สดกลัด้วยแต่กลิ่นที่เรื้อรังไป ไกลถึงไหน เพื่อจะหาเงินมาเลี้ยงทั้งแกลดเมีย. ลูกพี่วิ่งไปหาเจ้าพ่อเพื่อขอฝากคอกเมีย ร้อยละห้าร้อยละสิบ. พักเชิงวิ่งเข้าหาพนักงานเมือง เพื่อขอสิทธิบัตรหรือคอกสิทธิ์. เหล่านี้คือการแสกนออก ซึ่งความรุ่มของเงินทั้งสิ้น. เงินได้ชะโงมกรูเทพพระมหาครไว้ด้วยน้ำร้อน ตั้งแต่ก่ออรุณจนค่ำมืดก็คั่ง. ทุกชีวิตทั้งตาแก่เจ๊— วังถันอย่าง ซูลมุล รวนวาย. สร้างความเรวร้อนระวนระวายใจ ไม่รู้รักดีสัก พันธ์คือกรุงเทพ ฯ เมืองสวรรค์ มีช่างช่างถนัดชบมที่ถนัดทั้งหัดมีชีวิตเขาอยู่ ณ บั่ม เลื่อนี่อะไร เปรม บัอมทอง พยายามอยู่ข้างจอมปลวกใหญ่ทอดกฏาทั่วไมทางทิศบูรพา ซึ่งค่อย ๆ เห็นซีกซีกทุกที อรุณก็เบียดชีวิตใหม่

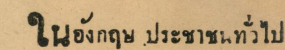
ก็นั่นแหละ ตรงที่เขาถนัดเขามองอยู่ ณ บัด
 เป็นแผ่นกั้นใหม่ ที่เขาจะมีชีวิต
 โก่อิ่มนอนหลับเหว้าท่ามกลางในราวนี้
 อิศระและเสรี...

หม่นหมองระง่ำดู แสงความมืด
 ทรุดตัวลงนั่งพิงโศก เพื่อจะพักสักครู่
 เพราะได้เดินทางอย่างเร่งรีบมาตลอด
 เขารู้สึกละเหว ความหิวทำให้เขารำลึก
 ได้ว่า เขายังไม่ได้กินข้าวเย็นเลย.

หิมเริ่มดให้. เขาเดินช้าๆ เมื่อ
 เข่มอง แดงๆ ราวกับ
 ใจมาทิ่มเข้านั่น ชั่ว
 ไม่ได้คิดถึงห้อง แม้แต่เหล็ก
 เคี้ยว. เข่มเริ่มรู้ สึกตัวว่า
 ความหิวกำลัง สร้างปัญหา
 ใหญ่ให้เขาจนแล้ว ความ
 หิว คือศัตรูที่ร้ายกาจไม่แพ้
 คำว่าจหรือความปลอบความ
 หิวนี้แหละทำให้โศก, ความ

บทประพันธ์ของ..... **สด. กุศลโรนิต**
ภาพประกอบโดย..... **พามล สุวรรณะบุญย์**

เปรมเสด็จสุดตัวเพราะต้อง
เผชิญกับภาพที่ไม่ถักฝัน
เบื่องหน้าทางออกไปไม่เกินสองวา
ซาบฉกรรจ์ผู้หนึ่งชนจังก้า
ค่อขุดก่อนรับภัยด้วยท่าทางดั้น

หมู่หมัดกรรไกรแสวงความวิเวก
 ทรุดคว้างนั่งพิงโศก เพื่อจ้องพักพิงครุ
 เพราะได้คืนทางอย่างเร่งรีบมาตลอดคืน
 เขารู้สึกรำลึก ความหิวทำให้เขารู้สึก
 ได้ว่า เขายังไม่ได้กินข้าวเย็นเลย. ทัน
 ทีมเร็วให้เขา กินข้าว เมื่อ
 เห็นว่า แด่กำรว่าได้คิด
 ได้ตามทันท่วงทีแล้ว เขารู้สึก
 มีได้คิดถึงห้อง แม่แต่เมื่อ
 เดียว. เปรมเปรมรู้สึกได้ว่า
 ความหิวกำลัง สร้างปัญหา
 ใหญ่ให้เขาจนแล้ว ความ
 หิว คือศัตรูที่ร้ายกาจไม่แพ้
 ดำรงหรือนายพลของความ
 หิวนี้แหละทำให้โศก นอน

ทุกสิ่งตามพราน ซึ่งกำลังจะ
แปลงตัวเป็นคนนก เกิดข้อไปทั้งๆ ที่
โกหก. พึงอึกใจเกินเท่านั้น. เขาจะ
ต้องทาน้ำไฟไหม้ นอนที่นอกกระแฉกเผา
ลงมาอย่างไม่มีวัน. พากันเอ๋ยคิดเข้า
หมายของเขา. ไม่ใช่เจ็ดสิบแล้ว. อี
เจ็ดสิบหลังพรานจะมอบหลังกำลังจะ
มีกำลังว่าผีหลกษาข (อ่านต่อหน้า ๓๘)

ภาพพร

ตามคาบารัต พวกเค็นร่าเปลื้องผ้า ก็ยังคงเปลื้องผ้ากันต่อไปอย่างหน้า ซันดาบาน พวกนักท่องเที่ยวถ้าโผล่ ออกไปนอกโฮเต็ล ก็จะเห็นตำรวจ พลุกพล่านผุดผ่องไปไหนอย่างหนึ่ง แต่ ถ้าอยู่ในโฮเต็ลก็ไม่มีใครสังเกตเห็นอะไรผิดปกติก่อเกิดขึ้น.

ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ “ฟรัง ชัวร์” แห่งปารีส เห็นเพื่อน น.ช.พ. ด้วยกันทางลอนดอนจดใจจนขวัญขึ้น เช่นนั้น จึงส่งโทรเลขมาขอร้องขวัญแจ่ว่า ชาวของเพื่อนที่ลี้ภัยนั้นคิด อนาคต พวกเราทางปารีสยังคงอยู่ด้วยกัน เหมือนเดิม “ทุกอย่างอยู่ในความสงบ เป็นปกติทั้งตามถนนและโรงงาน หนังสือพิมพ์ของเราวันนี้ ในหน้าแรก ก็สามารถที่จะเสนอข่าวเขาๆ ได้เกี่ยวกับ อาหาร ดินฟ้าอากาศ และแฟชั่น” เคลลี่ มีเรอร์เมื่อพลากทำแฟ้มไปแล้ว ก็ยอมรับผิดโคเคต์ โดองพิมพ์แต่ข่าวในหน้า แรก และอีกสามวันต่อมาอีกสอง หน้า เปลี่ยนผ้าที่ปกถึงเล่นอยู่ ในปารีสเดี๋ยว จะเห็นหน้ากลาง พร้อมกับคำอธิบาย ภาพว่า “ปารีสยังคงระเริงสุขอยู่อย่าง เดิม คุณภาพนี้แล้วท่านจะเห็นว่า ปารีส ยังคงเข้มแข็งเป็นปกติ ถึงแม้สถานการณ์เมือง จะกำลังลึกลับดั่งเงาในวัด อยู่ก็ตาม”

หนังสือพิมพ์มาตุภูมิ และความเป็นไปของคนลอนดอนยัง ปารีสถ่า ถึงเจ้าผู้ทำที่ของนายพล เกอโรด แต่ ลอนดอนกำลังเจ้าผู้ทำที่ ของนาย กัส ซัน ทิวหน้าของสภากองทัพว่า เมื่อ ไรจะเริ่มหาทางเรา ปวองกองฉนวน ฝ่ายนายข้างเดียว ก็จะมีวัดมั่งว้าง ตามปกติ การพักพิงของของกรรม กรรมกรนั้น สำหรับคนลอนดอนที่อยู่ ในบ้านที่มีวัดใดกินเกิน ถ้าไม่เกิดกรณี อะไรก็ เพียงแต่ว่าวัดใดกินแน่ชัดก็ มาดอันว่ากรรม ภาเท่าหนึ่งเอง แต่ใน แถบชายเมือง ซึ่งโดยปกติวัดมั่งเป็น พาทะเพียงอย่างเดียว ไม่มีวัดใดกิน ว่างผ่านนั้น ผู้คนล้ามาดอันมาก ต้องใช้ จักรยานที่แทนรถมั่ง ร้านขายเครื่อง

อาทลัษณ์รถจักรยาน และร้านซ่อมรถ จักรยานมีลูกค้าคึกคัก ส่วนคนที่ไม่มีแม้แต่จักรยานเอ๋ยๆ ก็ต้องออกมา ขี่หรือขี่จักรยาน เพื่อขออาศัยใช้รถ ขนที่ส่วนหัว เพื่อรอรถยนต์ที่จะไป ทางเดียวกันกับเขา.

คงจะมีหลายคนที่โมโหและไม่ เห็นด้วยเป็นอันมาก เกี่ยวกับวิธีการที่ ทยุกันของกรรมกรรถมั่ง ในปารีส นั้น มีทั้งที่แพทย์ชื่อนายวอลเล่อร์ รวมอยู่ด้วย คงเห็นเนื้อเมียบของกรรม กรรมกรมั่งคนที่โทรศัพที่ไปไหนว่าวัน โทนหมอละว่าง ถ้ามีของรถล่อนจะมา กระทบ พลั้วจึงได้รีบตอบว่า “เสีย ใจ ผมจะไม่ยอมรถล่อนให้แต่ถ้ามี ของคุณ ผมไม่เห็นด้วยในฉากรสใดก็ได้ ของผู้ซึ่งประจบประแจง อธิปไตยการ สาธารณะ เช่น ตำรวจ รถมั่ง และ

สารคดีที่หนังสือทางอากาศจากนักเขียนที่คุ้นชอบทุกสัปดาห์ เพื่อความรอบรู้ต่อเหตุการณ์ในสหราชอาณาจักร อันเคลื่อนไหว และเปลี่ยนแปลงไปทุกระยะวินาที

ปรารถนาจริงใจที่จะหาทางตกลงกัน และที่จะหวังให้ฝ่ายกรรมกรกรรณกรรณเข้า ไปหาอย่างพินอบพิเทาขึ้น เขายืนยันว่าจะไม่ยอมทำแบบนั้นขาด เมื่อเป็นเช่นนั้น ก็แปลว่า คนลอนดอนจะต้องไปทำงานกันต่อไปให้ได้ โดยไม่ต้องอาศัยรถมั่ง.

ข่าวล่าสุดเมื่อเช้านี้ กล่าวว่า นายแฟรงค์ คัสซิง ทิวหน้าของฝ่าย กองทหารมั่งกำลังแสวงหาวิธีที่จะบีบให้รัฐบาลมั่งขึ้น ถึงผลจากการหยุด ของรถมั่ง โดยจะไต่เรื่องร้องไปยังสภามากคนจนอาจทำได้ก็ขึ้น อย่าให้รีบคนมาด อันว่าก็เคยร้องอยู่แล้วโดยปกติ ทว่าว่าพรรคใดก็เห็นแสดงความเห็นใจพรรค มั่ง ด้วยการทำอย่างหนึ่งอย่างใด ก็จะเป็นการจำกัดอำนาจผู้โดยสว ความ เกิดกรณีของชาวบ้านก็จะทวีมากขึ้น.

อีกข่าวหนึ่ง ที่ควรจะเล่าไว้ด้วยในสัปดาห์นี้ เกี่ยวกับเจ้าฟ้าหญิงมา ธาเร็ก ซึ่งในระหว่างสิบสองวันที่ผ่านไปแล้ว ได้ทรงพบปะกับชาวอากาศเชอมี เทอร์ ทาวน์เซตต์ ถึงสี่ครั้ง ครั้งแรกทั้งสองคนร่วมประทาน อาหารกลางวันกัน ตามคำพิพากษาที่สววิกซ์เซอร์ อัดสองวันต่อมาพอนัดอีกทั้งใน (อ่านต่อหน้า ๕๐)

ชีวิต จากอังกฤษ

หมอ ถ้าสามีของคุณกำลังป่วยหนัก จำ ต้องรักษากันโดยด่วน ผมจะขอแนะนำ ให้ แต่ถ้าเป็นเรื้อรังหรือไ้ ผมจะขอแนะนำ ว่าเขาควรเข้าทำงาน แล้วนั้น แลละ จึงค่อยมารักษากัน” ทางฝ่ายภรรยา ของกรรมกรรถมั่ง เมื่อถูกหมอ พยายามให้เช่นนั้น ถ้าเกิดโมโหและ ไปได้หาผู้แทนของตน ขอให้ถาม เรื่องนี้ให้สละกว่า ที่หมอทำเช่นนั้นเป็น การถูกต้องสมควรควรกระทำ.

เมื่อหัววันฉนั้น มีข่าวตัวว่าฝ่าย กรรมกรรถมั่งกับนายจ้าง จะได้ลงมือ เพื่อหาทางตกลงกัน แต่พอถึงวันนั้นพบ กันเข้าจริงความหวังก็ดับลงลงนายคัส ซัน หัวหน้าที่ฝ่ายคนงาน เร็วประจวบ นิดข่าวบอกกล่าว ว่าที่ฝ่ายนายจ้างแสดง อดทนนั้น ไม่ทำให้ช่วยเลยว่ามี ความ

เจ้าฟ้าหญิงมาธาเร็ก ทรงพบปะกับ ปิเตอร์ ทาวน์เซตต์ ถึงสี่ครั้ง จนหนังสือพิมพ์ ลือว่า จะทรงรับหมั้นอีก ต้องออกข่าว ปฏิเสธเป็นฉาวใหญ่

ชีวิตการเลี้ยง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระประชวร

บทกวีเสด็จสวรรคต ๒๔๗๕

๒๗. คึกบวรเดช

มรสุมร้ายที่ ได้ดังเค้าม้าหลายเพลาขึ้น บัดนี้ ได้ปรากฏโฉมหน้า
ออกมาอย่างชัดแจ้งแล้ว ในเมื่อ "ทัพบวรเดช" ได้รุกเข้ามาประชิดถึง
ชานพระนคร!

๑๑ ตุลาคม ๒๔๗๖ เวลาค่ำ กำลังทหารช่างอยุธยาของพัน
๑ และ ๒ รวม ๖ กองร้อย ได้ดำเลิกลงมาทางน้ำ ยกพลขึ้นบกที่วังสราญ
แล้วรีบรุกเข้ามายึดกรมอากาศยานดอนเมืองไว้โดยเรียบร้อย ก่อนรุ่ง
อรุณของวันใหม่ พร้อมกับนั้นก็ได้อีกย่ายกเข้ายึดสถานีรถไฟบาง
เขน หลักสี่ และวังสราญ ฝ่ายรัฐบาลให้ควักทันจัดตั้งกำลังออกสกัดไว้
ตลอดแนว สถานที่สำคัญต่างๆ ในพระนครทหารฝ่ายรัฐบาลได้เข้าประ
จัญจากจุดและในวันรุ่งขึ้นกำลังส่วนใหญ่ของ "ทัพบวรเดช" จากนครราชสีมา
มาสมทบด้วยกำลังทหารม้า จากสระบุรีก็เคลื่อนขบวนติดตามเข้ามา
ถึงดอนเมือง....

ศึกกลางเมืองกำลังจะอุบัติขึ้นแล้ว!

สาเหตุแห่งการศึกที่กำลังจะอุบัติขึ้นนี้ ตามความเข้าใจของพระ
ยาอุทิศฯ ท่านมีความเห็นว่า มูลเหตุประการสำคัญที่สุดในการนี้ก็คือ
กรณีรัฐบาลใหม่ภายหลังรัฐประหารได้เรียกตัวหลวงประดิษฐไพฑูริย์กลับมา
แล้วแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี ซึ่งตัวหลวงประดิษฐฯ นั้นเป็นปฏิปักษ์ในขณะ
นั้นว่ามิใช่ในลัทธิคอมมิวนิสต์หรือบ้างก็ว่าเป็นตัวคอมมิวนิสต์ โดยตรง
กันเลยทีเดียว ได้เคยสร้างความวุ่นวายมาแล้วจนรัฐบาลพระยามโนฯ
ทนไม่ไหวต้องสั่งตัวให้ไปอยู่นอกประเทศเสียชั่วคราว ซึ่งพฤติการณ์
ทั้งหมดนี้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ก็ได้ทรงเห็นประจักษ์แจ้งโดย
ตลอด แต่รัฐบาลของพระยาพหลฯ กลับดำเนินการทรงเข้ามายุ่งกับรัฐบาล
ชุดที่แล้วโดยสิ้นเชิง กล่าวคือเรียกเอาตัวหลวงประดิษฐฯ กลับมาและ
ยังได้แต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีวิวัฒนาการคณะเสนาบดีอีกด้วย การกระทำของรัฐบาล
ทั้งนี้จึงดูเหมือนว่ารัฐบาลจะดำเนินนโยบายแบบคอมมิวนิสต์ และ
พยายามหักล้างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงสร้างความไม่พอใจให้
แก่ฝ่ายตรงข้ามเป็นอย่างมาก.

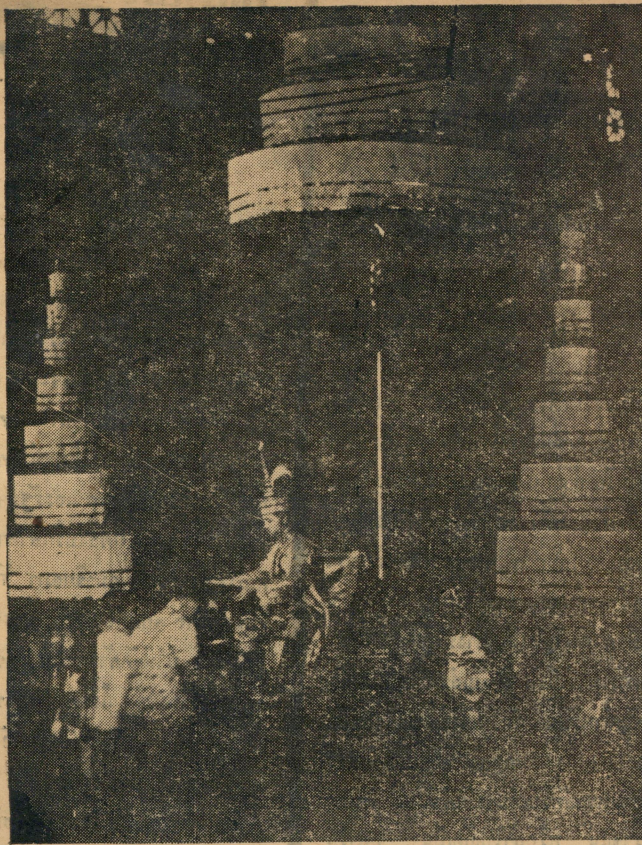
พอดีกับในขณะนั้นนายถวัลย์ ฤทธิเดช ได้ทำการหมั้นพระบรมเชษฐาภาพ
ด้วยการฟ้องร้องพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต่อศาลแพ่ง ในคดีหมิ่นประมาทคน

ซึ่งเรือนไทยแถวพาดพิงถึงตัวหลวงประ
ดิษฐ์ฯ เป็นนัยๆ อยู่ด้วย จึงได้เป็นชนวน
เร่งเร้าให้ความไม่พอใจ ของฝ่ายตรง
ข้ามได้ระเบิดปะทุขึ้นมาโดยเร็ว อีกทาง
หนึ่ง.

อีกประการหนึ่ง การรัฐประหาร
ครั้งนี้ของหลวงพิบูลฯ เป็นผู้มอบหมาย
อันสำคัญก่อนนั้น ได้สร้างรอยร้าวไว้
จนเป็นกรณีกลางเมืองครั้งหนึ่ง ด้วยเช่น
กัน คือก่อนหน้าที่จะจะมีรัฐประหาร

พลเอกพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบรมเดช
ผู้กราบทูลมาขึ้นใจ รัฐบาลพระยาพหล
เมื่อเดือนตุลาคม สองพันสองร้อยเจ็ดสิบหก
และพระยาอุทิตาถูกหาว่ารู้เห็นด้วยในการนี้

● มหาอำมาตย์โทพระยามโนปกรณัมวิศิษฐา
ประธานคณะกรรมการราษฎร ถวายนำ
รัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าถวายแด่พระบาท
สมเด็จพระปกเกล้าฯ เพื่อลงพระปรมา
ภิไธย เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕

เพียง ๒ วัน ทางราชการกระทรวงกลา
โหมได้ประกาศแต่งตั้งตำแหน่งสำคัญ ๆ
ในกองทัพบกแทน “ดีทหารเสือ” ที่ได้
พร้อมใจกันลาออกไป มีพระยาพิชัย
สงคราม เป็นผู้บัญชาการทหารบก หาดง
พิบูลฯ เป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก
ฝ่ายยุทธการ และพระยาศรีดิถีสงคราม
เป็นเจ้ากรมยุทธการทหารบกดังกล่าวมา
ในตอนที่แล้ว การแต่งตั้งบุคคลเข้า
มารับตำแหน่งสำคัญครั้งนี้ ก็ได้ปรึกษา
ตกลงกันแล้วในที่ประชุม คณะรัฐมนตรี
แต่ยังมีคนที่ได้รับแต่งตั้งจะเข้ารับมอ
หมายทำงานอันใดโดยเรียบร้อย เช่น

พระยาพิชัยสงครามผู้บัญชาการทหารบก
คนใหม่นี้ ดูเหมือนเพิ่งจะไม่ทรงระ
งลาโหมในวันนั้นเอง หาดงพิบูลฯซึ่ง
ทำรัฐประหารเสีย การแต่งตั้งครั้งนี้ก็
เคยเป็นโมฆะไป แต่กลับประกาศแต่งตั้ง
กันขึ้นมาใหม่การกระทำของหาดงพิบูลฯ
ครั้งนี้ ได้สร้างความระส่ำระสายเป็น
อย่างมากให้แก่บุคคลหลายคนโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งพระยาศรีดิถีสงคราม ซึ่งบุ
คคเหตุนั้นมีความเห็นว่าหาดงพิบูลฯ มี
ได้เคารพต่อคำตักเตือน ที่ทำคอหน้ทำ
ประชุมคณะรัฐมนตรี คึกคักทางเมืองจึง
เริ่มก่อจวนจวนทำรัฐประหารเมื่อ ๒๐
มิถุนายนสำเร็จลง.

ลารคดีจากประสบการณ์ ในชีวิตของหนึ่งในสี่ทหารเสือ
ประวัติศาสตร์ ได้จารึกไว้แล้วถึงการปฏิวัติครั้งนี้
บุคคลคนหนึ่ง ได้ร่วมกันพลชีพเพื่อระบอบประชาธิปไตย
ถึงลงมือมีเหตุการณ์หลายอย่างที่ประวัติศาสตร์ไม่รู้
บันทึกนี้จะเปิดเผยเท่าที่เป็นประโยชน์แก่นยุคปัจจุบัน

บรรดาแม่ทัพนายกองคนสำคัญๆ ของ “กองทัพวรเดช” ครั้นนั้นมลาย
คนทีเดียวที่คุ้นเคยชอบพอกับพระยาฤทธิชัยอยู่มาก เป็นต้นว่า พระยาเสนาสงคราม
พระยาศรีดิถีสงคราม พระยาเทพสงคราม ฯลฯ

การที่พระองค์เจ้าวรเดชประมุขของกองทัพยกมาประชิดพระนครครั้งนี้
ได้ทรงเลือกเอาโคราชเป็นทิวาแผนการณ์ ในที่นั้นของพระยาฤทธิชัยนั้นมีความ
เห็นว่าเป็นด้วยพระองค์เจ้าวรเดชเคยทรงเป็นมุล่งคบกับขุนหาญ อยู่มาก
หลายปีตั้งแต่สมัยแผ่นดินพระพุทธรเจ้าหลวง ทรงเป็นท้าวและยาเกราของบรรดา
นายทหารครั้นนั้นมาก นายทหารที่ประจำอยู่โคราชที่เป็นลูกศิษย์ของพระองค์ท่าน
ก็มีอยู่มาก นายทหารเหล่านั้นเมื่อทราบข่าวพระองค์เจ้าวรเดชเป็นผู้นำใน
การดลารัฐประหารครั้งนี้ ก็ตกลงใจร่วมมือด้วยเป็นอันดี.

๑๔ น. เช้าของวันที่ ๑๒ ตุลาคมนี้เอง นาวาเอก พระแสงดิถีการ
(แดง นนทบุรี) ก็ได้ถือดาบขึ้นของ พ.อ. พระยาศรีดิถีสงคราม แม่ทัพสำคัญนั้น
ส่งมองของ “ทัพวรเดช” มาขึ้นต่อพระยาพลหาญใจความว่า “คณะรัฐมนตรี
นี้ปล่อยให้คนกลับหลังหันพระบรมเดชานุภาพ และเอาหลวงประดิษฐมน
ธธรรมกลับเข้ามาเพื่อดำเนินการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ต่อไป จึงขอให้
กรมถวายบังคับปลดออกจากตำแหน่งภายใน ๑ ชั่วโมง ถ้ามิฉะนั้นจะ
กำลังบังคับและจะเข้ายึดการปกครองชั่วคราว จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ ซึ่งไม่มีนายทหารประจำการเข้า
เกี่ยวข้องด้วย”

ครั้นราว ๑๒ น. ของวันรุ่งขึ้น “ทัพวรเดช” ก็ได้ตั้ง พ.อ. พระยาเดหา
สยาม ศิปลิทธิ (หลง ดินสุ) เจ้ากรมอากาศยาน พ.ท. พระเทพศรีอานวยฤทธิ
(ประเสริฐ อินทเศรษฐี) และ ร.อ. เสนาะ ภักธรรม ร.น. เป็นทูตถือดาบขึ้นของ
พระองค์เจ้าวรเดชประมุขของกองทัพเองมาขึ้นต่อรัฐบาล ให้จัดดำเนินการรวม
ข้อคดีต่อไป.

๑. ต้องจัดการทุกอย่างที่จำแนกผลประโยชน์ให้ ประเทศสยามมีพระมหา
กษัตริย์ปกครองภายใต้รัฐธรรมนูญชั่วคราว

๒. ต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญโดยแท้จริง เฉพาะอย่างยิ่งก็คือ
การตั้งและถอดถอนคณะรัฐบาลต้องเป็นไปตามเสียงท่วมมาก ไม่ใช่ทำด้วยการ
จับอาวุธดังที่แล้วมา โดยเหตุนี้ต้องยอมให้คณะการเมืองที่ขอด้วยกฎหมาย

๓. ข้าราชการซึ่งอยู่ในตำแหน่งประจำการทั้งทหารและพลเรือนต้องอยู่
นอกการเมือง เว้นแต่ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่อยู่ในการเมืองโดยตรง แต่
ความขัดแย้งนั้นไม่ได้มีสิทธิในการที่ข้าราชการประจำ จะนิยมนิยัตติอธิการเมือง
ใดๆที่ขอด้วยกฎหมาย แต่ที่ห้ามมิให้ใช้อำนาจหรือโอกาสในตำแหน่งหน้าที่เพื่อ
สนับสนุนเผยแพร่ลัทธิที่ตนนิยม หรือเพื่อบังคับบัญชาโดยทางตรงหรือทางอ้อม
ให้คนอื่นถือตามลัทธิที่ตนนิยมนั้นเป็นอันขาด

ตำแหน่งฝ่ายทหารตั้งแต่ผู้บัญชาการทหารบก และผู้บัญชาการทหารเรือ
ลงไปต้องไม่ทำหน้าที่ในการเมือง (อ่านต่อหน้า ๔๑)

โดย เสนาะ ดินสุ

๒ ๑ ๒
คุยกัณกอนครบ...

ผมก็แก้โรคห่ามากไปแล้ว ความจริงต้องการจะพูดว่า เมื่อต้องสามวัน
เต็ม โอกาสพบท่านบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์แหละคือ คุณณัฐ อดิ
ชิตกุล "สิ่งพิมพ์เพื่อ" คำคมไปเลย คำเข้าคำเย็น คำค้างวัน คำค้างคน
ยากคำ เด็ดคำ ซัดอายนั่นเข้าไปจนหมอบคางที่นอนกรนดังเหมือนฟ้าร้องก็
ณัฐคงจะฉีกคิพรว้งเหมือนคุณก็ฉีกคอกระมัง ใครอยากรู้ว่าพระร่วง
โง่ ผมไม่ให้ได้ "หมาไต่ตัวร้ายขบบาทา ออย่าบตอบต่อหมาอย่า
กอย่างหนึ่งคุณณัฐอาจจะฉีกคิแนวเดียวกับผมได้คือ ถูกคำไม่ซอซ
กเคะ หรือถูกเพื่อนฝูงขอยืมต่างคนเอาๆ อะไรวรคันนี้แหละ ความ
กนชกโคตรคนเฒ่าทำห่าสดางค์ขอชาวสุกเถียงเอาตาม หรือจะเพ้อถว
บ่ดคมีดเหมือนพวกดาวโถงหยาๆตาม มันไม่ใช่คนอื่นโง่ทให้เคย
จำได้ เห็นเขี้ยวอ้อ เคยกินเคยนอน เคยถึงแตกบูกแตกมาด้วยมันแท้ ๆ
หมอบเป็นคนๆ อย่างคุณอย่างผมเอง มาเป็นคนเข่งเต็งค ตอนที่ถูกมะ

A black and white line drawing of a traditional woven basket. The basket has a rounded body and a flat lid. The entire surface is covered in a dense, wavy pattern representing the weaving. A single, thick handle is attached to the side of the basket. The drawing is simple and stylized, typical of a folk art or craft illustration.

ความจริง ผมพอจะรู้เจตนาและ
จุดมุ่งหมาย ของหนังสือพิมพ์ของท่าน
บ้างว่า การที่ท่านทำเช่นนั้น เพราะท่านมี
เจตนาที่จะกระทำทุกวิถีทาง เพื่อทำลาย
ความนิยมของจอมพลแปลก แม้แต่เรื่อง
เมียน้อยเมียหลวงของจอมพลแปลกท่าน
ก็พยายามประโคมข่าว ทั้งๆ ที่การกระทำ
เช่นนั้น ประชาชนและคหบดีบางชั้น
หนังสือพิมพ์ท่านอ่านไม่ได้รับประโยชน์
อะไรด้วยเลย นอกจากประโยชน์ของหมู่
คณะของท่าน คือการทำลายจอมพล
แปลก ให้หมดความนิยมจากประชาชน
ความจริงเรื่องเช่นนั้น ในฐานะที่ท่านควร
ไกล่เกลี่ยว่า ทำหนังสือพิมพ์เพื่อประ
ชาชน ท่านไม่ควรจะระรานมาลงเลย หรือ
การที่ท่านนำข่าวเรื่องเมียน้อย เมียหลวง

ผู้อาช **วิจารณ์**

ซึ่งการทำรูปดั่งนี้ ใน โท ลับคัท มีรูป
 จอมพลแดงน้อยบนเตียง มีรูปเมีย
 น้อยเดินออกไป มีรูปเมียหลวงเดินเข้า
 มา แดงมคาว่า ผดเปดเย็นเย็นแฉ
 พระราชานัน ท่านเห็นว่ประชาชนจะได้
 รับประโยชน์อะไรบ้าง ความจริงถ้าหาก
 ท่านไม่พยายามเหยียบย่ำคนทั้งปวงแล้ว
 ผมก็ไม่จำเป็นอะไรที่จะเขียนจดหมายมา
 ถามท่านให้เสียเวลาเปล่า ๆ จดหมาย
 ของผมฉบับนี้ท่านอาจจะไม่ลงพิมพ์ และ
 อาจจะไม่ต้องก็ได้ เพราะเบนจดหมายที่
 ไม่ให้ประโยชน์แก่พวกท่าน แต่ผมยังจำ
 คำพูดของท่านที่ว่า ยินดีรับฟังความคิด
 เห็นของทุกฝ่าย ผมจึงได้เขียนมา.

ขอแสดงความนับถือ
 ชาติ

คุณชาติครับ จดหมายของคุณ
 ฉบับนี้ผมขอผิดไว้ตอบฉบับหน้าจะครับ.
 เพราะผมจะได้สาธยายให้คุณเข้าใจเป็น
 เรื่องๆ ไป เชื้อใจเถอะครับรับรองว่า
 ผมไม่เก็บจดหมายของคุณเอาไว้รวมพะ
 นำ ทหาอุปหลายแหลมอันใดหรอก
 เพราะไม่ได้ประโยชน์อะไร มีอะไรข้อ
 ออกข้อใจก็พูดกันตรง ๆ ยิ่งผมพอใจ
 และก็คงพอใจด้วยกันทั้งสองฝ่าย เอะละ
 ครับฉบับหน้าคุณจะได้รับคำตอบอย่าง
 แจ่มแจ้ง ไม่ใช่ว่าผมจะถ่วงให้มันล่า
 ไปโดยใช้เหตุ แต่เพราะคุณก็เห็นอยู่
 หน้โทแล้วว่า หน้ากระดาษมันจำกัดจำ
 เชี่ยเต็มที่ เห็นจะพอเข้าใจจนครับ
 เตรียมตัวเตรียมใจไว้อ่านคำตอบ เสีย
 คั้งแต่บัดนี้ได้เลย หรือจะเตรียม "ข้อ
 จิต" มาอีกก็ยังดี!

"ma"

จากที่ได้พักเพียรมาเป็นเวลาไม่น้อย เขาก็ทำตัวให้เป็นที่พอใจของท่าน
 รัฐมนตรีได้ และยังท่านรัฐมนตรีมาปรากฏตัวในงานของเขาโดยที่เขาเอง
 ก็ไม่คิดว่าท่านจะมาเช่นนั้น ราชทัณฑ์กลับควาฉกาพได้ว่า ตำแหน่งใดตำแหน่ง
 หนึ่งหนึ่งในคณะรัฐบาลที่จะตั้งขึ้นใหม่จะเป็นของเขาแน่นอน ดังนั้น
 ราชจึงถูกจู่โจมต้อนรับอย่างแข็งขันจนแทบว่าจะลืมแขกคนอื่นเสียสิ้น.

ท่ามกลางการสนทนาทวิษและเพื่อน ส.ส. ผู้อื่นร่วมวงอยู่ด้วย ท่านรัฐ
 มนตรีได้เล่าถึงเล่ห์เหลี่ยมของนักการเมืองต่างๆ ค้างคัมยที่ท่านได้เคยผ่านพบมา
 ตอนหนึ่งท่านกล่าวถึงความผิดของท่านว่า.

"ผมรู้จักนักการเมืองของเราโดยมากที่เขาเล่นการเมืองนี้ ส่วนมากมัก

จรดถึงตัวเองก่อน แล้วจึงคิดถึงประชา
 ชนที่หลัง ขอโทษนะทุก ๆ คำผมไม่ได้
 เจตนาจะขี้ต๊องพวกเธอ แต่ผมพูดถึงเท่า
 ที่ได้เคยพบๆมา อย่างที่พวกคิจะไม่มีผู้
 แทน เขาจะคงนึกถึงผลประโยชน์ต่างๆ
 ที่จะได้รับก่อน แทนที่จะนึกถึงการจะเข้า
 มาทำงาน เพราะฉะนั้นประชาชนจึงเอือม
 ระอาไปคามๆกัน ถ้าเราไม่พยายามแก้
 ข้อนั้นแล้ว ผมว่าวันวันประชาชนจะ
 หันหลังให้กับการเมืองของชนทุกชน"

จึงหันมา
 สัมภาษณ์แทนราษฎร
 ถึงแม้ว่า
 จะต้องถูกห็นข่มขืน

"ครับ ผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรี" ราชรับเสริมข้นทันที "ผมจะไม่
 พูดถึงว่าผมคิดจะทำอะไรบ้างเดี๋ยวจะกลายเป็นอีกตัวเอง แต่ผมยืนยันได้ว่า เพราะ
 ผมคิดถึงประชาชน ผมจึงหันเหตัวผมแทนที่ ๆ ที่ผม..."

มีเสียงเอะอะดังขึ้นดังจึ่งหวั่นมาจากทางประตูบ้าน ทุกคนมองตรงไปยังที่
 เกิดเสียงนั้น หญิงกลางคนรูปร่างอ้วน ทำทางบอกว่า เป็นชาวต่างจังหวัด แต่
 การแต่งเนื้อแต่งตัวบอกฐานะมั่งคั่ง กำลังเดินตรงมายังวงสนทนาน้อยอย่างรวดเร็ว
 ชายกลางคนท่าทางก ๆ เงิน ๆ คนหนึ่งเดินตามมาติด ๆ เสียงหล่อ่นพูดเอะอะมา
 แต่ไกล.

"ฉันบอกว่าคุณจะมาหาฉันแล้วทำไมมาหามไม่ไห้เข้า เป็นยังใจหรือ
 ว่าเห็นฉันเป็นคนบ้านนอก ไป แยกย้ายตามมานะ" คอท่ายหล่อ่นหันไปตะเพิดได้
 คนเฝ้าประตูซึ่งเดินตามมา.

"เหม! บ้านช่องหรือหุหราชจริงนะ ผมแทน หน้าดั่งมีงานอะไรกันนั้นเธอ"
 หล่อนเดินเข้ามาถึงวงสนทนาพอดี ราชผู้ถูกข่มขืนอย่างไม่มีผู้คิด "พอ
 ดิหล่อนเหลื่อมมาเห็น กร้องทักจน.

"อ้อ! ผู้แทน ว่าไง ฉันจดหมายมาดั่งหลายใบได้รับหรือเปล่า ทำไม
 ไม่ไปรับฉัน"

ราชเห็นอแตกเค็มหน้า เขาอึกๆอึกๆทำท่าโมกมิได้ พอศรีรัฐมนตรี
 เขยขึ้นว่า.

(อ่านต่อหน้า ๓๑)

เรื่องสั้น-สั้นการเปื่อง สิปดาบทเว็ชสิปดาบท **"กาบกลาง"** **ของ**

บุทวิชัยไชยศรี

ลักษณะซึ่งพิศมัยได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของ การวางแผนการณ์โดยเจตนา ท่านอง
เทียบกับการก่อร่างจัดเป็นปฏิปักษ์ตัวชาวกรีก ซึ่งชาวกรีกทำมาแต่ที่นครอัสซีน
บุตร เมื่อสามปีก่อน

และในวันที่ ๑๒ มิถุนายนนี้ อาเวรอฟรัฐมนตรีต่างประเทศกรีซ
ก็เปิดเผยว่าได้สั่งให้ผู้แทนกรีซในยุโรปประท้วงต่อคณะมนตรีความมั่นคง เกี่ยวกับ
กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนกรีกในไซปรัส นอกจากนี้รัฐสภากรีกยังได้โทรเลข
แจ้งไปยังรัฐสภาของประเทศในระบอบโลกเสรีทุกประเทศ ขอให้เห็นใจและกล่าว
หาว่ากรีกบริหารชุมชนมุสลิมชาวกรีกกระทำเข้าชาวกรีกในไซปรัสนั้น ได้รับการ
สมยอมพร้อมใจจากวงการอันมีส่วนรับผิดชอบในกรีซ.

เป็นการแน่นอนว่าเหตุการณ์ด้านร้ายในไซปรัสจะดำเนินต่อไป จนกว่า
อังกฤษจะมอบรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้ไซปรัสได้ปกครองตัวเองเป็นเอกราช รัฐ
ธรรมนูญฉบับนี้ก็จะยังคงเป็นที่ถูกใจแก่ชุมชนมุสลิมใหญ่ที่สุด ทั้งสามชุมชนใน
เกาะนี้ คือชุมชนกรีก, ตุรกีและชุมชนมุสลิมชาวอังกฤษเอง.

การหารื้อระหว่างสองปีเบ:

แฮโรลด์ แม็กมิลแลน นายกรัฐมนตรีอังกฤษได้ เดินทางไปสู่กรุงวอชิง
ตันเมื่อวันที่ ๗ เดือน เพื่อหารือกับประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์แห่งสหรัฐอเมริกา
เกี่ยวกับปัญหาสำคัญที่สุดของโลก ซึ่งประเทศทั้งสองมีบทบาทเกี่ยวข้องอยู่ เมื่อ
เสร็จการหารือกันเวลา ๓ วันครึ่งนี้แล้ว แม็กมิลแลนก็เดินทางไปสู่แคนาดา เพื่อ
หารือกับนายกรัฐมนตรีจอห์น ดีโฟเวลล์ของแคนาดาต่อไปอีก.

ผลการหารื้อระหว่างแม็กมิลแลนกับไอเซนฮาวร์ทั้งสองครั้งนี้ ไม่มี
การเปิดเผยเป็นรายละเอียดอะไรออกมามากนัก เพียงมีข่าวว่าทั้งสองได้หารือ
กันถึงการประชุมครั้งสูงสุดของประชุมสมัชชาอำนาจ กว้างหรืออเมริกา, อังกฤษ,
ฝรั่งเศสและรัสเซีย เพื่อตกลงแก้ไขวิกฤติการณ์ของโลก สำหรับการหารื้อใน
เรื่องนี้ แม็กมิลแลนเปิดเผยแก่ผู้แทนหนึ่งต่อพันพันว่า เขากับไอเซนฮาวร์เกือบถก
ถกกันได้อย่างสมบูรณ์แล้วในหลักการต่างๆเกี่ยวกับการประชุมครั้งสุดยอดกับ ผู้นำ
ฝ่ายรัสเซีย แม็กมิลแลนให้ความเห็นว่าการประชุมดังกล่าวนี้จะต้องให้ได้ผล
จริงๆ ไม่ใช่ได้แต่เป็นการประชุมชานเท่านั้น เพราะมันจะกลายเป็นเรื่องตกลงไป
และไอเซนฮาวร์ยืนยันว่าเขาจะไม่ยอมเข้าร่วมการประชุม อันสุดยอดบนอนชาต
นอกจากจะแน่ใจแล้วว่าการประชุมครั้งนั้นมันจะทำให้เกิดความตกลงกันได้ด้วย
ดีและทรงระเบียบวาระประชุมที่กำหนดขึ้นนั้น ก็ต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง ได้
เกี่ยวกับโดยไม้อ้น และต้องไม่ให้เขาประชุมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใช้สิทธิยับยั้งหรือ
ได้ ในปัญหาใดๆทางสันติภาพมาสู่การอุปปรายกัน.

สำหรับการเลิกทดลองอาวุธนิวเคลียร์ แม็กมิลแลนแถลงแก่ไอ
เซนฮาวร์ว่า อังกฤษยังไม่สามารถพิจารณาเพื่อเลิกทดลองอาวุธนิวเคลียร์
ได้จนกว่าสภาองเกรตของอเมริกาจะแก้ไขกฎหมาย อันว่าด้วยพลังงานปรมาณู
เสียก่อน คืออนุญาตให้อังกฤษได้รับทราบความเคลื่อนไหวทุกอย่าง เกี่ยวกับ
กรณีนิวเคลียร์ ในด้านการทหารของอเมริกา.

ในด้านเศรษฐกิจ แม็กมิลแลนยืนยันกับไอเซนฮาวร์ขอให้ทำการขยาย
ตัวทางเศรษฐกิจของโลกเสรีออกไปโดยกว้างขวาง ถ้าหากจะต้องเผชิญกับการ
คุกคามทางเศรษฐกิจจากรัสเซีย.

นอกจากนี้บุบรุษทั้งสอง ยังได้หารือกันถึงพายุใหญ่ที่ก่อภัยสภมลง
ไปบ้างแล้วของการเมืองในฝรั่งเศส การขึ้นครองอำนาจของเดอโกลด์ ทำให้ทั้ง
ไอเซนฮาวร์และแม็กมิลแลนเบาใจไปได้เป็นอย่างมาก และได้มีความคิดเห็นพ้อง
กันว่านายพลเดอโกลด์ คงสามารถแก้ปัญหายุ่งยากต่างๆ ทั้งในทวีปประเทศฝรั่งเศส
เอง และในดินแดนอัฟริกาเหนือ ให้ลดลงไปได้ด้วยดี.
สรุปก็คือ การพบครั้งนี้ทำให้บุคคลชั้นผู้นำของอังกฤษและสหรัฐอเมริกา
มั่นใจว่ามิตรสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศจะดำเนินไปด้วยดี และนัย่อมหมายถึง
ถึงผลดีของกลุ่มประเทศค่ายตะวันตกโดยทั่วไป. ▲

๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๑

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๒๑

๑๕ ตุลาคม ๒๔๖๗ ได้ย้ายมาเป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาทหาร ประจำกรม
ยุทธศึกษาทหารบก จากงานในหน้าที่ของตำแหน่งพระยาทรงฯ ได้ทำควม
เจริญในวิชาทหารเมืองไทยไว้หลายอย่าง ทั้งในด้านการฝึกสอนและการแต่งตำรา
วิชาทหารที่ถ่ายทอดมาจากตำรายุทธวิธีของเยอรมัน.

ในปีพ.ศ. ๒๔๗๓ ได้เดินทางไปดูการทหารทั่วโลกเป็นเวลา ๓ ปีกับพระยา
ศรีสิทธิสงคราม (ดิน ท้าวรบ)

๓ มิถุนายน ๒๔๗๓ ได้เลื่อนบรรดาศักดิ์ขึ้นเป็นพระยาทรงสุรเดช ขณะ
นั้นยศเป็นพันเอก

๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๖ ได้เป็นหัวเรือหัวแรงที่สำคัญยิ่งในการปฏิวัติเปลี่ยน
ระบอบการปกครอง หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วพระยาทรงฯ ต้อง
เป็นผู้วางโครงการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงกองทัพทุกใหม่ทั้งหมด ดัดย้านายพล
ออกหมด เพราะเห็นว่ากองทัพไทยยังเป็นกองทัพขนาดเล็ก มียศอย่างสูงแต่
พันเอกก็พอแล้ว ตำแหน่งของพระยาทรงฯ ในตอนนั้นคือผู้ช่วยเจ้าวิชาทหาร
บกฝ่ายยุทธการ และเป็นผู้จัดทำหนังสือเจ้ากรมยุทธการทหารบก.

๓๐ ธันวาคม ๒๔๗๕ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่ารมรัฐบาลพระยามโนปกรณนิติ
ธาดา(ก่อน หุตะสิงห์)ซึ่งเป็นครั้งแรกครั้งเดียวและครั้งสุดท้ายที่พระยาทรงฯได้เป็น
รัฐมนตรี.

ในเดือนมิถุนายน ๒๔๗๖ ได้ลาออกจากทุกตำแหน่งทั้งตำแหน่งทหารและ
ตำแหน่งการเมืองแม้นภายหลังรัฐประหาร ๒๐ มิถุนายน ๒๔๗๖ แล้ว ก็ได้มีผู้
เพียรไปเชิญชวนให้เข้าร่วมรัฐบาลด้วยพระยาทรงฯที่ไม่ยอมรับ เพราะไม่ชอบ
ตำแหน่งการเมือง และได้ใช้เวลาเหล่านั้นให้หมดไปด้วยการเดินทางไปดูการทหาร
ในยุโรปบ้าง ท่องเที่ยวตากอากาศพักผ่อนแถวประเทศเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงเช่น
พม่า ยองกงบ้าง.

๑๕ เมษายน ๒๔๘๑ ได้กลับเข้ารับราชการอีกครั้งหนึ่ง ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน
ซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ความประสงค์ของการตั้ง ร.ร. แบบขึ้นนี้ด้วยหวังจะให้
ทหารไทยของเราได้มีความรู้ในวิชาทหารทันสมัยเตรียมพร้อมไว้สำหรับรับสถานการณ์สงคราม ซึ่ง
กำลังมีท่าทีจะลุกลามใหญ่โตมาถึงประเทศไทยขณะนี้ ระหว่างที่พระยาทรงฯได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่
ปรึกษาราชการทหาร ที่ปรึกษาการป้องกันราชอาณาจักรด้วย ขณะเดียวกันได้มีผู้พยายามวิงวอนสนับสนุน
สนุนให้พระยาทรงฯ เป็นนายกรัฐมนตรีหลายครั้ง จนปรากฏเป็นข่าวอยู่เนืองๆ แต่เนื่องจาก
พระยาทรงฯไม่สนใจตำแหน่งการเมือง ไม่สนใจกับการเมือง ประกอบกับมีบุคคลกลุ่มหนึ่งคอยกีด
กันอยู่ด้วย พระยาทรงฯจึงมิได้เป็นนายกรัฐมนตรี และต้องรับภาระการรบจากการนี้ ในเมื่อเกิด

การสับสนวุ่นวายในเมืองไทยขึ้นในเวลาต่อมา.

(อ่านต่อหน้า ๔๕)

พืชและแมลงที่มนุษย์จับเอามาทำการทดลองผสมพันธุ์กัน
มันไม่ได้สมเพื่อความสนุกสนานหรือ
มนุษย์เท่านั้นที่เห่คอกไปปิดเป็นเจตนาธรรมนัธรรมชาติ

เราต้องหมายถึงเธอแน่แล้ว ไม่ใช่
คนอื่น แต่ทำไมจึงพูดอย่างกับว่าเคยรู้จัก
กับเธอมาแต่ตั้งแต่บ๊วยอย่างนั้น? เธอว่า
คำพูดของเธอฟังทะลุทะลวงอะไร? เธอว่า
เธอคิดว่า “ฮะ...ฮะ” ก็จบทุกประ
โยค] ไม่รู้ว่าเธอต้องการจะให้หมายถึง
ความตั้งใจอะไร หรือพูดเพ้อไปอย่างนั้น
เพราะเป็นเด็กคนดีไม่ซำ? เพราะถ้า
เธอจะให้หมายถึงคำว่า “ครับ” ก็ทำไม
ไม่พูดครับ” [มันคำพูดเพียงพยางค์
เดียวเหมือนกัน? หรือถ้าพูดครับ แล้ว
คำพูดจะปรับ? มันอาจจะไม่ได้...อา
จารย์นักวิทยาศาสตร์ถามก็หัวเราะอยู่ในใจ
เพราะรู้ว่าว่าหนูมัน หลงใจใคร่รักไม่
ค่อยจะมีเนื่องจากทัศนคติบางประการของกรร
ศรีอยุธยาเขาไปเผ่าเล่นที่เขาสามมุก ที่
หน้าถนนรองและทักทักหัดคาเขยอริมเขา
คืนเดียวมากระโทกแล้ว ถ้าไม่คิดหาหนทาง
ปรับเปลี่ยนปรับเปลี่ยน ก็จะไม่เจตนาที่ให้นมา
เพียงพอดำหรับจ่ายเป็นเงินเดือนของพวก
นายพลทั้งหลายทุกเดือนละ แต่เขาเจอ
เรื่องนั้นเช็ดไม่ติดใจหรอก นอกจากจะ
นึกว่าคำพูด แต่ที่เธอรู้สึกประหลาดใจที่
สุดคือว่า ทำไมจึงค้นมาถามถึงสามีของ
เธอ? อาจารย์มารศรี ราชสุริยะ ปริญญา
เกียรตินิยมทางวิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยา
ไม่เคยมองงานกับมนุษย์ผู้ชายที่โหด
โหด นอกจากเขาจะหมายถึงว่าเธอ
ได้แต่งงานไปแล้ว ก็งานทางวิทยาศา
สตร์ของเธอเท่านั้น.

“ใช้ๆใช้ นึกถึงมารศรีบ้านตรอก
พิศมณณ์แล้ว” เธอตอบอย่างเรียบๆ
พยายามสะกดใจ มิให้ปล่อยอารมณ์ขึ้น
เคื่องออกมา นักวิทยาศาสตร์วัยของเธอ
คงไม่มีอารมณ์ พระพุทธเจ้าท่านก็
สอนคนให้รู้จักกับอารมณ์ และพระองค์
ก็เป็นนักวิทยาศาสตร์ทางจิต หมายถึง
ทั้งของโลก “ที่นี้ไม่มีใครแต่งงาน

หรือคะ คุณถ้าจะเข้าใจผิดอะไรก็
อย่างเดียวนะ”

“อ้าว อ้าว...คุณยังไม่ได้แต่งงาน
จริงๆ หรือ?” ไม่เคยมีผู้ชายสักคน
มันเคยมีแต่เด็กหรือฮะ? ย. ย. ย. ย. ย.
เขาทำเสียงค่อนข้างเหมือนเสียงประ
ท้วงของจิ้งจก พร้อมกับหัวเราะระคาย
ด้วยอึกครางหนึ่ง มันช่างเหมือนเสียง
หัวเราะของลุงชิมแพนซี ที่เขาเคยได้ยิน
ในสวนสัตว์ดุสิตเคยเห็นกระไร “งั้นผมไป
หาคุณที่บ้านตรอกพิศมณณ์ตอน เป็นใจอะไร
ผู้หญิงที่ไม่เคยมีผู้ชายสักคนของการมีผัวอย่าง
คุณ พกกับผู้ชายที่ยิ่งใหญ่และแข็งแรง
เหมือนกระเบื้องเคลือบที่มันสวยงาม คุณ
หัดบิศาสร้างมันในภาพฝันของคุณครับ ถ้าหาก
คุณกับผมได้...”

เขาพูดต่อประโยค ที่ทักท้วงไว้ข้าง
ต้นด้วยภาษาไทยสยามปน ๆ อีกเพียง
ต้องถามคำ มันเป็นภาษาไทยสยาม
ชนวนแท้และดั้งเดิมตั้งแต่สมัยบรรพบุ
รุษของไทยยังแก่งด้างโง่งงอยู่กับฝูงลิง
ในป่าดงดิบแถวลุ่มแม่น้ำบางเขนโดย
ดูเกือบไม่ออกว่า ตัวไหนเป็นสัตว์ตระกูล
ไทยและตัวไหนเป็นต้นตระกูลลิง แม้แต่
เจ้าของเพลงประหลาดเพลงหนึ่ง ที่เคย
เอามาออกอากาศแข่งกับเพลงชาติทุก ๆ
เช้าจะกระทั้งถูกทบทวนเสียงเสีย เมื่อวัน
ที่ ๑๖ กันยายนนั้นเลย มันเป็นภาษา
ไทยสยามที่คนไทยสยามส่วนใหญ่ได้แ
กักโดยไม่พูดออกมาจริงๆ เว้นไว้แต่ถูกย
โสธะจนเห็นพวกเค้าคือมันลูกแมวเชื่องๆ
มันเป็นภาษาไทยสยาม ที่ยังไม่เคยมี
มนุษย์คนใดเคยในโลกละ เคยพูดเจ้าหรือ
มาก่อนตลอดอายุ ๒๘ ปีของเธอ เมื่อ
ได้ยินเขาพูดออกมา มารศรีก็เข้าใจ
ความหมายของมันได้ และอย่างจะแจ้ง
ที่สุดว่า ผู้ชายคนนี้ได้เสนอมันทำอะไรกับ
เธอ โดยเธอไม่จำเป็นต้องเปิดพจนาน
กรรมฉบับสมบูรณ์ (อ่านต่อหน้า ๔๓)

● นึกถึงเป็นอาจารย์วิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยา
เป็นผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับภาษาไทยโดย
เฉพาะไม่มีความรู้เกี่ยวกับสัตว์เลื้อยคลาน
ภาพประกอบโดยฝีมือ ‘แทน’

เจ๊อ.. มรว. เสวตีย์

เจ๊อ... ตอบปณิธาน

พรรคคอมมิวนิสต์ไทยฉวยโอกาสถือกำเนิดมีบทบาทสำคัญ
ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองสงบ
แสดงท่าทีแข็งขันพิกหนึ่ง พอเกิกรัฐประหารก็กำกั้นหายไป

กระบวนนักต่อต้านคอมมิวนิสต์ด้วยกันแล้ว นอกจากจอมพล
ป. พิบูลสงคราม อดีตนายกรัฐมนตรีนับเคยใช้เล่ห์เหลี่ยมแล้ว ก็เห็น
ม.ร.ว.เสวตี ปราโมช ผู้สืบเชื้อสายฝ่ายค้านอีกคนหนึ่ง ที่ได้แสดงบทบาท
ต่อต้านมาอย่างสุดเหวี่ยง แม้กระทั่งต่อต้านเป็นการส่วนตัวก็ยัง

เคยแตกหักกันนั้นในสมัยเมื่อม.ร.ว.
เสวตี เข้าดำรงตำแหน่ง นายกรัฐ
มนตรี ปรากฏว่าคอมมิวนิสต์ได้
เบ็ดเตล็ด แสดงความเคลื่อนไหว
อย่างคึกคัก และม.ร.ว.เสวตีก็เจอ
มาอย่างจังทีเดียว!

มรว. เสวตี ปราโมช
ต่อต้านคอมมิวนิสต์เต็มมือ
จนเจอเข้าอย่างจัง
สมัยครองเก้าอ้นายกรัฐมนตรี

๕๕ เมื่อสงครามโลกครั้งที่
๒ ยุติลง โดยฝ่ายญี่ปุ่นยอมวาง
อาวุธไว้รวม ต่อฝ่ายสัมพันธมิตร
แล้ว ในวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ.
๒๔๘๘ ทางประเทศไทยก็ไม่มีพระ
บรมราชโองการให้ประกาศสันติภาพ
ให้ถือว่า การประกาศสงครามของ
ไทยต่อสหรัฐอเมริกา และอังกฤษที่
รัฐบาลจอมพลป. กระทำไปในครั้งนั้น
เป็นโมฆะ อันเป็นการแสดงให้โลก
เห็นถึงเจตนาอันแท้จริง ของคนไทย
ที่รักความสงบไม่เป็นผู้ก้าวร้าว และ
เลิกละบ่อนการรุกราน สงคราม
ที่เข้ามาสู่ประเทศไทย ไม่เป็นสิ่งที่
ประชาชนชาวไทยปรารถนา และ
ประกอบกับผลงาน ของขบวนการเสรี
ไทยที่ได้ปฏิบัติไปในระหว่างสงคราม
ได้ทำให้ ฝ่ายสัมพันธมิตรผู้ชนะ
เห็นอกเห็นใจไม่ถือว่า ประเทศไทย
เป็นฝ่ายแพ้

หลังจากผันตัวจากพลบคมาสู่ ประ
เทศไทยแล้ว ขงแดงก็กลับเคยอันเป็น

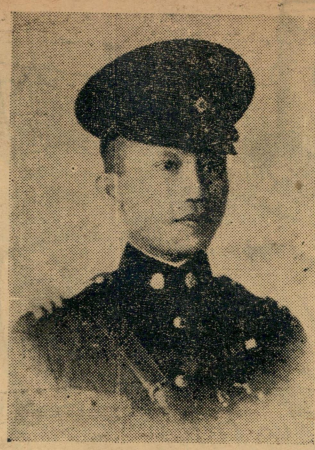
เครื่องหมายของสหภาพโซเวียต ถือถูก
ชกชนทางกลางพระนครเป็นทางการ และ
ก็เป็นครั้งแรก เป็นการอ้างความขึ้น
สมัยนี้ที่ ครั้นแล้วรัฐบาลนายควง อภัย
วงศ์ ก็ดำริจากจากตำแหน่งไปตามระ
เบียบ นายท้วม บุญเกิดได้รับแต่งตั้งให้
เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นการชดเชยที่พัช
ควรว เพราะขณะนั้นนายปรีดี พนมยงค์
ผู้ดำรงราชการแผ่นดิน กำลังจะจากค
ตัวเชอเนญ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชหัวหน้า
เสรีไทยภายนอกประเทศจากสหรัฐอเมริกา
เข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี โดยเห็นว่า
เป็นบุคคลที่เหมาะสมที่สุดในขณะนั้น ที่
จะเป็นหัวหน้ารัฐบาล ในการจัดการทำ
ข้อตกลงกับนานาประเทศ เฉพาะอย่างยิ่ง
สหรัฐอเมริกา และอังกฤษซึ่งเป็นฝ่าย
ชนะสงคราม ม.ร.ว.เสนีย์นิพนธ์ยอมรับและ
เดินทางมารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๗

เมื่อ ม.ร.ว.เสนีย์เข้าดำรงตำแหน่ง
และประการสำคัญคือ ได้ออกกฎหมาย
สำคัญฉบับหนึ่งเพื่ออนุวัติให้ เป็นไปตาม
คำมั่นสัญญา คำพระราชบัญญัติอาชญา
กรรมสงคราม แต่อย่างไรก็ตามภายหลังที่
กฎหมายอาชญา กรรมสงคราม ได้ประกาศ
ออกมาแล้ว ในราวปลายเดือนธันวาคม
นั้นเองกรุงเทพพระมหานครก็เกิดถล่มถ
ไปด้วยไม่ปลิด แล่งการณของพรรค
คอมมิวนิสต์ แห่งประเทศไทย.

แล่งการณฉบับนี้นั้นออกมาจากจะม่ง
โจมดีจอมพลป.พิบูลสงคราม โดยทา
ว่าเป็นผู้ลอบประทุษร้าย เข้าสู่สงคราม
ร่วมกับญี่ปุ่นและถือว่า เป็นอาชญากรรมส
กรรมแล้ว ก็ได้แล่งการณต่อสู้และ
ความเป็นมาของพรรคคอมมิวนิสต์ แห่ง
ประเทศไทยโดยเปิดเผยว่า พรรคคอม
มิวนิสต์แห่งประเทศไทย ได้ก่อตั้งขึ้น
เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เป็นเวลาร่วม ๑๐ปี
มาแล้ว แต่ก็ได้ถูกกดขี่ขูดรีดขวางคิด
ตามทำลายจากอำนาจอิทธิพลของพรรค

ตักศิมา (พิวตาลีสม) และเหล่าเผด็จ
การฟาสซิสต์ในสมัยจอมพล พรรคจึง
ต้องการเคลื่อนไหวอย่างลับ ๆ ตลอด
มา และในระยะเวลา ๑๐ ปีนี้ พรรค
ได้เล็งเห็นว่า ประเทศไทยยังเป็นสังคม
กึ่งเมืองขึ้น กึ่งตักศิมา (พิวตาลี) ซึ่งจำ
ต้องแบ่งระยะแห่งการปฏิวัติออกเป็น ๒
ขั้น ขั้นแรกต้องปฏิวัติประชาธิปไตย-ประ
ชาธิปไตย คือขับไล่จักรพรรดินิยม
ออกไป และสถาปนาระบอบประชาธิปไตย
โดยแผนใหม่ขึ้น เมื่อบรรลุผลแล้วจึง
ก้าวขึ้นสู่ขั้นสังคมนิยมต่อไป ในระยะ
นี้แม้ว่าสถานการณ์ภายใน และภายนอก
จะผันแปรไป ทำให้นโยบายของพรรค
ต้องเปลี่ยนแปลงไปเพื่อความเหมาะสม
ต่อเหตุการณ์คือต่อต้านญี่ปุ่น คัดค้าน
สงครามและคัดค้านจอมพล ป. วลา
พรรคก็ได้ดำเนินมาอย่างสุดความสา
มารด มีการเสียสละเลือดเนื้อไปอย่าง
มากมาย แต่จุดมุ่งหมายของพรรคก็ยัง
หาใครลุ่มง่ามไปไม่ พรรคเพียงแต่ถาก
ถางทางและสร้างรากฐานส่วนหนึ่งให้แก่
แก่การปฏิวัติ ของประเทศไทยไว้เท่า
นี้

แล่งการณฉบับนี้ได้อวดอ้างคำไปว่า
ในสมัยญี่ปุ่นยึดครองนั้น พรรคได้เขย
ร้องให้ประชาชนลุกขึ้นต่อต้าน กันศัตรู
โดยจัดตั้งองค์กรต่อต้านญี่ปุ่น น้อย่างแพร่
หลาย และชักนำประชาชนเข้าต่อสู้ทำ
ลายการกดขี่กรรมของญี่ปุ่น โดยไม่หยุด
ยั้งเมื่อญี่ปุ่นยอมแพ้แล้ว ฐานะความเป็น
เอกราชของประเทศไทย ก็ต้องตกอยู่ใน
สภาพที่ต่อแหลมด้วยอันตรายยิ่งอีกครา
หนึ่ง ส่วนการเมืองภายในก็ยังมิได้ค
เนินไปตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตย
อย่างแท้จริงภายใต้เหตุการณ์อันย้ง
เหี้ยมโหดนั้น พรรคเห็นว่าหนทางที่จะนำ
ประเทศไทยไปสู่ความเป็นเอกราช อย่าง
สมบูรณ์ได้ จะต้องลงโทษพกดขี่อาชญา
กรรมสงครามทั้งหมด (อ่านต่อหน้า ๓๙)

ชีวิต

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เสนาธิการปฏิวัติ ๒๔๗๕

เมื่อเอ่ยถึงพระยาทรงสุรเดช
(เทพ พันธุมเสน) แล้วผู้ที่อยู่ "วง
ใน" ในวันปฏิวัติ ๒๔ มิถุนายน
๒๔๗๕ ย่อมรู้ดีว่าพระยาทรงฯ มี
ความหมายต่อคณะปฏิวัติเพียงไร
การวางแผนการณปฏิวัติ การลวง

ให้กำลังทหารทั้งหมดในพระนครไปรวมกันที่ลานพระบรมรูปการเข้ายึดคลัง
แสงที่กรมทหารม้ารวมกองทัพอี ๑๗๓ ตลอดจนการดำเนินงานทั้งหลาย
เหล่านี้วันนั้นนั้นและต่อ ๆ มาในนามของผู้นำการก่อกบฏทหารนั้นล้วน
แต่สำเร็จมาจากมันสมองอันมีพลังพิเศษของพระยาทรงฯ ทั้งสิ้น แต่พระ
ยาทรงฯ ไม่ชอบการโอ้อวดแสดงตนต่อสาธารณะ ทั้งในบันปลายของช
วิตพระยาทรงฯ ต้องเผชิญรุกรมการเมืองขนาดหนัก ถึงกับอยู่ในประเทศ
ไม่ได้ ต้องเร่ร่อนไปอยู่ในต่างประเทศ และจบเกมชีวิตลงที่นั่นเร็วเกิน
ไป จึงทำให้บุคคลภายนอกน้อยคนนักที่จะได้ทราบความจริงที่วุ่น

พระยาทรงฯ เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๑๕ ตรงกับวันศุกร์
เดือน ๘ แรม ๔ ค่ำ ปีมะโรง ณ ที่บ้านริมสวนเจ้าเชษฐ ภูมิลำเนาเดิม จังหวัด
พระนคร บิดาคือ ร.ท. เท นายทหารสังกัดกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๓

๒๐ มิถุนายน ๒๔๔๗ ได้เข้าศึกษาในโรงเรียนนายร้อยทหารบก ด้วย
ความอุปการะของ พ.ต. หลวงนฤสารดำรง (วัน พันธุมเสน) พี่ชายต่างมารดา
กันซึ่งเป็นอาจารย์สอนอยู่ในโรงเรียนนายร้อย ขณะนั้นทางบิดาและมารดาได้หันสั
ไปนานแล้ว ทั้งพระยาทรงฯ ก็เป็นเด็กกำพร้ามาแต่ยังจำความไม่ได้

ในต้นปี พ.ศ. ๒๔๕๐ เรียนจบหลักสูตรนักเรียนนายร้อย โดยที่เรียนดี
และอายุยังน้อยจึงได้รับการคัดเลือกส่งไปศึกษาวิชาทหารที่ประเทศเยอรมัน แห่ง
แรกที่เขาเรียนคือวิชาทหารช่างในโรงเรียนกระเดื่อง เรียนสำเร็จแล้วได้ออกเป็นนาย
สิบประจำกรมทหารช่างที่ ๔อยู่ ณ เมืองมึกเคเบอร์ก แล้วเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
รบข้อดำรงค์แล้วเป็นนายร้อยตรีประจำกองทหารในเมืองมึกเคเบอร์ก จนกระทั่ง
ถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงเดินทางกลับประเทศไทย รวมเวลาที่อยู่ในเยอรมันเกือบ
๘ ปีเต็ม ๆ

ตำแหน่งแรกที่ได้รับการจัดกรมทหารบกช่างที่ ๑ ได้เลื่อนยศและตำแหน่งเป็นลำ
ดับมาจนได้เป็นปลัดกรมทหารบกช่างที่หนึ่ง เมื่อกลางปี พ.ศ. ๒๔๖๐

๒๐ เมษายน ๒๔๖๑ ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นหลวงณรงค์สงคราม ขณะนั้นมี
ยศเป็นร้อยเอก และในปีเดียวกันที่ได้ย้ายไปอยู่จังหวัดนครราชสีมาตำแหน่งผู้บังคับกองพัน
ที่ ๒ ช่างรถไฟ กรมทหารบกช่างที่ ๓

ที่โคราชนั้นพระยาทรงฯ ต้องเผชิญกับงานหนักอีกคืองานวางรางรถไฟ ซึ่งต้องเร่ร่อน
ตรวจดูแลครุภัณฑ์อยู่เป็นเวลาราว ๒ ปีเต็ม ๆ งานที่พระยาทรงฯ ทำที่โคราชมีดังนี้คือ

๑. ทหารรถไฟสายเหนือจากสถานีศาลาลึงเชียงใหม่
๒. ทหารรถไฟสายตะวันออกจากแปดวังถึงอรัญประเทศ
๓. ทหารรถไฟสายตะวันออกจากเมืองเหนือจากสถานีโคราชถึงสถานีท่าช้าง

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๖๒ ได้ย้ายมาประจำอยู่ที่อยุธยา ในตำแหน่งผู้
บังคับกองกรมทหารบกช่างที่ ๒ และในปีเดียวกันนั้นได้เลื่อนบรรดาศักดิ์ขึ้นเป็นพระ
ทรงสุรเดช ขณะนั้นมียศเป็นพันโท.

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

โดย....สือ สือจาวา

ห้ามได้
ห้ามไป...

ปรากฏการณ์ในสถานที่นั้น
(ที่ ๒) ก็ไม่ได้ยอว่าคราวที่แล้ว
ถ้าว่าคราวที่แล้วเป็นการปล่อยปลก
นักตกที่หนึ่ง คราวนี้ก็เป็นการปล่อย
ปลกที่สองนี้เพียว เพราะอะไรหรือ
อ้อ! ก็เพราะการประชุมวันนี้เป็นการ
ประชุมแบบมาราธอน คือว่าประชุม
กันแต่เช้าเย็นเลย ประธานก็ไม่
ยอมใช้วิธีแบบ ไม่เมืองเดิม คือว่า
ไม่ยอมเลิกจากปลกถึงก้อย่างคราวที่
แล้ว เมื่อเห็นการประชุมกันถึงไม่ได้
ทำนทราบใหม่ว่าสมาชิกเขาท้ออย่างไร...
สมาชิกเขาให้ทางเดินออกจากที่ประชุม
สถานที่นั้น เดินออกจกคุกเดินแทบแย เพราะ
พอประชุมอยู่ยอ อ้าวสมาชิกขาดองค์ประ
ชุมเสียแล้ว ตามข้อบังคับประชุมไม่ได้
ต้องหยุดการประชุม แต่ให้เจ้าหน้าที่
“ค้อน” สมาชิกที่อยู่ในสโมสร หรือ
หลบมุมอยู่ที่บริเวณโดยรอบ ให้ขึ้นไปประ
ชุม ให้ครบองค์ครบถ้วนประธานตั้ง
ดำเนินการประชุมไปได้ไม่เท่าใดขาดเสีย
อีกแล้วต้องตามกัน ๓ พัก ๔ พัก เหมือน
จับปลได้กระดังงาเข้าประชุมเลยต้อง
เลิกประชุมเพราะสมาชิกไม่ครบองค์ แต่
ทั้งๆที่เป็นเวลา ๑๘ น. เกษแก่ก็ตาม แต่
ประธานยังไม่อยากเลิกประชุม ทหารมา
ชักครบนกได้ ก็คงจะพากันไปถ้ำกันไม่
น้อยเท่าใดแต่ผมช่วยไม่ได้ ประธานก็

ต้องเลิกการประชุม คล้ายกับว่า ส.ส. จะ
มาแต่ถ้าออกประชุมกันนั้น โอ้ที่เขา
จะให้ประชุมก็ไม่ประชุมกัน ครั้นดูจาก
มาจกปลกถึงก้อยให้เลิกประชุมก็ว่าประ
ชุมแล้วเลิกการประชุมบ้างล่ะ ใช้อำนาจบ้าง
เป็นประธานบ้างก็ด่าปากเหมือนกัน ทำ
อะไรถึงอะไรถึงไม่เลิกประชุม “สวด” ไป
เลยทุกที ปล่อยไปก่อนดีกว่า ดูแล้วมันก็
มีแต่เรื่องปวดเค้นเวียนเกล็ดทั้งนั้น ยัง
ต้องมาจับกับ “ดาว” ด้วยแล้ว ก็ยังออก
ตุ๊กตาใหญ่ กันประสาที่ๆ ก็ทำให้ประ
สาที่ๆ คุมคุมวางไปไม่ได้เหมือนกัน ถ้าโดน
แบบนั้นเขา จึงเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจประ
ธานอยู่ ที่ทำอะไรจะให้ลูกใจสมาชิกไป
เสียทุกคนไม่ได้ ฝ่ายหนึ่งว่าดี แต่อีก
ฝ่ายหนึ่งก็ไม่ได้ใจ มันมีมุมมืดกันอยู่
อย่างนั้นแหละ.

การประชุมวันนี้ เมื่อได้ผ่านว
ระกรรม ไปตามระเบียบวาระแล้ว ก็ถึง

วาระที่จะพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ที่ค้างมา
จากที่ประชุมคราวก่อน คือร่าง พ.ร.บ.
ยกเลิก พ.ร.บ. บังคับการกระทำ อันเป็น
ความผิด แต่ก็มีเหตุบังเอิญเกิดขึ้นอีก
คือว่า ส.ส. กอ.ก.ว. ๒๖ และ ส.ส.
โศก วิชัยดิษฐ์ ได้เสนอญัตติให้เปลี่ยนระ
เบียบวาระเวลาว่าอันนั้นมาขัดขวาง คือ
ว่าร่าง พ.ร.บ. นั้นควรถูกยกเลิก หรือ
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ใน
ท้องที่ตำบลตาขันควน จ. ภูเก็ต
ราษฎร และร่าง พ.ร.บ. ยกเลิกการที่
ให้เลิกการ และคณะกรรมการพิจารณา
ร่าง พ.ร.บ. นี้ได้พิจารณาแล้ว โดยให้
เห็นด้วยว่าร่าง พ.ร.บ. ที่ ๒ นี้ได้พิจารณา
พิจารณาในวาระที่หนึ่งแล้ว ควรที่จะ
มาพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปเสียเวลาเพียง
เล็กน้อยเท่านั้น เพื่อจะได้พิจารณา
พ.ร.บ. อื่นได้หมด เพราะร่าง พ.ร.บ. ยก
เลิก พ.ร.บ. การกระทำเป็นความผิด
นั้น ทำอย่างไรเสียก็จะต้องใช้เวลาพิจารณา

กันนานแน่ จะพิจารณากันได
เต็มที่ แต่ก็ฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วย ควรที่
จะพิจารณาตามระเบียบวาระ ที่ประธาน
ได้บรรจุมาแล้ว เพราะเคยกำหนดประ
ธานเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระมาแล้วทำ
ไม่จริงมาทุกที แต่ในที่สุดก็ได้เถียง
กันจนประธานได้วางถามมติว่า จะเอา
อย่างไรที่ประชุมถึงมติ ให้เปลี่ยนระ
เบียบวาระ ตามที่ผู้เสนอญัตติมา ด้วย
คะแนนเสียง ๔๘ ต่อ ๓๐

หลังจากที่ได้ผ่านร่าง พ.ร.บ. ๒ จบไป
แล้วนั้น ที่ประชุมก็ได้พิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ยก
เลิก พ.ร.บ. บังคับการกระทำเป็นความผิด
ซึ่งต้องการพิจารณาแต่คราวที่แล้ว ในการพิ
จารณาที่เป็นไปตามที่ผู้เสนอญัตติร่าง พ.ร.บ.
นั้นจะไม่รอด. ไปไม่รอดอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับ
อีก-รู้ว่าจะอย่างไร-รู้ว่าจะได้ตกลงกันแล้วว่าฝ่ายรัฐ
บาลจะได้เสนอญัตติขึ้นมาให้ยกเรื่องอันนั้นพิจารณา
แล้วร่าง ฉบับนี้ก็ตกไปเอง ฉะนั้นการพิ
จารณาจึงเป็นไปอย่างกระชั้นชิดไม่กว้างขวางเท่า
ที่ควร สมาชิกอภิปรายกันเพียง ๕ คนเท่านั้น
ก็มีผู้เสนอญัตติอย่างข้างมา - ยกเรื่องอันนั้นพิ
จารณา.
(อ่านคำหน้า ๒๔)

ลักษณะใหม่ชุดมุนเพราะประธานเล่นประชุมมาราธอนแบบเช้าเย็น

จากกระเขยิบปกติ

หุ่นไล่กาทุจริต...

เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน เวลา ๑๐.๐๐ น. ผู้แทนหนังสือพิมพ์ไปรอพบรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ณ ห้องประชุมกระทรวง พลโทประกาศ จารุเสถียรมาพบ และให้สัมภาษณ์.

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ “การประชุมข้าราชการชน ประชุมด้วยเรื่องอะไร”

รัฐมนตรีมหาดไทย “ประชุมข้าราชการผู้ถือสมเดียนั้น เป็นชนเอกได้มีนายอำเภอและปลัดจังหวัด ทหารอาณัติกร ๑๘ คน การประชุมตามระเบียบมาจากรัฐบาล ไปแก้ไขด้วยบทพร้องตามที่สมาชิกผู้แทนเขาขอให้แก้ด้วยหนังสือพิมพ์ รวมความว่าให้รับใช้ประชาชนดังตัวคอกยฐานการครองชีพของราษฎรให้ดีขึ้น”

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ “มีทางยกฐานะของราษฎรให้ดีขึ้นอย่างไรบ้าง”

รัฐมนตรีมหาดไทย “ทุกวันนี้ราษฎรส่วนมากมีอาชีพทางเกษตร ไร่ข้าวปลูกคือทำนา แต่การทำนาไม่ได้ทำทุกท้องที่ บางท้องที่ดอนไม่เหมาะแก่การปลูกข้าว ผลที่ได้รับก็ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ผมจึงแนะนำให้ข้าราชการเหล่านั้นไปชี้แจงให้ราษฎรรู้ ที่ใดทำนาไม่ได้ก็เปลี่ยนพืชปลูกเสียใหม่ เช่นท้องที่ใดเป็นท่อน ก็เปลี่ยนจากข้าวมาปลูกถั่วต่างๆ เช่นถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง เพราะเดี๋ยวนี้ ต่างประเทศเขาคิดถึงการถั่วมาก แต่เราไม่ได้คิด ค่าต่างประเทศคิดการ ๑๐๐% เราให้เขาไม่เกิน ๓๐% ข้าพเจ้าเองเดี๋ยวนี้ราคาถั่วขึ้น ญิบ บาท ถึงซอจจากเราเป็นจำนวนมาก แต่เราไม่อาจคิดให้เขาตามที่ต้องการได้”

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ “เดี๋ยวนี้ท่านรัฐมนตรีจะให้ราษฎรทำอะไร”

รัฐมนตรีมหาดไทย “เดี๋ยวนี้พืชชนิดหนึ่ง ที่มหาดไทยจะต้องส่งเสริมคือกาแฟ เดี่ยวนี้ราคาแฟ้มอยู่ที่หัวกระแจะ เมื่อก่อนเรากินกาแฟกันเล่นๆ เดี๋ยวนี้เป็นอาหารประจำไปแล้ว ไม่กินไม่ได้ จึงเร่งหาหวานอินไปทำเดี๋ยวเรากินกาแฟต่างประเทศที่หนึ่งประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่น้อยๆ แต่เราปลูกกาแฟได้ปีละไม่ถึง ๑๐๐ ล้านบาท จึงได้บอกข้าราชการที่มาอบรม ว่าให้ไปชักชวนราษฎรให้พากันปลูกกาแฟให้มากขึ้นรัฐบาลจะช่วยเหลือที่ดิน กาแฟเป็นไม้ล้มลุก มีอายุได้ประมาณ ๕ ปี ปลูกครั้งเดียวกินไปได้นาน ปลูกง่าย ได้ผลและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ผมว่ามหาดไทยช่วยราษฎรอย่างนี้ จะช่วยป้องกันเงินมิให้รั่วไหลออกไปนอกประเทศด้วยซ้ำ”

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ “การปราบปรามโจรผู้ร้ายในระยะที่ท่านรัฐมนตรีดูแลอย่างไรวาง”

รัฐมนตรีมหาดไทย “ผมเห็นว่าปราบปรามโจรผู้ร้ายด้วยการ ใช้กำลังนั้นไม่สิ้นสุด ถ้าเหตุที่โจรผู้ร้ายมาอย่างทุกวันนี้ ก็เนื่องมาจากราษฎรจากชนชั้นล่าง จะใช้พนักงานปราบปรามอย่างเดียวไม่พอ เราจะต้องคิดการให้ราษฎรมีหลักฐานมีงานทำกิน ต้องเร่งรัดคดีขึ้นสู่ศาลให้มากขึ้นกระหว่างฝ่ายปกครองกับตำรวจ ให้มากขึ้น ผมจึงได้กำชับข้าราชการที่มาประชุมนี้ ให้หาทางปราบปรามและป้องกัน โดยไม่แผนการนี้ อย่าให้โจรผู้ร้ายเกิดขึ้น แต่ที่ร้ายที่สุดคือการพนัน”

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ “พรรคชาติดังคนจะมีการปรับปรุงหรือไม่ ได้ข่าวว่ามีการแตกกันเป็นกลุ่มๆ”

รัฐมนตรีมหาดไทย “การที่สมาชิกพรรคชาติดังคน แยกเป็นกลุ่มๆ ก็เป็นไปตามธรรมชาติ ถึงพรรคอื่นเขาก็มีเหมือนกัน มันเกิดโดยธรรมชาติ คงมีคนอยู่มาๆก็อาจมีการชอบพอกันดังคนทั่วไป ไม่ชอบกัน เป็นเรื่องธรรมดา พรรคชาติดังคนคงจะด้วยสมาชิก พรรคการเมืองต่างๆ แต่จะถือนโยบายของพรรคเป็นสำคัญ การรวมกลุ่มก็เพื่อถูกชาวไร่กัน (อ่านต่อหน้า ๒๕)

มหาดไทยตีพิมพ์ร้องเป้าให้ราษฎรปลูกกาแฟไว้ประทานกันเองเสียที

แปล

เดวิดเบปอร์เรอ

ই-প্রকাশ

เก็บเล็กผสมน้อยมาจากหนังสือฝรั่ง เอามาให้คนไทยที่รู้หนังสือไทย
อ่าน. แต่ตัดจิตเปลี่ยนแปลงสำนวนนิดหน่อยพอหอมปากหอมคอนะครับ.

๘๘
ชีวิตคนเรา.

แรกเริ่มที่ได้พบกันก็...เกิด.
แล้วก็อยู่กันมาด้วยความสั้นและความยาว (ของชีวิตหรอกน่า!)
จนกระทั่งแต่งงาน ด้วยความไม่เข้าใจในตัวเอง
จนกระทั่งมีลูก และลูกนั้นโตขึ้นมา
เขาหรือพวกเขาเหล่านั้น แลเห็นเราเป็นคนแก่
แล้วลบลบท้าย เราก็ตาย!

ผู้หญิง

หลาย ๆ คน (โดยมากผู้ชาย) เรียกเพี้ยนว่า "ยว"
ไม่ว่าในรถเม็ต, รถไฟ, เรือโอ, เรือนต์
เซมอดุมคตวิให้พวกผู้ชายเป็นผู้จัดสรร
บางครั้งเธอช่วยจัดสรรอดุมคตนนให้
ความหมายในอดุมคตนนก็คือ... เงิน !
ว่า...เธอต้องการเงินหรือห่อน.

เพลง

เขาเป็นบุคคลที่น่ารักเหลือเกิน
เขายินดีที่จะช่วยเหลือเราเสมอ
เขาเหมือนหนังลือเลื่องหนัง
เขาเหมือนไม้คนพินิจ
แต่เขาลดอดบทรให้แก่เราไม่ได้แน่
และเพื่อนที่ดีที่สุด ไม่มีใครดีไปกว่าเขา !

ดอกไม^๔๒

ทุกคนคิดว่าดอกไม้^๕นั้นเป็นสงฆ์^๕สวยงาม
บางทีเก็บเอามาถนอมไว้ใน^๔อุ้งมือ^๔
บางทีเอาไว้สำหรับบูชา^๔
บางทีมันกลายเป็นของขวัญวันเกิด^๕
มันสวยงามและสดชื่นอะไร^๔เช่นนั้น
แต่มันสะพร่งกันเพราะปัสสาวะ^๕สกปรก^๕ ขำขมหมอน !

(อ่านต่อหน้า ๓๐)

□ จากระเบียงสี่^๗ภา

๑ ๒
ต่อจากหน้า ๒๒

ในการอภิปรายสนับสนุน
ร่างนี้ ได้เริ่มต้นด้วย ศ.ส. เทพ โชติหนัด
หัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ซึ่งได้
แจกแจงให้เห็นข้อเท็จจริง ผลได้ผล
เสียในการที่จะเลิก พ.ร.บ. ๕๓๓ จาก
นกกัม ศ.ส. ชวนคงฤทธิศึกษาการเป็นต้น
และ ศ.ส. ทวีศักดิ์ ศรพิศ และ ศ.ส. สัม
บุญ ศิริธร กันจนมาอภิปรายสนับสนุนและ
คำวิจารณ์ตามลำดับ แต่ในการอภิปราย
คำวิจารณ์ ศ.ส. สัมบุญ ศิริธร ฝ่ายประ
ชาปัตถยกิจได้ถูกชนกานด้วยวิธีการแหวก
แนวตามแบบฉบับของเจ้านิยม ซึ่งต้อง
การให้เสรีภาพมิได้โดยไม่ว่าแต่ก่อน
นอกจากนั้นในการค้าน กได้หาข้อ
พิพพจน์ เจอร์เนต ประจำวันที่ ๒๒
 ธันวาคม ๑๙๕๖ มากกล่าวอ้างหักล้างเหตุ
ผลในการเสนอให้ยกเลิกกฎหมายคอมมิว
นิสต์ โดยเอาคำกล่าวอ้างที่เขียนในหนึ่ง
ข้อพิพพจน์เป็นหลักฐาน ซึ่งในหนึ่งข้อ
พิพพจน์บนโลกาภิวัตน์ การเคลื่อนไหว
และอ้างว่าเป็นคอมมิวนิสต์อยู่ในประเทศ
ไทยเมื่อควมทั้งหมดข้อเป็นไทยด้วย ศ.ส. สัม
บุญ ฯ ได้กล่าวทำนองแสดงถึงมารยาท
ที่ดีว่าไม่อาจจะนำข้อบกคลงเหล่านี้ มา
เปิดเผยในหนึ่ง เพราะเจตนาเขาไม่ได้มา
อยู่ด้วย แต่จะท้ออย่างไรได้ในเมื่อนั้น
ถึงประโยชน์ของประเทศชาติ ถ้าเป็นจะ
ต้องนำมาเปิดเผย ซึ่งได้แนะนำเสนอไป
หามา- นายเสนเบิกเสน หรือชื่อไทยว่า
เสน ได้ถนพนาช และนายเยะเยะ เข้มมถ
ชื่อไทยว่านายเจตดิศ บุคคลดังกล่าวได้
มีการเคลื่อนไหวต่างๆ ในการดำเนินการ
ให้ประชาชนส่งเงินไปยังจีนแดง บ้างม
ถึง ๒๐๐ ล้านบาท แดงๆเอาเงินไปแม่
ตัวกันเสีย จึงขอเสนอเรื่องให้รัฐบาล
พิจารณาดำเนินการสอบสวนเสีย การที่
ศ.ส. สัมบุญเอาหลักฐานจากหนังสือพิพ
พจน์มาให้มาพิจารณาก็ดี ในสภา เพื่อจะ
ให้ดำเนินการแก้ปัญหาคนบุคลคน ความที่
ปรากฏอยู่ขณะนี้จะเป็นผลดี หรือ

และหลักฐานนั้นจะเป็นที่เชื่อกว่า ว่าเป็นจริงหรือไม่ เพราะการทบทวนข้อพิพาทเอาไปลงนั้นอาจจะไม่จริงก็ได้ เพราะหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นถูกเสนอไปตามแผนการต่อต้านคอมมิวนิสต์ ที่ระบอบอยู่ในประเทศทั่วไปในโลก จึงเป็นเพียงการคาดคะเนหรือให้ร้ายป้ายสี บุคคลที่ตนสงสัยก็เป็นได้.

ส.ส. ฉันท จันทุม ใต้ถูกขาน

มาสนับสนุนด้วยเหตุผลอันน่าฟังว่า การที่จะยกเลิกกฎหมายหรือไม่นั้น ควรจะพิจารณาอันด้วยเหตุผล ที่จะเกิดขึ้นแก่ใคร และควรจะดีกับใครบ้างว่าด้วยการเมืองของโลกด้วย เมื่อได้พิจารณาจึงเห็นว่าสมควรจะยกเลิกเสีย ขณะนั้นทางของอเมริกาและต่งได้เปลี่ยนแปลงไปมาก อย่างในอินโดจีนแต่แรกอเมริกาช่วยฝ่ายชบก แต่แล้วต่อมาเปลี่ยนแปลงมาส่งอาวุธให้ฝ่ายรัฐบาลปราบชบก จนกระทั่งได้เกิดสงครามกับจีนแดง อันแสดงว่าเขาทำอะไรที่หวังประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่เขาเท่านั้น เราจึงควรที่จะคำนึงถึงศักดิ์ศรี ซึ่งเขาจะคงเกรงใจเรา กรมการทหารต่างประเทศของอเมริกา ได้เสนอให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลงที่เสียใหม่ การช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ภายตั้งคณนิยมก็มาก เช่นยูโกสลาเวีย-เยอรมันตะวันออก เป็นต้น อเมริกาสนใจและให้ความช่วยเหลืออยู่ถ้าเรากล่าวเราเป็นประเทศเล็ก เหตุใดเราจึงจะเหยียบเรือแคนเดียว เราได้รับความช่วยเหลือจากประเทศต่างๆ ทั่วไปไม่ตรีหรือ คงว่ากันได้น่า สมัยที่ไอเซนฮาวร์ขึ้นดำรงตำแหน่งใหม่ ๆ นายแมคคาธิย ได้ทำตนเป็นเดือนหนอมที่ขอกักประชาชนอเมริกันอย่างยิ่ง ข้าราชการต้องเดือดร้อน ประชาชนคงได้รับความกระทบกระเทือนเรื่องเสรีภาพ เพราะเรื่องการปราบผู้สังสัยว่า เป็นคอมมิวนิสต์เมื่อมีการเลือกตั้งปรากฏผลว่าพรรคได้รับฉีกแทนฝ่ายใดไม่แครด อย่างช่วยยับยั้ง ทงหนักเพราะรัฐบาลดำเนินนโยบายผิด ประเทศไทยนี้ไม่ต่างจากที่จะเป็นคอมมิวนิสต์เมื่อเด็ก (อ่านต่อหน้า ๒๔)

จดหมาย การเปลี่ยน

ฉบับที่ ๓๖

เรื่องความหละหลวมของกรมตำรวจ

๑๓ มิถุนายน

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

การกวาดจับ "อควิน" สมัยนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ เมื่อปลายปีใดที่ก่อนหน้าว่าเป็นครั้งใหญ่ยิ่งออกครั้งหนึ่ง ภายหลังการจากไปของ พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์แล้ว ในกรณีที่อควินเหล่านั้นได้สมัครกันผ่านนายเตง ศิริพันธ์ ส.ส. สังกศนคร กับพวกถึงแก่ความตายนั้น ความร้ายช้อเท่าที่ทราบเราเห็นได้ว่ามีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่รวมอยู่ด้วยหลายคน ทั้งที่ยังอยู่ในตำแหน่งและประจำกรม ทงที่เป็น "อควินแหวนเพชร" และที่ไม่เกี่ยวกับ "อควินแหวนเพชร" เหล่านั้นด้วย นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่กล่าวถึงนั้นผมทราบดีอยู่คือ นายพลตำรวจจตุตถวรรัตน์ ฉิมหมหาคม์ นายพันตำรวจเอกวิจิต รัตนภานุ และนายพันตำรวจตรี กมล ชโนวรรณ แต่โดยเฉพาะ พล.ต.อ. วิจิต รัตนภานุ นั้นไม่ได้อยู่ในเมืองไทย หากอยู่ในสิงคโปร์ในฐานะหัวหน้าทีมแบดมินตันไทยในการแข่งขันชิงถ้วยโทมัสคัพ จึงเป็นอันว่าการดังกล่าว พล.ต.อ. ผู้นี้ ไม่มีความหมายอะไรเลย เพราะอย่างไรก็ดี ในโอกาสที่เขาจะย้ายในต่างประเทศนั้น เป็นโอกาสดีเป็นอย่างยิ่ง ที่เขาจะได้ตัดตัวไปในฐานะที่ใดตกเป็นผู้ต้องหาล้างเสียแล้ว.

ข้อเท็จจริงจะมีอยู่อย่างไร ในกรณีที่น่าสงสัย ศิริพันธ์กับพวกเราไม่ทราบได้ แต่การที่การกวาดจับเจ้าหน้าที่ตำรวจคนสำคัญ ๆ เท่าที่ได้กล่าวมาและไม่ได้ตัว พล.ต.อ. วิจิตมาด้วยนั้น เราคิดว่ากรมตำรวจได้ทำการ "หลวม" ไปอย่างหนึ่ง เราคิดไม่ออกเลยว่า เมื่อใดควร ตำรวจจึงพึงระมัดระวังการจับกุมเอาในขณะที่ยังคงหาคนหนึ่งกำลังอยู่ในต่างประเทศและผู้ที่ต้องหาคนนั้นก็เช่น "อควินแหวนเพชร" คนหนึ่ง ในจำนวนอควินแหวนเพชรทั้ง ๔ ของพล.ต.อ. เผ่าอันได้แก่ พล.ต.อ. อรรถพล พุกประยูร พล.ต.อ. พันศักดิ์ วิเศษภักดิ์ พล.ต.อ. พุฒ บุระสมภพ และ พล.ต.อ. วิจิต รัตนภานุ เอก "อควิน" ๑ ล้านล้านแล้วแต่เป็นผู้เชี่ยวชาญลี้ภัยด้วยกันทั้งนั้น เมื่อ พล.ต.อ. วิจิตต้องตกเป็นต้องหาไปเสียเช่นนี้ เรื่องอะไรเขาจะยินยอมให้อับ รือคืนทางเข้ามามอบตัวให้เลย ซึ่งดูออกจะเป็นการไม่ใส่ใจเต็มประดา.

เรกคิดว่าคงไม่เป็นการยากอะไรเลย ถ้าหากว่ากรมตำรวจจะกระทำการให้รัดกุมกว่านี้ โดยให้ พล.ต.อ. วิจิตรัตนภานุ หัวหน้าทีมแบดมินตันเดินทางกลับเข้ามาเสียก่อน แล้วจึงค่อยจับกุมตัวจะมีคนละม่อมยิ่งกว่านั้น รือ และยิ่งกว่านั้นยังเป็นภาระเปิดช่องว่างให้ผู้ที่ต้องหายนั้นล่องตกรงเล็บกฎหมายออกไปได้ อย่างน่า

ขานหน้าที่สุด เราได้กล่าวแล้วว่า พล.ต.อ. วิจิต เบนหนึ่งในสวของ "อควินแหวนเพชร" แต่นั่นอนที่สุด ที่เขาจะต้องเข้าไปรวมกลุ่มกับคนเหล่านั้นซึ่งมีนายพลเผ่าเป็นหัวหน้าวางแผนการที่จะเข้ามามีอำนาจในเมืองไทยอีก.

ท่านอธิบดีกรมตำรวจครับ! ท่านเชื่อหรือไม่ว่า พล.ต.อ. วิจิตที่ท่านปล่อยให้หลดมือไปได้นั้นเกิดขึ้นโดย "หนอนบ่อนได้" ของท่านเอง ท่านอาจได้วางใจคนในกรมตำรวจ (อ่านต่อหน้า ๓๒)

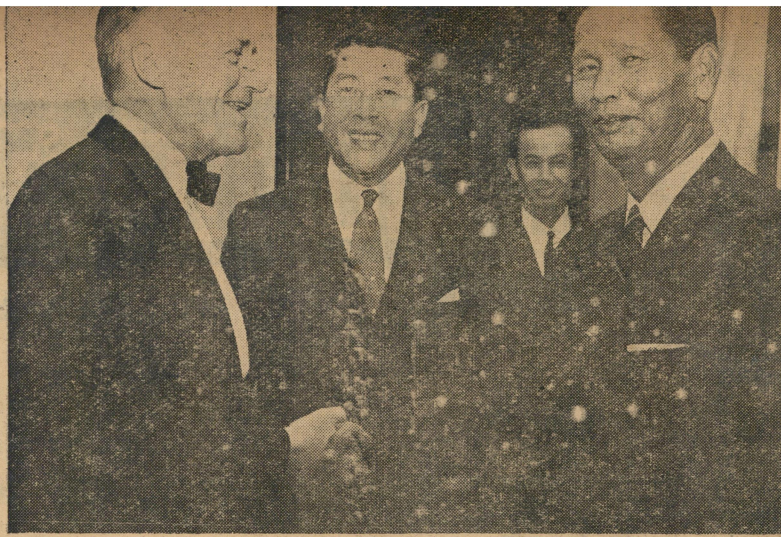
จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

หลังจากการผ่าตัดใหญ่และพักฟื้นจนสุขภาพอยู่ในระดับดี ผู้บัญชาการทหารสูงสุดปฏิบัติ ก็คือการเข้าเยี่ยมหรือพบปะกับอเมริกา ดังภาพที่ปรากฏอยู่นี้.

(ภาพถ่ายจากบนมาล่าง) จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กำลังสนทนาด้วยกับบรรดาเจ้าหน้าที่ของสถานเอกอัครราชทูตไทยในวอชิงตัน, สนทนาอยู่กับวุฒิสมาชิกคอมันดอร์ เอกลอว์ราชทูตไทยประจำสหรัฐ, แล้วเปลี่ยนไปสนทนา ๑ และภรรยา.

(ภาพล่างใหญ่) จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ หารือ

รับใช้ในสหรัฐอเมริกา

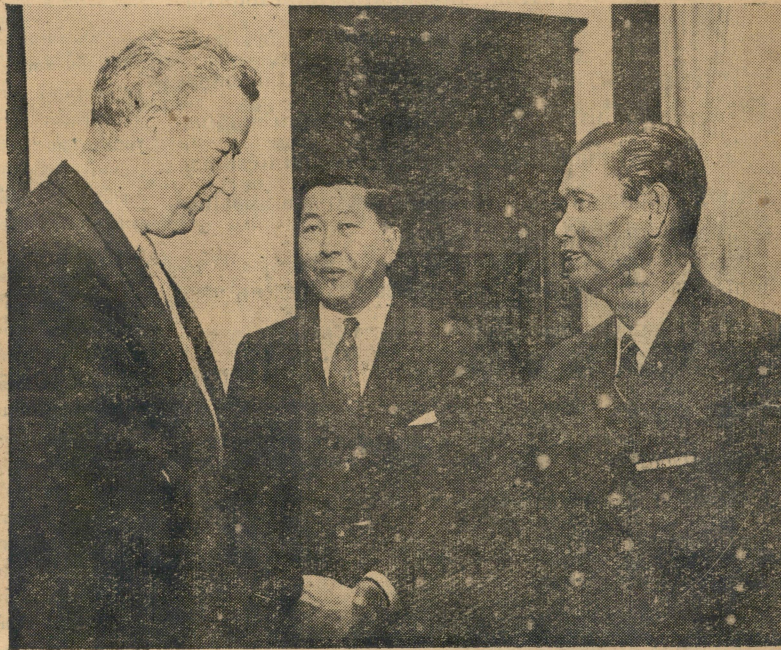
ที่น่าสนใจแล้ว การกิจประการแรกที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์
บรรดาบุคลากรชั้นนำในวงการเมืองและการบริหาร ของสหรัฐ

รับมาวอลเทอร์ โรเบิร์ตสัน ร.บ.ช. ต่างประเทศสำนักงานการตะวันออกไกล ในงาน
สนปรักแนชแห่งรัฐบาลมาในงานเดียวกัน บุคคลที่เด่นเห็นขึ้นอยู่ระหว่างกลาง
ต้นกับ ร.บ.ช. แองตรู เอช เบิร์ดลิ่ง แห่งฝ่ายสาธารณกิจกระทรวงการต่างประเทศ

เข้าเยี่ยมชมนายวิลเบอร์เอ็ม บรูคเคอร์ รัฐมนตรีทบวงทพิบกไณ ที่ทำ
การใน 'เพ้นตากอน' (ภาพกลางเล็ก)

กำลังชมชงกองทพิบกสหรัฐในโอกาส
ที่เข้าเยี่ยมชมวิลเบอร์ เอ็ม. บรูคเคอร์
(ภาพขวาจากบนมาล่าง) สัมผัสมีอกับ
วุฒิสมาชิก จอจเอกเดนหน้าสถานเอก
อัครราชทูตไทย, และสนทนากันเนื่องใน
งานเลี้ยงที่จัดขึ้นเพื่อเป็นเกียรติ แก่จอม
พลสฤษดิ์ ธนะรัชต์, คุณหญิงวิจิตรรา
ธนะรัชต์ ทำหน้าที่รับรองแขกผู้มีเกียรติ
ร่วมกับผู้บัญชาการทหารสูงสุดอย่างใกล้ชิด.

ภาพโดยความเอื้อเฟื้อของ ยู.ซี.ส.

ตราบใด ขบขันยังทำได้

โดย... สด งาม:โรนิต

—๑—

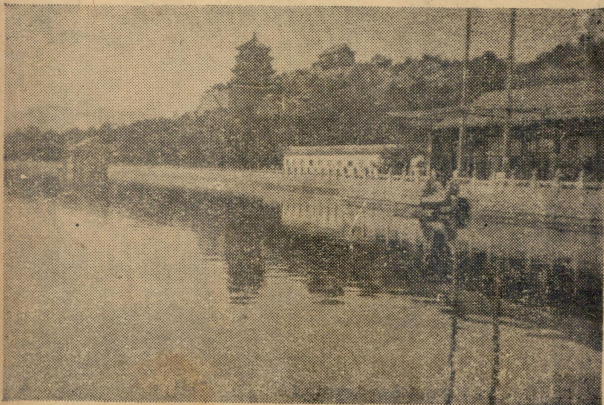
ตั้งแต่ตำบลท่าเรือจังหวัดสมุทรสงคราม ไปจนถึง ปักกิ่ง นครแห่งความหวัง ชีวิตของข้าพเจ้าได้โดดเด่นไปในความหวัง ซึ่งมนุษย์ในเบญจเทศ จะพึงหวังได้ เหมือนต้นไม้ที่เริ่มออกไปสู่ความ เติบโต...เหมือนนกที่ออกจากไข่แล้วเริ่มบินออกจากรัง ข้าพเจ้าได้บุก บ้าชีวิตไปด้วยความหวังว่าข้าพเจ้าจะต้องได้พบ โลกที่สวยงาม, มีความสะอาด บริสุทธิ์, และมีความเป็นธรรม. ข้าพเจ้ายังจำวันเก่าๆเหล่านั้นได้ดีเสมอ. มันเป็นวันของความหวังอันสุดใสดุที่สุด. มันทำให้ข้าพเจ้าฝัน และฝันอยู่เรื่อยมาจนกระทั่งเรอคาถากัน (Kaleen) ถ้าเขาได้ส่งข้าพเจ้ากลับมาเมืองไทย อีกครั้งหนึ่ง เมื่อเมืองไทยได้ "ปฏิวัติ" แล้ว ๔ ปี.

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าได้. อ้อ,แน่นอน! เราจะต้องไปอย่างไร ในเมื่ออดีตคือกระจก ของปัจจุบันที่จะใช้ส่องอนาคต. อดีตของข้าพเจ้า ไม่อาจจะสดชื่นหรือชื่นชมประ การได้ ก็เป็นบทเรียนที่สอนข้าพเจ้าว่า ในโลกนี้ กาลเวลา คือผู้ตัดสินชีวิต ความ เจริญและความเสื่อมของมนุษย์.

ตลอดครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๓, ข้าพเจ้าได้พบความเจริญ ความเสื่อมของมนุษย์มากมายนับไม่ถ้วน. มันเป็น ภาพของความไม่เที่ยง ที่ทำให้ข้าพเจ้าแน่ใจว่า ชีวิตคือความแปรเปลี่ยน สิ่งใดไม่แปรเปลี่ยน สิ่งนั้นไม่ใช่ชีวิต.

และความแปรเปลี่ยนของชีวิตทั้ง ๒๕ ปี ได้ช่วยให้ข้าพเจ้าได้รู้ชีวิต ของข้าพเจ้าเพียงระแ่มต้น เมื่อเรารู้ว่าถึงข้าพเจ้ากลับมาเมืองไทย หลังการ

คนหนึ่ง

ปฏิวัติ ๔ ปีนั้นเอง ผืนดินชาวข้าพเจ้า หมดไป ข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่าข้าพเจ้าได้พบ ด้จรรวมสองห้อง ด้จรรวมชาวนาที่คว สักที่เป็นจริงกับสิ่งที่ควรจะเป็นทำให้ข้าพเจ้า อันเดียวกันไว้.

ข้าพเจ้าเคยมี ชีวิตอยู่ด้วยความหวังในสิ่ง ที่ควรจะเป็น ข้าพเจ้าคิดว่าโลกนี้ควรจะมีสุขสงบ และควรจะมีอยู่ ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าจะได้ กลับไปไปถึงอีกครึ่งหนึ่ง ขณะที่รอให้ข้าพเจ้า “มารบรา” กับ “อนุ” ออกจากสถานที่เจียน เหมินพร้อมกับข้าพเจ้านั้น แต่ข้าพเจ้าได้พบ สิ่งที่เป็นจริง ซึ่งทำให้ความหวังอันดีจากความ คิด และความเชื่อกลายเป็นความฝันที่ไม่มี ความหมายอะไรเลย มันก็เหมือนหมอกในจุด หนาวที่เหือดหายไปเมื่อตะวันแสงตะวัน.

ข้าพเจ้าจำได้ว่า ข้าพเจ้าค้นค้นมาก เมื่อได้เห็นเมืองไทยเป็นครั้งแรก ภายหลังที่ได้ จากไปถึง ๘ ปีเต็ม แต่แม้จะค้นค้นถึงห้องใด ข้าพเจ้าก็ยังคิดถึงอีกครึ่งหนึ่ง—นครแห่งความหลังอยู่ เมื่อครั้งที่เราได้เข้ามา ในท่ามกลางความ สว่างของทอกลหลังแก้วฟ้าสีพระยา ข้าพเจ้ายัง ยืนอยู่ที่หน้าตึกหน้าของตัวเรือนใหญ่ที่คุ้น แม้ได้เข้าไปในข้าพเจ้าในอาคารที่แพงมากก็เคยเดิน ละ ๓๐ บาท เพราะเราจะไม่เคยมีเงินที่จะสร้าง บ้านอยู่อย่างใดมาพักที่สงวนแล้วที่นอนผู้ญาติ มิตรที่รู้กันมาเยี่ยมข้าพเจ้า ตั้งแต่ข้าพเจ้าเพิ่ง ย้ายมาอยู่ที่นี่แล้ว ข้าพเจ้ายังคิดถึงอีกครึ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้คิดถึงสิ่งที่ควรจะเป็น อีกคือว่าข้าพ เจ้าควรจะได้กลับไปไปถึงอีก เพราะไทยควรจะ เปิดสัมพันธ์ไมตรีทางทูตกับจีนผู้จอมพลเจียง ไคเช็คเป็นประมุข ในไม่ช้า ข้าพเจ้ายังมอง เห็นทุกสิ่งทุกอย่างในเมืองโบราณแห่งนี้ข้าพเจ้า ยังเห็นภาพนางมดลูกผู้ขี้บักกั้งแสนรู้ ซึ่งเธออีก เลือคอออกมาบ่งฟัน เพราะหัวใจของข้าพเจ้าไม่ได้แตก ออกในตอนเช้าที่ข้าพเจ้าจะต้องจากนั้นกลับเมือง ไทย ข้าพเจ้าได้ฟังมีกิดด้วยมือของข้าพเจ้าเอง ก่อนที่ข้าพเจ้าจะออกจากบ้านเช้า หลังเลิกอัน แสนแสนนั้น ข้าพเจ้าได้พบความรักและความ กตัญญูในชีวิตวิญญูของสุนัขตัวนั้น มันเสียใจ จนตายเพราะข้าพเจ้าไม่มีเงินพอที่จะเอามันกลับ มาเมืองไทยด้วยได้.

ภาพของมีกิด ทัมตุนหมา หื่นเห็นอก ในความลึกของคันทันนั้น ทำให้ข้าพเจ้า เศร้าใจไปทุกหน ข้าพเจ้าได้ถึงความ หลงใหลเรื่องหนังในนครปักกิ่ง คือความ หลงใหลหนังมีกิดกับ (อ่านต่อหน้า ๓๒)

จากกระเบื้องสีลา

ต่อจากหน้า ๒๕

กฎหมายนั้น แก้วกัณฐ์รัฐบาลไม่มีการ ประเทศไปตามความค้างการของประชา ชนหรือปล่อยให้ประชาชนเดือดร้อน อด หนยากแล้ว ตัวใหม่กฎหมายอีก ๑ ฉบับก็ ช่วยไม่ได้.

พอ ส.ส. จันทน์ อภิปรายของ ส.ส. ล้วน เวชชาลีกันที่ถือขึ้นเสนอให้ยกเลิกการ รื้อฟื้น ส.ส. พรชัย แสงชัยเสนอให้มีการ อภิปรายต่อไป แต่ไม่เป็นการสำเร็จ ที่ประชุม ได้มีมติให้ยกเลิกเรื่องอันนี้เพราะมีความขัดแย้ง เสง ๘๔ ต่อ ๖๔ แต่มีข้อที่น่าสังเกตอยู่อย่าง มากก็คือ ทั้งๆ ที่ฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็น ฝ่ายที่คัดค้านร่าง แต่ก็ได้มีนักอภิปรายสนับสนุน พรรคแนวร่วมฯ ในการให้เปิดอภิปรายต่อไป แม้ที่สิ้นสุดก็เหมือนกัน.

ต่อจากนั้น ประธานก็สั่งพักการประชุม เพราะขณะนั้นเป็นเวลา ๑๓.๓๐ น. แล้วประธาน สั่งให้ประชุมต่อไปในเวลา ๑๔.๓๐ น.

ในการประชุมตอนบ่ายนี้ ที่ประ ชุมก็ได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. ยกฐานะอ่า เกอเยะไฮรเป็นจังหวัด ซึ่งเรื่องนริฐ บาลได้ขอรับไป พิจารณาก่อนรับหลัก การ ที่ประชุมไม่ขัดข้อง จากนั้นก็พิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงมหาด กรม ของ ส.ส. เสง มารักจุติ ผู้เสนอ ตอนต้นสมาชิก ต่างฝ่ายต่างลุกออกจาก ที่ประชุมกันไปพบพรบ.จนสมาชิก ไม่ครบ องค์ ประธานต่างสั่งพัก ๕ นาทีเพื่อจ้ รวด เจ้าหน้าที่ย่างไปเที่ยว “ต้อน” สมาชิกซึ่งหลบลมหมาความดำรงอยู่อยู่ที่ โตม ด้รและโคะมดลูกให้เข้ามาประชุม พอ ครบองค์ ประธานก็สั่งประชุมต่อไปจน ได้ที่ประชุมพิจารณาจนอยู่ยังไม่ทันจบสมา ชักก็ ไม่ครบองค์อีก การประชุมก็ค้าง ชงักไปอีก ต้องต้อนสมาชิกเข้ามาประ ชุมอีกครั้งที่ทุกที่เดิมนั้น กว่าที่ประชุมจะ ลงมติไม่รับหลักการของร่าง การ ประ ชุมก็ค้างชงักถึงถึง ๒ ครั้ง.

พลัดถึงระเบียบวาระร่าง พ.ร.บ. การไฟฟ้านครหลวง ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และเมื่อพลก. ประกาศจ้ รุญญัตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด ไทยได้เสนอหลักการและเหตุผลแล้ว มีว ชนที่วักกัเทแห่งประชาธิปไตย หลวงประ กอบนิตดำรงที่เสนอ (อ่านต่อหน้า ๓๒)

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ “เอจคริบ”
 เรื่องชายแดนพม่าเขาใจแฉะ ทนขอ
 ทรมานเรื่องจอมพลตฤษณศักดิ์ ที่ได้รับมอบ
 หมายถึง เจริญจากความช่วยเหลือทาง
 เศรษฐกิจจากสหรัฐ ได้ความอย่างไร
 มั่ง” (อ่านต่อหน้า ๓๒)

MEYNS

จริงอยู่จำนวนนักเรียนที่จะต้องถูกไล่ออก ๓๐๐ คนนั้น อาจจะไม่น่าเป็นไปในขณะนี้ แต่ถ้าวรรณคดีที่เราพบจะนวนกานเรียนที่ของต่อมคต.ถูกไ้รบบาง, ไม่มีท่นเรียนคตออกบางจะไปเรียนที่ไหนกัน..? ที่มเเจนนาปรหลาดแอมแปงอยู่นั้น..มันจะไม่เป็นชระนอมพอจะทำให้ชาวชนเหล่านั้เปลี่ยนสภาพจากพลเมืองดีไปไ้ตรงหรือ? แล่นักทเฆมาถึงว่าอวคคของชาติควรจะฝากไว้กับกำมือของบุคคลผู้ “ไม่ทิ้งจะไปเรียนที่ไหนกัน..”! เหล่านั้ในสภาพที่น่าหวัใจอย่างนี้เอง.

แต่เดิมแบบ

บริการสำหรับคอสูรา:

ในเยอรมันตะวันตก คำว่าจกบเพลิงมีหน้าที่นำผู้คนมาเหล้าไปส่งบ้าน โดยชาวอิตาลีนำส่งลงไว้ว่าโยมาเหล้าเดินโซเซประประ ขนาดต้องนำตัวไปส่งบ้าน จะคิดค่าส่งเป็นเงิน ๑ ดอลลาร์ ๑๐ เซนต์ แต่ถ้ามาจนหมดคิดค่าส่งเป็นเงิน ๓ ดอลลาร์.

ดาวเทียมดวงใหม่:

ในแฟรงกลิน เคนท์ตี คำว่าจกบเพลิงมีความหมายคือชายมักจับเครื่องบินมือเอกคนหนึ่ง ซึ่งจับเครื่องบินชนิดเครื่องบินเดี่ยว โยบลงต่ำพร้อมกับพื้นดินอย่างโลก โผน โผนเครื่องบินพุ่งเข้าชนตัวหนึ่งมีน้ำหนักถึง ๕๐๐ ปอนด์กระเด็นลอยข้ามรั้วกันชนมาสูงถึง ๕ ฟุตไปอย่างน่าอัศจรรย์.

นักล่าหมา:

ที่เมืองฟลินท์ ในมิชิแกน นักสืบต้องออกของเข้าไปให้การต่อศาล เพื่อยืนยันความผิดของทนายคนหนึ่ง ซึ่งนามว่า แฮรี่ วิลสันว่า นายคนนี้เป็นนักเลงล่าสุนัขตัวลือ คือล่าจับสุนัขทั้งหลายในมิชิแกน พาไปตระเวนขายในบริเวณลุ่มแม่น้ำมิสซิสซิปปี เมื่อขายได้หมดแล้ว ก็ถือล่าจับบรรดาสุนัขในบริเวณลุ่มแม่น้ำมิสซิสซิปปี นำอาทกลับมาขายในมิชิแกนต่อไปอีก.

สมองทองคำ:

ในเมืองหลัวซา จอมโจรหัวแหลมคนหนึ่งต้องเข้าไปขอขมาต่อตำรวจคนหนึ่งซึ่งหนีออกจากโรงพัก พอผ่านโรงพักแห่งนั้นไปได้ ก็โถกโหมก เขาก็ส่งวิทยุมาที่โรงพัก เป็นข้อความว่าผู้บัญชาการสั่งให้เตรียมพร้อมอยู่ที่สถานี ผล ? ตำรวจที่โรงพักนั้นทุกคนไม่มีใครกล้าติดตามคนร้ายไปเลยสักคนเดียว.

อาหารมือนางนก:

ในเมืองคูหนอนท์ นางโหมสโตเลนกรรขระสรฐ์โหมสโตเลน ซึ่งปกติไม่เคยทำอาหารกินในครัวเลยนับตั้งแต่แต่งงานมา เพราะเธอต้องพาสาม็อกคองหาอาหารกินตามภัตตาคารเป็นประจำด้วยสรฐ์ เธอก็อยากจะอดฝีมือทำกับข้าวของเธอแก่สามขึ้นมาในเย็นวันหนึ่งขณะสามไม่อยู่บ้าน เธอเดินเข้าครัวคิดไฟทอดเนื้ออยู่คนเดียวก็ไ้กลิ่นกระดามโหม ส่งควันทะลุไปทั่วครัว.

เปล่าไม่ใช้กระดามธรรมดาหรอก แต่มันคือปีกนกมีจำนวน ๖,๐๐๐ ดอลลาร์ซึ่งสามของเธออยากแอบซ่อนเธอไว้ เพื่อนำไปขายนำเธอความสุขส่วนตัวของเธอ :

ผลดีอีกไหมล่ะ:

ในเมืองลาโกนาโกรแห่งอิตาลี บุคคลซึ่งเป็นพ่อคนหนึ่ง, พี่ชายสองคน, ลูกสองคน และบ๊วยอีก ๑ คนของนางสาวกวีเซฟี นาคอร์ ไซดุกสาคัดสินใจจกบไม่กิน ๑ ปีด้วยโทษฐานลักพาตัวเจ้าหนู มัค หมั่นของแม่สาวน้อยผู้ไม่รักทั้ง.

เรื่องของเรื่องก็มีอยู่ว่าเขาหนู มัค หมั่นคนนี้เป็นโรคแก่เลือนล้ามาค วันวันวิหะเสียเรื่อย เดียวจะวนันคนเดียวจะวนัน แล้วก็ขอลือเลือนเรื่อย ๆ มา ดังนั้นคณะเจ้าเลียดจกบแล้วจึงพร้อมใจกันจับเจ้าหนู มัคหมั่นขี้ล้าใส่เข้าไปในห้องนอนของนางสาวกวีเซฟีนา คอไร แล้วคอยสกดผ้าหน้าห้องนอนอยู่ตลอดคืน.

“ ลีบเลาะ ”

ทำไม บุคคลผู้คลุมหน้าดีที่ กระทำตนเป็นคู่ปรับอาจารย์ของเขายาจนจกบเจตนาอันใดร้ายเขานะ? เราเชื่อว่าประชาชนทั่วไปที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนผู้ถูกขูดรีดด้วยการขูดค่านามารังเพิ่มเติมบ้าง, ค่ากิจกรรมเพิ่มเติมบ้าง, ฯลฯ ทั้งหลายย่อมจะมีความรู้ถึงเขาบ้างที่ได้ถือครองชาติแห่งเจตนาอัน, ความเจ็บป่วยที่ถนัดแต่โรคอหิวาต์ อาจเป็นเรื่องน่าสลดถึงเขจะเป็นเฉพาะราย ที่เรายกขอมทบทวนพึงอยู่ได้บ้าง ตลอดจนระยะเวลาที่หมื่นแพทย์เขาใจได้รักษา แต่ความเจ็บปวดรวดร้าวอันเกิดแก่การบีบเค้นทางจิตใจของนายทุนที่มีต่อเขายาจนตาต่ำๆ เหล่านี้ เราคิดว่าเป็นเรื่องที่อดทนได้ยากยิ่ง ฉะนั้นเราจึงขอให้ความเห็นใจแก่เขายาจน, แก่เด็กไทย, และแก่อนาคตของชาติไทย ที่ได้อุญจันต์เดินทางเดินให้อย่างปัจจุบันทันด่วน จากนายทุนผู้กระหายอิทธิพลที่จะสร้างบารมีของตนโดยเฉพาะ เพียงเพราะเขายาจนแสดงความเห็นเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมและขอความเห็นใจจากประชาชนส่วนใหญ่ และจากรัฐบาลผู้บริหารประเทศเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีและมีธรรมต่อเขาเท่านั้น.

อย่างไรก็ตาม เราทราบว่าการยอมรับผิดโดยสิ้นเชิง คือประชาชนทั้งการดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดในเรื่องการเก็บเงินเพิ่ม รุนแรงเกี่ยวกับการศึกษา ครั้นยอมจะมีผลผ่อนคลายความตึงเครียดของสถานการณ์ อันเกี่ยวกับเขายาจนและประชาชนผู้ปกครองเขายาจนทั้งหลายลงไปได้บ้าง ไม่มีใครที่จะทำงานไม่ผิดเจตนาออกจากที่ไม่ได้ทำงานนั้น ดังนั้นเราจึงเห็นว่าการถือทฤษฎีมานะเอาความเห็นส่วนตัวส่วนคนเป็นใหญ่ นั้น ย่อมไม่คงด้วยด้วยคุณสมบัติแบบของประชาธิปไตย เป็นแน่แท้ ความวิวัฒนาการของโลก มีใช้ขึ้นอยู่กับชุดเดียวกลุ่มเดียว มีใช้ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของใครคนเดียวยุ่ หากชนอยู่กับการคิดร่วมกันอยู่ร่วมกันฟังความเห็นของกันและกันนั้นเป็นใหญ่กว่าอื่น.

ด้วยเหตุนี้ เราจึงขอให้ความเห็นว่า การลงโทษนักเรียน ๓๐๐ คนถึงขนาดได้ออก เพราะนักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนโดยบริสุทธิ์เช่นนั้นเป็นการกระทำของกลุ่มคนบ้า ที่มิได้มองดูอนาคตของชาติของประเทศอันเป็นที่รักของตนเลยแม้แต่น้อยและควรอย่างยิ่งที่คนบ้าเหล่านั้นจะหาหนทางอยู่ของตนเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับจิตสำนึกของบรรพชนชาติของเขายาจนคนไทย ให้พบกับความทุกข์ร้าย ในแบบบ้านๆของเขาต่อไป. ▲

กิจจา.

□ ใช่-บาดาล

ต่อจากหน้า ๒๔

ความรัก

คนเราทุกคนมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า “ความรัก”

ชายหนุ่มรักหญิงสาวหรือ...

บางทีหญิงสาวรักชายหนุ่ม (แล้วแต่ก่อนหลัง)

กษัตริย์ รักประชาชน

มหาเศรษฐีรักทรัพย์สมบัติ

มหาโจรรักกระบอบปิ่นและธนาคร!

ความเกลียด

ผู้หญิงส่วนมากเกลียดสัตว์ตัวเล็ก ๆ ที่เรียกว่า “หนู”
ผู้หญิง (ส่วนมากเป็นผู้ชาย) ไม่เคยเกลียด “หนู” ที่ไม่ไร้หนุ
ทหารที่เกลียดสงคราม.

คนทุกคนเกลียดขี้ตอถึงไส้โครก.

ผู้ชายเกลียดผู้ชายที่เป็นผัวของหญิงงาม

นักฟุตบอลเกลียดลูกฟุตบอลอย่างที่สุด!

การเมือง

การเมืองคือเกมกีฬาในร่ม (บางทีก็กลางแจ้ง) อย่างหนึ่ง.

โลกเจริญขึ้นหรือเสื่อมทรามลงเพราะการเมือง.

ผู้ชายชอบเล่นการเมือง.

ผู้หญิงชอบเล่นการเมือง (เหมือนกัน)

นักการเมืองผู้เชี่ยวชาญมักไม่ได้อยู่ในประเทศของตัวเอง

เขาเนรเทศตนเองหรือไม่ก็ถูกเนรเทศไปเอง

นักลี้วงกระเป๋

ข้อเตือนใจสำหรับทุกคนคือพึงระวังลูกลี้วงกระเป๋

ภัยเหล่านี้อยู่ตามหน้าโรงแรมหรู, สนามกีฬาและสถานีรถไฟ

บางทีนักลี้วงกระเป๋จะลี้วงกระเป๋จากนักลี้วงกระเป๋

แต่ภัยจากการถูกลี้วงประเพณีนั้น

ผู้ชายที่แต่งงานแล้วพึงระวังให้จงหนักทีเดียว!

เงิน

เงินคือแ้วและแผ่นกระดาษ

เงินทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้

เงินสามารถทำให้เกิดความต่ำและความสูงได้,

เงินทำให้เกิดเลื้อยคองแผ่นดินได้,

เงินเป็นพระเจ้าที่คนเราบูชา,

แต่พระเจ้าที่เรานับว่า... ข้าเรา! ▲

“ไซ-บาตล”

ฉบับบรรทัด

■ ขुकของการอ้างอิง.

“รม. คลัง เงินไม่พอแน่” อ้างอิงเลอร์ยังเคยเอาแผ่นดินเป็นประ
กันพิมพ์ธนบัตรออกมา...” (บางกอกเดลิเมล์)

หมื่นสังเกตุบรรยากาสพลิกแผ่นดินเหลือเกินนะครับ นักการ
เมืองเมืองไทยเราต่างก็พูด ๆ กันดีทั้งนั้น นายเทพ โชตินิจิต ยู่ให้รัฐ
บาลเผด็จการ, ม.ล.ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาว่าพูด
ถึงโชเวียตแล้ว ‘เสีย’ รม.นี้เองชื่อ ฮิตเลอร์ จอมเผด็จการนาซีเข้า
ไปนั้น ต่อไปคงสนุกกันใหญ่ ล้วนแต่อ้างอิงของดี ๆ ทั้งนั้น อีกสัก
หน่อยใครคงเหลือ เอาชื่อเมาเซซุง หรือโจวเอนโถเข้ามอ้างอิงบ้าง
เป็นแน่.

■ ไปที่ขอบ ๆ !-

“เผ่าชนิกข่าไทย-พันศักดิ์” “ไปที่ขอบ ๆ เกษะ ..นักข่าว
ไทยกันจนเผ่า แต่ลูกเลี้ยงพันศักดิ์บอกอยู่สวิสส์สบายแล้ว ‘คุณตามมา
กวนใจผมทำไม?’...” (บางกอกเดลิเมล์)

อ้อ! นักข่าวไทยนี่ไม่อยากจะไปกวนใจคุณหรอก แต่พวก
คุณที่ยังตลกค้างอยู่เมื่อไทยกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน ทั้งได้ดินและบนดิน
นั้นนะกวนใจอยู่วันยังค่ำ...อ้อ! คุณให้พวกนักข่าวไทยไปที่ขอบ ๆ นั้น
ก็ขอขอบใจเหมือนกัน แต่เห็นจะไม่มีโอกาสได้ไปที่ขอบ ๆ อย่างที่
คุณระเห็จไปอย่างทุกวันนี้หรอก.

■ ไม่น่าสงสัยเลย.

“ผมได้ฟังการนั่งซักถามของคนสมจิต สติธิชัยมาเกือบจบรายการ
“ทราบมาใจจนจน” แล้วผมไม่เห็นคุณสมจิตจะเป็นตัวแทนของผู้ปกครอง ที่
ตรงไหน เหตุการณ์อย่างที่คุณสมจิต สติธิชัย ถามหรือสรุปข้อความการ
สนทนาในคืนวันนั้นผมขอเรียกว่า “หน้าม้า” ของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล
ต่างหาก...” (เกียรติศักดิ์)

“อ๊ะ! คุณนี่จะรู้อะไร ๆ ด้อยู่นะครับ สถานไทยที่วันนั้นมโห
สูรจิตร จารุเสถณี เป็นประธานกรรมการอยู่ คุณสมจิต สติธิชัยเป็น
เจ้าหน้าที่คนผู้ใหญ่ของสถานะแห่งนี้ และเป็นข้าราชการกรมประชา
สัมพันธ์เสียอีกด้วย ถ้าคุณคิดว่าคุณสมจิตจะกล้าเสี่ยงอันตรายเป็นตัวแทน
ของผู้ปกครองนักเรียนละก็ผมว่าผิดนัด! อย่างน้อยคุณสมจิตก็
จะต้องคิดถึงอนาคตข้างหน้าอยู่บ้าง คุณก็เห็นอยู่ชัดๆ (อ่านต่อหน้า ๓๒.)

ต่อจากหน้า ๒๔

บรรณพ คงจะกอดคอกันกันไปแล้ว.

เกียรตินิยมบรรณภาพ ของกรมฯ

ให้เตือนการประทุหมไปวันหลัง เพราะสม
ควรแก่เวลาแล้ว ด.ต.ดีโรก มณเฑียรคำ
ว่าเราบริปากกับประชาชนว่าจะมาทำหน
ที่เพื่อประเทศชาติ และประชาชนแล้วเรา
ก็ต้องอดทนหน่อยตั้ง แม้จะอดทวิงดลมือ
ก็ยังไม่ตาย เพราะภักดีแก่ชาติยังไม่
เป็นโรนนา เราจะต้องอดทวิงดลมือเพื่อท
งานแก่ประเทศชาติได้จนน่าทนได้.

ขณะที่ได้เลี้ยงกันอยู่นั้น "ดาวเหนือ"
ทองคำ อิศราวิชญ์ถูกขโมยสนอต่อประธานนา
สมาธิไม่ครบองค์อีกแล้ว ประธานเลยจำต้อง
สังเิญประชุมเมื่อเวลา ๑๕ น.เศษ เป็นอันว่า
คราวนี้ประธานถูกแก๊งเผด็จการบงการทำการประ
ชุมไม่ได้สมาธิถูกลักเอาทั้งหมด. ▲

๒ ๖๖
แก้ว นรนทร

ต่อจากหน้า ๒๕

รัฐมนตรีมหาดไทย “ตามท

จอมพลสฤษดิ์^๕ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล
 ให้ไปเจรจากัน เป็นการเจรจาเพียง
 หกครั้งเท่านั้น และทุกอย่างที่ป๋อ
 ความช่วยเหลือ ก็ปรากฏว่าได้รับการ
 ต้อนรับเป็นอย่างดี และสหรัฐก็ยินดีจะ
 ช่วยเหลือทั้งในทางเศรษฐกิจ การ
 ทหาร และในด้านสวัสดิการ การช่วย
 เหลือเงินไม่ใช่น้อยใช้ในการเมืองใดๆ
 ทั้งสิ้น นับแต่สหรัฐอเมริกาได้ช่วยเหลือมา” ▲

บรรพต สิงหนพัช

ต่อจากหน้า ๒๕

บางคนจนมากเกินไม้ไผ่ได้ ชาววังจึง
ต้องรู้ไม้ไผ่ พ.ศ.อ.วิจิตต์จึงออกไปรักอัน
และทานเชือกหรือเปลวว่า พ.ศ.อ. วิจิตต์จะ
ไม่ไปร่วมอยู่กับ "อิศรินทร์แหวนเพชร"
พ.ศ.อ. อรรถพร พุกประยูรโดยชายเขย
กรรมคำวจาไทยอยู่ในสหพันธ์รัฐโดยแท้
คือคนแคบแทนเอง ระหว่างกวดตาม
เปลวกับดังกับในเงาๆ เกิดขึ้นแต่เพียง

เกี่ยวกับสมรรถภาพ ของกรมตำรวจ
เราคิดว่าอย่างน้อยก็ต้องมีความบก
พร่องอยู่ไม่น้อย แต่สิ่งเหล่านี้จะแก้ไข
ได้ก็ต่อเมื่อกรมตำรวจ โดยเฉพะท่าน
อธิบดีกรมตำรวจเองอย่าพึ่งไว้วางใจคน
ใหนมากจนเกินไป หัดหาของทำนองนั้น
แหละสำคัญกว่าการมีขวัญของคนมาช่วย
ทำนองอาจทราบด้วยแต่ และที่วางใจ
ต้นเหตุใจอกประการหนึ่งคือเรื่องที่เคย
กับพ.ต. ประชา พูนวิวัฒน์ ในกรณี
ส่วนพัวพัน แก่การปล้นชิงคารเอเซีย

และกรมตำรวจโดยพ.ต.ท.ส่งา กิตติขจร
(ผู้บังคับการกองปราบปรามสมัยอดีต) ขณะ
นั้นรับรองว่า พ.ต.ท. ประชา ไม่ได้
หาย ไปอยู่ที่ไหนหน้ เราใคร่ทราบว่
ชนเสนหายตำรวจผู้น้อยทไหน? เขียงคง
หรือกล่าวว่ามีปรอคนนั้น เพราะหลังจาก
มีการรับรองกันว่พ.ต.ท. ประชา "ไม่ได้"
หลบไม่ไหนได้ไม่จนถึมาว่ ทุ่ถูกปล่อย
ออกมว่ว่า พ.ต.ท. ประชาเกิดไข้เขียง
คุ้งเสียแล้ว แต่ท่ทั้งความความคต
หมายของเรานั้น พ.ต.ท. ประชาอาจระ
เห็จไปพบกับพ.ต.ท. อรรถนพ ท่สหณษ
มตัญญได้ เพราะพ.ต.ท. อรรถนพ ค่ผู้
บังคับบัญชาแต่เดิมของเขา เหตุฉะไร
เล่าเขาจะง่ไปเขียงตง.

สิ่งต่าง ๆ อันหละหลวม เหล่า
นั้นถ้าไม่รีบแก้ไขเสียในขณะนี้ แล้วก็
พอจะเห็นได้ว่าหมดหนทางแน่เพราะ
อัครวินเก่ายังไม่สิ้นไป อัครวินใหม่
จะเกิดขึ้นได้อย่างไร ?

“ประชาชน”

ต่อจากหน้า ๒๔

ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่มีความทุกข์แต่เพียง
 คำของมาริยวรา “ตาม” เจ้าคนมา
 จากข้างถนน ในหัวทอจากไม้เย็นเพราะ
 ออตนั่งกลางผานเขามา เจ้าคนกลัวว่า
 ไม่กลับ มันนอนหลับอยู่ทุก ๆ นอนๆ
 ของมันทั้งถนน เพื่อจะอดอาหาร

□ มมบรรทัด

ต่อจากหน้า ๓๑

ความตายในคุกหนาวเมื่อปรอทตกลงได้ศูนย์
 ดีกรี. เพ็ญเฮียเลือก “เก็บ” มั่นมา
 เพราะความมันและแฉะกำลังจะบด เพ็ญเฮีย
 รักสามวันจนหายด้วยมือของเชอแล็กสั่ง
 มาให้พาเพ้า มัดขึ้นข้างถนนโตวัน
 โตคืน ด้วยหมกข้าวโอ๊ต มันเป็นลูก
 ต้นซอตอนแรกสุดในโรงหว่านฟ้า น้องๆ
 ขวางมัน แต่เขยวนหมกข้าวโอ๊ต ตลอด
 จนกระดูกหมู ทำให้มันกลายเป็นต้น
 ที่แข็งแรงพอจะเอ็ดกวอดได้.

๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘

ข้าพเจ้า มก เป็นเพื่อนดังเตา

เจ้าออกจากห้องเตงแห่งโรงเรียน หวด
เทวนในตรอกทุ่งข้าวผายได้ ไปอยู่ยั้ง
ตรอกเคียนเตี้ย. มนคดกลอยกับชวด
ชาวเขาเจ้าอย่างใกล้ชิด จนกระทั่งมัน
รู้ถึงความนี้จะอยู่ต่อไปไม่ได้ โดยไม่มี
ข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าเสียใจที่ไม่สามารถจะ
ดำรงไว้ถึงความรักอันดีของชาวหมู่ใด.

ข้าพเจ้าคิดว่ามันข้าพเจ้าจากไปแล้ว มัน
คงจะอยู่สบายเหน่มม้านี้แล้ว ได้ดีไป
อีก. ข้าพเจ้าก็หันหน้าไปจ้องมัน มัน
เป็นแต่เพียงหมาทูดไม่ได. แต่มันหัน
ไปจ้องข้าพเจ้าเห็นความใจข้าพเจ้าเมื่อ
มัน. มันพยายามทุกทางที่จะขวางประตู
ไม่ให้คนอื่นเอาหมันง้อ ของข้าพเจ้า
ออกไปจนรถยนต์พอจะถึงหน้า ไปบรร
ทุกรถไฟเพียงเห็นหมันง้อ ข้าพเจ้า
ก็อดับหนังต้อจวบมันตาย จึงคิดว่า
มันไปคาหนัง-คำเดียวเท่านั้น. แลแล้ว
นั้นแหละได้ทำให้ใจมันแตก. มันก็

แล้ววัดเสมจิตเสมภานันท์ไปตาม
หัวข้อซึ่งเขียนเตรียมไว้แล้ว ผิดกับ
ที่สถานโทรทัศน์กองทัพบก จัดราย
การทำนองเดียวกันนี้ ผู้ปกครองนัก
เรียนผู้หนึ่งพูดปากเปล่าใส่กระถวง
ศึกษาธิการจนนับคะแนนไม่ทันทั้ง ๆ
ที่สถานแห่งนี้ก็เป็นของ ทางราชการ
ทหาร คุณลองนึกดูง่าย ๆ ก็แล้ว
กันว่า สถานโทรทัศน์กองทัพบกจะ
มีรายการเชิญ ม.ล.ปิ่นมาลาคุรุฑุมณ
ตร์ว่าการศึกษาธิการไปบ้างไหม และ
ม.ล.ปิ่นจะติดใจเอาคุณเสมจิตไปเป็น
ผู้สมภารด้วยไหม ?

“๖ ลัม ๖ ลุก”

จะหนักว่า ข้าพเจ้าไม่อาศัยอยู่ในตัวมัน
แล้ว. ข้าพเจ้าเห็นมันต้องหายเข้าไปใน
ครีว. ข้าพเจ้าไม่คิดเห็นมันอีกเลยจนกระทั่ง
ทองวันรุ่งขึ้นเมื่อย้ายเหินมา. จึงมาบอก
ข้าพเจ้าว่าฉางมก. กระจกแตกตายเสีย
แต่ยังไม่แตกหมด.

ข้าพเจ้านึกถึงนิคแล้วหัวใจก็
เศร้าหมอง. ความเศร้าที่ผ่านเข้ามาใน
รตติกาลแรกที่ข้าพเจ้าเห็นเมื่อไทยทำ
ให้ข้าพเจ้าสับสนใจว่า บางทีชีวิตใน
เมืองไทยที่จะเริ่มใหม่อีกครั้งหนึ่งนี้อาจ
เต็มไปด้วยความเศร้าก็ได้. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

อัตราค่าบริการสมาชิก

ไท-ลัปดาห์

ทวิราชอาณาจักร

៣ កើន (៣៣ប័ប)	៣៧ បារា
៦ កើន (៦៦ប័ប)	៧៤ បារា
១ ប៊ី (៥៣ប័ប)	១៤៥ បារា

□ บทความวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๕

เพราะมีความรู้ดี แต่เราประหลาดใจที่คนมีความรู้ดีแต่กลับคิดไม่ดีหรือ
ไม่คิดเอาเสียเลย.

การที่ข้าพเจ้ากล่าวว่ มด. ปั่นนมแค่ความรู้. แต่หาได้มีความคิดไม่, ข้าพ
เจ้ามิได้กล่าวด้วยอคติ, แต่หากกล่าวด้วยข้อเท็จจริงจากคำประกาศของ มด. ปั่น
เองที่กล่าวแก่แทนหนังสือพิมพ์เมื่อปลายวันที่ ๓๑ มิถุนายนว่า การที่ต้องเก็บค่า
เล่าเรียนเพิ่มขึ้น อันเป็นชาวทนายทราวยู่ในขณะนี้เพราะรู้จักเสีย (ห้ามมิประ
ท้วง) กอถเมืองไทยจะเป็นเหมือนเมืองควมมวินด์ มด. ปั่นบอกว่าได้น รพช.
ศึกษาของ โซเวียตรู้เสียกล่าวไว้ในรัสเซียเขาไม่เก็บค่าเล่าเรียน. เพราะฉะนั้น
เราจะไม่เก็บค่าเล่าเรียนบ้าง เราจะไม่เหมือนควมมวินด์ไป.

จากคำกล่าวของ รพช. ศึกษา “สังคมนิยม” คนนี้, ก็ควรจะเข้าใจได้
ว่า ถ้าจะไม่ให้เมืองไทยเป็นเหมือนเมืองควมมวินด์ ก็ต้องเก็บค่าเล่าเรียน ต้อง
เพิ่มค่าเล่าเรียนให้มากขึ้นแต่อย่างใด มด. ปั่นกำลังเพ้อ.

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่า มด. ปั่น คิดอย่างไรจึงพูดออกมาเช่นนี้ ข้าพเจ้า
ไม่เข้าใจเหตุใด มด. ปั่น จึงยกเอาเหตุผลที่ขาดอีกข้างมากมายมากล่าว เพื่อ
จะเป็นข้ออ้างอันหนึ่งสำหรับการวัดค่าเล่าเรียนจากเด็ก ซึ่งส่วนมากพ่อแม่ไม่ได้
ทำมาหากินกับอาชีพนี้แต่ควรรับเงิน แบบที่เศรษฐีนักการเมืองแห่งประเทศไทย
หลายคนได้ประพฤติอยู่.

ท่าน รพช. ที่รัก! ท่านเบรมันครีของรัฐบาลชุด “สังคมนิยม” เหตุ
ใดที่ท่านจึงไม่หาเหตุผล จากประโยชน์ที่สังคมอันประกอบด้วยประชาชน จงฟัง
ให้หรือจะฟังเสีย? เหตุใดท่านจึงหาเหตุผลที่เกลียดจาก “ความเสีย” ของท่าน
ในข้อที่ว่าถ้าวเมืองไทยจะเหมือนเมืองควมมวินด์ ถ้าจะไม่เก็บค่าเล่าเรียนหรือ
ไม่เพิ่มค่าเล่าเรียน?

ข้าพเจ้าว่าท่านเบรมันครีที่แปลกประหลาดที่สุดคนหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้า
ได้เห็นมาตลอด ๒๕ ปี ของการปฏิวัติคอมพลอน.

เรื่องคอมมวินด์คือการเป็นเรื่องที่ขมอย่างกันน้อยๆ เวลาจะแบ่งของเงิน
จากสหรัฐอเมริกา ความที่เบรมันครีในรัฐบาลชุด “สังคมนิยม” นี้ก็ยังไม่แค่นั้น
ออกไปหน่อยก็คว อย่างเพื่อเก็บเงินค่าเล่าเรียน และเพิ่มค่าเล่าเรียน. ข้าพเจ้าเอง
ไม่นิยมคอมมวินด์ดี ถ้า มด. ปั่น หรือรัฐบาลจะสนใจอ่านความคิดเห็นของราช
ครูไทยคนหนึ่งอย่างข้าพเจ้า ก็จะพบว่าข้าพเจ้าได้แอนะบรมควมมวินด์ด้วย
เรื่องมาเป็นเวลาเกือบ ๓๐ ปีมาแล้ว ดังแต่ข้าพเจ้ายังอยู่ในบักก ข้าพเจ้าไม่เห็น
ด้วยกับบรมควมมวินด์แต่การที่เห็นดีไม่ว่าจะเป็นชายหรือชวา ถ้าบรมควมมวินด์ทำลายสิทธิ
ของมนุษย์ชน, โดยเฉพาะสิทธิในการใช้ความคิดอย่างอิสระ และสิทธิของการใช้
แรงงานอย่างอิสระ ข้าพเจ้าคิดว่าบรมควมวินด์ได้ ให้เสรีภาพแก่มนุษย์มาตั้งแต่เกิด
เพื่อให้ คิด และให้ ทำงาน ไม่ควรมีใครมาบังคับข่มขู่หรือเสรีภาพของมนุษย์
ในหลักใหญ่ต้องประการนี้. ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลยที่พวกคอมมวินด์จะผูกขาด
ความคิดในการจัดระเบียบของสังคมไว้คนเดียว, คือเขืออย่างมั่งงายว่าความคิด
ของมนุษย์ ซึ่งได้วิวัฒนาการมาเป็นหมื่นๆ ปี จะต้องดัดแปลงเพียงแค่มนัสมอง

ของมารัก หวัง เถื่อนเท่านั้น. ความเจริญก้าวหน้าของสังคมแห่งมนุษย์ชาติ
ไม่ใช่สิ่งที่จะมีใครผูกขาดตัดตอนได้. มันจะกว้างไกลไปกับ กาลเวลา ซึ่ง
ข้าพเจ้าเชื่ออย่างมั่นคงว่า คงความคิดของมารัก ซึ่งคิดเมื่อร้อยกว่าปีมาแล้ว
เป็นความคิดที่ดีที่ดำเนินมาจนแล้ว และคงความคิดของเถื่อน ซึ่งคิดหลังมารัก
ราวครึ่งศตวรรษโดยอาศัยความคิดของมารักเป็นพื้นฐาน ก็เป็นความคิดที่ดี
สมัยแล้วเหมือนกัน. ข้าพเจ้าได้ยินยินอยู่ตลอดมาว่าบรมควมมวินด์จะไม่
รอด ถ้าควมมวินด์ไม่แก้ไขปรับปรุงวิธีการเสียใหม่ให้เหมาะสมกับกาลเวลา.
ข้าพเจ้ามองไม่เห็นว่เหตุใดมนุษย์จึงจะคงการกีดกันแรงงาน มนุษย์ด้วยกัน
(exploitation of man by man) ด้วยวิธีบังคับกดขี่อย่างทารุณ เพื่อจะเอาเขาไปเป็น
ทาสของวิธี. ข้าพเจ้าเชื่ออย่างแน่วแน่ว่าจะมีวิธีอื่นที่ดีกว่า ซึ่งเราสามารถจะ
จัดการกีดกันแรงงานมนุษย์ได้ โดยไม่ต้องทำลายสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ชาติ
อย่างทารุณแบบที่พวกควมมวินด์ กำลังทำอยู่. ข้าพเจ้าอยากให้คนไทยหลายคน
ที่กำลังอยากเป็นควมมวินด์ เพื่อจะได้แย่งกันเป็นควมมวินด์ชาวคันแรก ๆ แห่ง
“สาธารณรัฐควมมวินด์ไทย” ได้โปรดคิดเสียใหม่. ประเทศไทยมีพลเมืองเพียง
๒๐ ล้านคนเท่านั้น. เรามีวิธีที่จะสร้างความใญ่บุญพูนสุขให้แก่คนยากจน ซึ่งมีอยู่
ค่อนข้างได้ โดยไม่ต้องไปผูกขาดตัดตอนความคิดและการใช้แรงงานของ
เขาเลย. และวิธีนั้นก็คือ วิธีสหกรณ์.

คำว่า-ควมมวินด์เมืองไทยโดยเฉพาอย่างเบรมันครีไทย หรือผู้แทน
ราชครูไทยยังมีคนหัวโบราณชอบคิดแต่อยู่หลังเขาคงแบบ มด. ปั่น มาตลอด
คน. ควมมวินด์เมืองไทยก็จะคงจมอยู่อย่างนี้ คือในชนบทซึ่งเป็นแห่งผลิต
พลเมือง ส่วนใหญ่ ของชาติจะมีแต่เด็กเกลียดควมมวินด์ไม่โอกาสจะเติบโตขึ้นมาเป็น
พลเมืองยุคใหม่ของไทยใหม่ได้เลย เพราะการศึกษาระบบที่มด. ปั่นมาตราฐาน
อยู่แล้วได้จัดกันอย่างรวดเร็วที่ดุด.

และด้วยความคิดอย่างคนโบราณแบบมด. ปั่น ซึ่งคิดว่าการศึกษาต้องจัด
ด้วยการวัดค่าเล่าเรียนและการเพิ่มค่าเล่าเรียนเรื่อย ๆ มิฉะนั้นจะไม่ได้. ข้าพเจ้า
ก็เห็นว่า ท่านนายถนอม ผู้ประกาศนโยบาย “สังคมนิยม” ได้เลือกวิธีเบรมันครี
ศึกษาเสียแล้ว.

ข้าพเจ้าอยากให้มด. ปั่นล้มตาชั่งให้กว้างกว่า เพื่อจะได้มองให้ทันว่า
ประเทศที่จะจัดการศึกษาแบบให้เปล่าหรือให้เงินช่วยไม่เก็บค่าเล่าเรียน หรือไม่
เพิ่มค่าเล่าเรียนโดยไม่ต้องเป็นคอมมวินด์ หรือโดยไม่คง “เสีย” จะ
เหมือนควมมวินด์ที่มด. ปั่นอยู่, เช่นประเทศสวีเดนเป็นต้น. เท่าที่ข้าพเจ้าได้จากการ
อ่านเอกสารของการ จัดการบ้านเมืองด้วยวิธีการอันประเสริฐของประเทศสวีเดน ประเทศ
นี้(ซึ่งผมก็เคยเหมือนเรา) รัฐบาลสวีเดนเขาช่วยเหลือพลเมืองของเขาด้วยวิธีการ
ที่ทันสมัยที่สุดซึ่งเป็นการพิทักษ์ให้เป็นอย่างนั้นว่า การช่วยเหลือประชาชนพลเมือง
โดยเฉพาะช่วยเหลือ ในเรื่องการศึกษาอบรม, รัฐบาลยอมทำได้เสมอโดยไม่ต้อง
เป็นควมมวินด์เลย และเบรมันครีศึกษาของเขาไม่ต้องทำไม่ทำมือเด็บบอกว่า
“เสีย” เพราะถ้าวเมืองเหมือนควมมวินด์ รัฐบาลสวีเดนเขาช่วยราชครู
ของเขาตั้งแต่ยังไม่คลอดออกจากครรภ์แม่ เขาให้ความอุปการะแก่แม่ ระหว่าง
ตั้งครรภ์ในเรื่องการส่งเสริมสุขภาพอนามัย เรื่องการตรวจรักษา ตลอดจนเรื่อง
เด็บบอก และอาหารที่จำเป็นสำหรับหญิงมีครรภ์ ทั้งนี้โดยไม่คำนึงการแต่อย่าง
ใดทั้งสิ้น นอกจากนั้นแม่ยังได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลอีกด้วย ก่อนจะให้กำเนิดแก่
ทารก เมื่อเด็กเกิดมาแล้วรัฐบาลยอมให้ช่วยเหลือมากมายในเรื่อง การเลี้ยงดู
และการศึกษาอบรม เพื่อกองการ ให้พลเมืองของเขา เป็นคนแข็งแรงมีสุขภาพพนา

มขตแต่แรกการศึกษา เด็กทุกคนได้รับเงินช่วยจากรัฐบาลตั้งแต่เกิดจนมอดถึง ๑๖ ปี และ เงินช่วยนี้ไม่ต้องเสียภาษารายได้ในเรื่องสุขภาพอนามัย เด็กทุกคนก็ได้รับการตรวจ และรักษาจากนายแพทย์ของรัฐบาลอย่างใกล้ชิด โดยไม่มีค่าบริการ ในเรื่องการศึกษาเด็กได้รับการศึกษาแบบให้เปล่า ในหลายกรณีเช่น การศึกษาอาชีพ และในหลายกรณีก็ได้รับเงินช่วย แม้จะกระทั่งค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ทำจำเป็น ในเรื่องอาหารของเด็กรุ่นเรียน รัฐบาลก็เลี้ยงดูอย่าง อิ่มหนำสำราญ เช่นมีการให้กินอาหารกลางวันฟรี ที่โรงเรียนเป็นต้น (ชุดของอาหารมี เนื้อ, ผัก, นม, ขนมปัง, เนย,) ในบางกรณีรัฐบาลก็ยังช่วยเหลือ ค่าและเครื่องเรียนอีกด้วย แม้จะกระทั่งการเที่ยวเตร่พักผ่อนหย่อนใจในวันโรงเรียนหยุด (holidays) รัฐบาลก็ยังช่วยเหลือเหมือนกัน โดยเฉพาะสำหรับเด็กวัยตั้งแต่ ๑๔ ปีลงมา โดยออกค่าเดินทางให้ และในบางกรณีก็เปิดค่ายพิเศษรับรองเด็กที่พ่อแม่ยากจน หรือเด็กที่ร่างกายอ่อนแอ เหล่านี้คือความช่วยเหลือของรัฐบาลที่ให้แก่เด็กของเขาเพื่อนพดลเมืองที่มั่งคั่งกายแรงแรงแม้ต้องกล่าวหาให้เขาสกศเพราะเขารู้สึกว่าความมั่งคั่งของชาติและสังคมจะเกิดได้ก็เพราะ แรงใจ กับ แรงกาย ของราษฎรผู้ทำนั้น ไม่ใช่เพราะการนั่งเก้าอี้มอเกียติของท่าน รัฐมนตรีหัวโบราณ.

ทุกตัวมากมายเพื่อจะช่วยให้ ม.ล. ปิ่น มาลากุล ผู้เป็นรัฐมนตรีศึกษา ในรัฐบาลชุด “สังคมนิยม” ได้ทราบว่าการช่วยการศึกษาของเด็ก โดยไม่เก็บค่าเรียนหรือโดยให้เงินช่วย หรือโดยให้ความช่วยเหลือในประการอื่น ๆ ทำควรทำ, หาใช่เป็นการกระทำที่ควรระแวงความ “เดียด” ว่าเหมือนเมืองคอมมิวนิสต์ไปไม่ ประเทศเสรีประชาธิปไตยเขาทำกันเหมือนกันโดยไม่ต้องกลัวว่าจะเป็นคอมมิวนิสต์.

ม.ล. ปิ่น ผู้ถูกยิงด้วยเขาคดอง คงจะเถียงว่าเงินไม่มี, ต้องเก็บค่าเล่าเรียนถึงจะจรรจัดการศึกษาได้อย่างที่ใด ให้ตั้งภาษณ์แก่หนึ่งต่อพันฟเว่แล้ว เรืองน ขวพเจาจารย์ต้องพูดกับรัฐมนตรีศึกษาผู้คนไปในตัวปากหน้า.

ไว้แผ่นดินไทย
๑๓ มิถุนายน ๒๕๐๐

ต่างประเทศ

ศึกกลางเมืองในไซปรัส

ความจริง สภาพสงครามกลางเมืองในไซปรัส เกาะฐานทัพสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของอังกฤษในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีมาหลายปีแล้วนับตั้งแต่ชุมชนมุขมชาวกรีก ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในเกาะต้องการให้อังกฤษปล่อยมือให้เกาะนี้เป็นเอกราช หรือไม่ก็เข้าไปรวมเป็นอาณาจักรเดียวกับกรีก ชุมมุขมชาวตุรกีต้องการให้ไซปรัสไปเป็นของตุรกี แต่อังกฤษยืนยันกรานว่าไซปรัส ยังจะต้องอยู่ในความควบคุมของอังกฤษอยู่ตลอดไป ภายใต้รัฐธรรมนูญหรือเงื่อนไขใหม่ ซึ่งชาวเกาะไซปรัสเผ่าต่างๆ จะได้รับอิสระเสรีตัวจนกว่าเต็ม.

การปะทะอย่างประปรายจนถึงขั้นนองเลือด เกิดขึ้นเรื่อยมาในเกาะนี้ บางทีกระหว่างชาวกรีกกับอังกฤษซึ่งเป็นผู้ครอบครอง และบางทีกระหว่างชาวกรีกกับตุรกี การปะทะทุกครั้งต่างมีฝ่ายบาดเจ็บล้มตายนับมากหรือน้อยไปมาๆ กัน อังกฤษประกาศใช้กฎภาวะฉุกเฉินในเกาะนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ก็ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ในไซปรัสไว้ได้จนเท่าใดนัก เหตุร้ายยังเกิดขึ้นระยะเวลาหนึ่ง แต่กระนั้นเป็นการนองเลือดจนมากอีกเรื่อยๆ มา.

ไซ-สิปตาห์

แล้วก็มีมาถึงคือเป็นชนวนการนองเลือดครั้งใหญ่ ในปัจจุบัน...มันเป็นการตลบมอมล้างแค้นระหว่างชุมชนมุขมชาวกรีก กับตุรกี.

เมื่อค่ำวันวันที่ ๘ มิถุนายน ชาวตุรกีกลุ่มหนึ่งซึ่งมุ่งแค้นแค้นชาวกรีกที่ได้อพยพรัฐกรรมาแทนในฝ่ายของตนมาเมื่อไม่นานมานี้ ได้คุมพวกยกบุกเข้าไปในเขตพำนักของชาวกรีกอย่างบ้าเลือด ครกักกลุ่มบุกทุกคนมีอาวุธครบมือ ซึ่งส่วนมากนอกจากปืนและระเบิดมอดแล้วเป็นมีดไม้พลองกระบองคันทั้งนั้น เป้าหมายของพวกเขาคือเมืองท่าด่านการค้าซึ่งห่างจากเมืองหลวงนี้ไครเซย์ออกไปราว ๓๐ ไมล์ ผลจากการบุกครั้งนี้ ปรากฏว่าชาวกรีกตาย ๒ คนบาดเจ็บหลายคน และชาวอังกฤษซึ่งอาศัยอยู่ในวัดที่เมืองกรูมบก ก็พลอยพัวพันอยู่จนถูกก้อนอิฐขว้างปาบ้านช่องพังพินาศไปหลายหลัง....ความตึงเครียดครั้งใหม่และยิ่งใหญ่ ระหว่างกรีกกับตุรกีในไซปรัสเริ่มแล้ว!

แล้วจากนั้นเหตุการณ์ร้ายระหว่างชาวกรีกกับตุรกีในไซปรัสก็ดำเนินต่อไป มีผู้มตายและบาดเจ็บกันเป็นระยะๆ อังกฤษต้องส่งทหารจำนวนหนึ่ง ๑ หมื่นคนซึ่งนับว่ามากมายเป็นประวัติการณ์ที่เคยใช้ในเกาะเล็ก ๆ นี้ เข้าควบคุมสถานการณ์ในไซปรัส เซอร์ยิวที่ผู้บัญชาการชาวอังกฤษซึ่งครอบครองเกาะนี้ ตั้งใช้อำนาจตามกฎหมายฉุกเฉิน ซึ่งประกาศใช้ในไซปรัสมานานแล้วห้ามไม่ให้ราษฎรออกจากบ้าน ในยามฉุกเฉิน, ห้ามการของชุมนุมกันหรือเดินขบวนและห้ามแม้กระทั่งการชุมนุมในการกีฬา อังกฤษพยายามป้องกันเหตุร้ายในไซปรัสเต็มที่ เพราะแม้จะเป็นเรื่องการปะทะกันระหว่างชาวกรีกกับตุรกีก็ตาม แต่มันของมีภัยย่อมต้องส่งต่อมาถึงเสถียรภาพของอังกฤษซึ่งปกครองเกาะนี้อยู่โดยตรง และทั้งยังไม่วางการจะปล่อยมือจากเกาะนี้ ไป.

ผลพิบัติที่ชุมชนมุขมชาวกรีกในไซปรัสได้รับจากชุมชนมุขมชาวตุรกีทำให้รัฐบาลกรีกให้ตัวครั้งใหญ่ รัฐบาลกรีกเรียกร้องให้ภาคักการสัญญาแตกแดนกับคเคเห็นหรือหาโคเบตประมุขมุขมมุขม เพื่อพิจารณาดีทริของชาวกรีกในไซปรัส พระเจ้าปอดกษัตริย์กรีกถือเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญโดยได้ทรงปราศรัยแก่สมาชิกกรีกสภาภิภรณ์ไซปรัสในพิธีเปิดรัฐสภาเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน.

ในระยะนี้บุคคลสำคัญที่สุดคนหนึ่งของชุมชนมุขมชาวกรีกในเกาะไซปรัส ได้ลงมือแสดงบทบาททางชนที่แท้ เขาคือสังฆราชมาคาริโอส ผู้นำทางศาสนาของชุมชนมุขมชาวกรีกในไซปรัสซึ่งเคยบุกทางการอังกฤษ ในเกาะนี้จนกระทั่งไปเป็นเวลานานในฐานะเอกอัครมุขม และต้องการ ให้เกาะไซปรัสเข้าไปรวมเป็นดินแดนส่วนหนึ่งในอาณาจักรกรีก.

สังฆราชมาคาริโอส เพิ่งกลับจากเยี่ยมโคโรนครหลวงของอียิปต์ มาตั้งแต่เขาดั้นครหลวงของกรีก เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายนเอง ที่โคโรเขาได้รับการสนับสนุนกำลังใจในกรณีไซปรัสเป็นอย่างดี จากประธานาธิบดี กามัล อับเดค นัสส์หรือแห่งอียิปต์ ดังนั้นมาคาริโอสผู้มดใจเข้มแข็ง และเจตน์จำนงอันแน่วแน่ที่จะให้ไซปรัสได้เข้าไปรวมอาณาจักรกับกรีก จึงให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนึ่งต่อพันฟเว่ในเอเธนส์อย่างเปิดเผย.

เขากล่าวว่าโคโรรัฐบาลไซปรัสซึ่งหมายถึงอังกฤษนั้นท้อหยอนล้มเหลวภาพไม่สำนารถป้องกันเหตุร้ายได้ทั้งหมดทั้ง และพร้อมกันนั้นก็แสดงความเห็นอย่างถึงเขตต์ต่อชาวกรีกในไซปรัสจะต้องจัดตั้งองค์การป้องกันตนเองขึ้น เพื่อบอกกันการบุกโจมตีอย่างบ้าเลือดของชาวตุรกีในเกาะนี้ มาคาริโอสย้ำว่าด้วยข้อความสำคัญต่อนักข่าวว่า “เหตุการณ์ร้ายแรงอันเกิดขึ้นที่เกาะไซปรัสในปัจจุบันนี้ เป็นไปไม่

บุทวิชัยไชยศรี

ลักษณะซึ่งผู้คนได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของ การวางแผนการณ์โดยเจตนา ทำนองเดียวกับภารกิจจริงเป็นปฏิบัตย์ชาวกรีก ซึ่งชาวกรีกทำมาแต่ท้นครอดีตนับแต่ เมื่อสามปีก่อน

และในวันที่ ๑๒ มิถุนายนนี้ อาเวรอพรูมินนตรีต่างประเทศกรีกก็เปิดเผยว่า ได้ตั้งให้สหกรณ์ในยุโรปในประท้วงต่อคณะมนตรีความมั่นคง เกี่ยวกับเหตุร้ายที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนกรีกในไซปรัส นอกจากนี้รัฐสภากรีกยังได้โทรเลขแจ้งไปยังรัฐสภาของประเทศในระบอบโลกเสรีทุกประเทศ ขอให้เห็นใจและกล่าวหาว่ากรีกกระทำผิดมนุษยชนชาวกรีกกระทำแก่ชาวกรีกในไซปรัสนั้น ได้รับการสมยอมพร้อมใจจากวงการอันมีอำนาจในตุรกี.

เป็นการแน่นอนว่าเหตุการณ์อันร้ายในไซปรัสจะดำเนินต่อไป จนกว่าอังกฤษจะมอบรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้ไซปรัสได้ปกครองตัวเองเป็นเอกราช รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็จะคงเป็นที่ถูกใจแก่ชุมชนใหญ่ที่สุด ทั้งสามชุมชนในเกาะนี้ คนชุมชนกรีก, ตุรกีและชุมชนชาวอังกฤษเอง.

การหารือระหว่างสองพี่เฒ่า:

แฮโรลด์ แม็กมิลเลน นายกรัฐมนตรีอังกฤษได้ เดินทางไปสู่กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ ๗ เดือนนี้ เพื่อหารือกับประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์แห่งสหรัฐอเมริกา

เกี่ยวกับปัญหาสำคัญที่สุดของโลก ซึ่งประเทศทั้งสองมีบทบาทเกี่ยวข้องอยู่ เมื่อเสร็จการหารือกันเวลา ๓ วันครึ่งนี้แล้ว แม็กมิลเลนก็เดินทางไปยังแคนาดา เพื่อหารือกับนายกรัฐมนตรีจอห์น ดี. เพียร์สันของแคนาดาต่อไป.

ผลการหารือระหว่างแม็กมิลเลนกับไอเซนฮาวร์ของกัน ไม่น่า

การเปิดเผยเป็นรายละเอียดอะไรออกมามากนัก เพียงมีข่าวว่าทั้งสองได้หารือกันถึงการประชุมกันสูงสุดของประมุขสี่มหาอำนาจ คือสหรัฐอเมริกา, อังกฤษ, ฝรั่งเศสและรัสเซีย เพื่อตกลงแก้ไขวิกฤติการณ์ของโลก สำหรับการประชุมในเรื่องนี้ แม็กมิลเลนเปิดเผยแก่สหประชาชาติเพียงอย่างเดียว เขากับไอเซนฮาวร์เกือบตกลงกันได้อย่างสมบูรณ์แล้วในหลักการต่างๆ เกี่ยวกับการประชุมกันด้วยข้อตกลง ผู้นำฝ่ายรัสเซีย แม็กมิลเลนให้ความเห็นว่าการประชุมดังกล่าวนี้จะช่วยให้ได้ผลจริงๆ ไม่ใช่ดังที่ว่าการประชุมกันเท่านั้น เพราะมันจะกลายเป็นเรื่องตกไปและไอเซนฮาวร์ยืนยันว่าเขาจะไม่ยอมเข้าร่วมการประชุม ซึ่งยุติลงบนอันขาด นอกจากจะแน่ใจแล้วว่าการประชุมครั้งนั้นไม่ถูกกระทำให้เกิดความตกลงกันได้ด้วย แต่ทั้งระบอบการประชุมที่กล่าวกันนั้น ก็ต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง ใดก็เช่นเดียวกันโดยไม่มี และคงจะไม่ให้เขาประชุมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไว้ด้วยข้อยกเว้นหรือได้ปัญหาใดๆ ทั้งด้านอำนาจมาสู่การอภิปรายกัน.

สำหรับการเลิกทดลองอาวุธนิวเคลียร์ แม็กมิลเลนแถลงแก่ไอเซนฮาวร์ว่า อังกฤษยังไม่สามารถพิจารณาเพื่อเลิกทดลองอาวุธนิวเคลียร์ได้จนกว่าสภาองเกรตของอเมริกาจะแก้ไขกฎหมาย อันว่าด้วยพลังงานปรมาณูเล็กน้อย คืออนุญาตให้อังกฤษได้รับทราบความเคลื่อนไหวทุกอย่าง เกี่ยวกับกรณีนิวเคลียร์ในด้านการทหารของอเมริกา.

ในด้านเศรษฐกิจ แม็กมิลเลนยืนยันกับไอเซนฮาวร์ขอให้ทำการขยายตัวทางเศรษฐกิจของโลกเดี๋ยวก่อนไปโดยกว้างขวาง ถ้าหากจะต้องเผชิญกับการคุกคามทางเศรษฐกิจจากรัสเซีย.

นอกจากนี้บุตบุรุษทั้งสอง ยังได้หารือกันถึงปัญหาใหญ่ที่ค่อยสงบลงไปแล้วของการเมืองในฝรั่งเศส การขึ้นครองอำนาจของเดอโกลด์ ทำให้ทั้งไอเซนฮาวร์และแม็กมิลเลนเบาใจไปได้เป็นอย่างมาก และได้มีความคิดเห็นพ้องกันว่านายพลเดอโกลด์ คงสามารถแก้ปัญหาที่ยากต่างๆ ทั้งในต่างประเทศฝรั่งเศสเอง และในดินแดนอัฟริกาเหนือ ให้ลงลงไปได้ด้วยดี.

สรุปก็คือ การพบครั้งนี้ทำให้บุคคลชั้นนำของอังกฤษและสหรัฐอเมริกา มั่นใจว่ามิตรสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศจะดำเนินไปด้วยดี และนั่นย่อมหมายถึงผลดีของกลุ่มประเทศค่ายตะวันตกโดยทั่วไป. ▲

๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๑

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๒๑

๑๕ ตุลาคม ๒๔๖๗ ได้ย้ายมาเป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาทหาร ประจำกรมยุทธศึกษาทหารบก จากงานในหน้าที่ของตำแหน่งพระยาทรง ๖ ได้ทำความเจริญในวิชาทหารเมืองไทยไว้หลายอย่าง ทั้งในด้านการฝึกสอนและการแต่งตัววิชาทหารที่ถ่ายทอดมาจากตำรายุทธวิธีของเยอรมัน.

ในปีพ.ศ. ๒๔๗๓ ได้เดินทางไปดูการทหารทั่วโลกเป็นเวลา ๓ ปีกับพระยาศรีสิทธิสงคราม (ดิน ท้าวราม)

๓ มิถุนายน ๒๔๗๓ ได้เลื่อนบรรดาศักดิ์ขึ้นเป็นพระยาทรงสุรเดช ขณะนั้นยศเป็นพันเอก

๒๕ มิถุนายน ๒๔๗๖ ได้เป็นหัวเรือหัวแรงที่สำคัญยิ่งในการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วพระยาทรง ๖ ต้องเป็นผู้วางโครงการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงกองทัพทุกใหม่ทั้งหมด คัดยัดนายพลออกหมด เพราะเห็นว่ากองทัพไทยยังเป็นกองทัพขนาดเล็ก มียศอย่างสูงแค่พันเอกพอแล้ว ตำแหน่งของพระยาทรง ๖ ในตอนนั้นคือผู้ช่วยเจ้ากรมการทหารบกฝ่ายยุทธการ และเป็นผู้รั้งตำแหน่งเจ้ากรมยุทธการทหารบก.

๓๐ ธันวาคม ๒๔๗๕ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่ารมุขมนตรีพระยามโนปกรณนิติธาดา (ก้อน หุตะสิงห์) ซึ่งเป็นครั้งแรกครั้งเดียวและครั้งสุดท้ายที่พระยาทรง ๖ ได้เป็นรัฐมนตรี.

ในเดือนมิถุนายน ๒๔๗๖ ได้ลาออกจากทุกตำแหน่งทั้งตำแหน่งทหารและตำแหน่งการเมืองแล้วมาอยู่หลังวังพระหาร ๒๐ มิถุนายน ๒๔๗๖ แล้ว จู่ได้มีผู้เพียรไปเชิญชวนให้เข้าร่วมรัฐบาลด้วยพระยาทรง ๖ ไม่ยอมรับ เพราะไม่ชอบตำแหน่งการเมือง และได้ใช้เวลาเหล่านั้นให้หมดไปด้วยการเดินทางไปดูการทหารในยุโรปบ้าง ท่องเที่ยวดูอากาศฟ้าฟ้าผืนดินประเทศเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงเช่นพม่า ชองกงบ้าง.

๑๕ เมษายน ๒๔๗๘ ได้กลับเข้ารับราชการอีกครั้งหนึ่ง ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ความประสงค์ของการตั้ง ร.ร. ขึ้นนี้ก็ด้วยมุ่งหวังจะให้ทหารไทยของเราได้มีความรู้ในวิชาทหารทันสมัยเตรียมพร้อมไว้สำหรับรับสถานการณ์สงคราม ซึ่งกำลังมีท่าทีจะลุกลามใหญ่โตมาถึงประเทศไทยขณะนั้น ระหว่างที่พระยาทรง ๖ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาราชการทหาร ที่ปรึกษาราชการนั้นราชการเขาจัดด้วย ขณะเดียวกันได้มีผู้พยายามวิ่งเต้นสนับสนุนให้พระยาทรง ๖ เป็นนายกรัฐมนตรีหลายครั้ง จนปรากฏเป็นข่าวอยู่เนืองๆ แต่เนื่องจากพระยาทรง ๖ ไม่ชอบตำแหน่งการเมือง ไม่สนใจกับการเมือง ประกอบกับมีบุคคลกลุ่มหนึ่งคอยกีดกันอยู่ด้วย พระยาทรงจึงมิได้เป็นนายกรัฐมนตรี และต้องรับเคราะห์กรรมจากการนี้ ในเมื่อถึง

(อ่านต่อหน้า ๔๕)

การให้ฉนวนในวงการเมืองไทยขึ้นในเวลาต่อมา.

ยุควิเศษชัยชัย

เสนิญเจอคอมมิวนิสต์

ต่อจากหน้า ๒๓

อย่างหนัก และดำเนินตามระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง โดยยุบสภา

ประเภท ๒ ให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ในการประชุม, การเขียน, การโฆษณา และการนิยมนับถือ ตลอดจนการเลือกตั้ง และรับเลือกตั้ง โดยเสมอภาคกัน พรรคการเมืองที่ดำเนินตามหลักประชาธิปไตย ทุกพรรค จะต้องได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายโดยเสมอหน้า, การการปรับปรุง ความเป็นอยู่ของราษฎรให้ดีขึ้น และจะต้องร่วมมือกับสหประชาชาติ รับเจริญสัมพันธไมตรีกับประเทศจีนและโซเวียต เพื่อก้าว รักษาไว้ซึ่งความเป็นเอกราช สมบูรณ์ของชาติ.

ในตอนอดอ่าน ของแถลงการณ์ฉบับนั้น ได้เฝ้าครุ่นคิดถึงการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎรภายหลังสงครามว่า พรรคใดจะได้ใจอย่างงอกพรวน. ว่าด้วยคอมมิวนิสต์ ยังมีได้รับการพิจารณาอีกเล็กน้อยเป็นเหตุให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ไม่อาจเข้าร่วมการแข่งขันเลือกตั้งครั้งนี้ได้โดยเปิดเผย ดังนั้นพรรคจึงหวังว่ารัฐบาลจะได้รับพิจารณาจากเด็กพรวนว่าด้วยคอมมิวนิสต์โดยเร็วตอนท้ายมีคำว่า "คณะกรรมการบริหารงานพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ๒๓ ธันวาคม ๒๔๘๘"

นอกจากแถลงการณ์ดังกล่าวแล้ว ผู้แทนของพรรคคอมมิวนิสต์ได้เปิดเผย ว่าได้การประชุมผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์ไทย ที่ประเทศศรีลังกาเมื่อวัน ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ และอ้างว่าในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าพรรคคอมมิวนิสต์ไทย ๒๔๘๘พรรคคอมมิวนิสต์ได้ถูกจับกุมคุมขังเป็นจำนวนถึง ๕๐๐ คนและในปีพ.ศ. ๒๔๘๘นั้นยังเหลืออยู่ ๕๐ คน

พรรคคอมมิวนิสต์ไทย ซึ่งได้เริ่มเคลื่อนไหวในสมัยรัฐบาล ม.ร.ว. เสนีย์ นี ปรากฏว่าได้มีการโฆษณาและเผยแพร่เป็นครั้งคราว โดยทำให้มีภัยผ่านทางหนังสือพิมพ์มหาชน ผู้ให้สัมภาษณ์ บางครั้งอ้างเป็นชื่อผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์ไทย มีชื่อว่า "สุรินทร์" และ "ประสงค์" บางครั้งอ้างว่าเห็นโฆษณา มีชื่อว่า "ประพันธ์ วีระศักดิ์" เป็นนามแฝงซึ่งนำใจว่าจะคิดอ่านลอบแบบอย่างมาจากโซเวียตหรือจีน เพราะมีผู้รู้กล่าวไว้ว่า คำว่าสตอลินนั้น ไม่ใช่นามจริงนามที่แท้จริงโซเวียต วิชาโซเวียต คณะกรรมาธิการนั้นแปลว่า เหลือ เป็นนามแฝง ซึ่งในชั้นต้นก็แฝงจริง ๆ คือในเวลาเริ่มการปฏิวัติทางคอมมิวนิสต์ และคิดต่อขึ้นโดยนามแฝง นามขจิตนี้ในภาษาฝรั่งสหมายถึงนามปฏิวัติ ครั้นต่อมาเมื่อการปฏิวัติสิ้นสุดลง ประการนี้ปฏิวัติทั้งหลายจะลบล้างนามที่เอาใจกันมา จึงนำเอามาใช้ต่อไป ชื่อที่ออกกันมา ในโลกคือ, โซโลวียอฟ, ลิตวินอฟ, วาเลนโซวิชและอื่นๆ ล้วนแต่เป็นนามแฝงหรือนามปฏิวัติทั้งสิ้น.

ที่กล่าวมาแล้วเป็นบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ไทยที่ได้เริ่มเปิดเผยมุมมองภายหลังสงครามคราวนี้ และในสมัยที่ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีใหม่ ๆ นั้นก็ได้แถลงข้อหนึ่งต่อพวกราษฎรว่า รัฐบาลกำลังพิจารณาว่า พรบ. พรรคการเมืองอยู่ แต่ถึงกระนั้นรัฐบาล ม.ร.ว. เสนีย์ได้ให้เสรีภาพทางการเมือง อย่างเต็มที่ และแม้ว่าขณะนั้นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยังมิได้คลอดพรรคการเมือง ยังมีอาจคงชนได้ตามกฎหมาย แต่เมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร กำหนดให้การเลือกตั้งสมาชิก ประเภท ๒ ทั่วไป ในวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๘ คือภายหลังการลงนามในสัญญาฉบับสมบูรณ์แบบตึงตังไป แล้วพรรคการเมืองต่าง ๆ ก็เริ่มก่อรูปขึ้นโดยมีพัติน การเคลื่อนไหวของและพรรค ทำให้บรรยากาศในการเมืองคึกคักขึ้นเป็นลำดับ ในขณะที่พรรคการเมืองที่ออกโรงอย่างเปิดเผยคือ พรรค

ก้าวหน้า, พรรคสหชีพ, พรรคประชาชน, พรรคแนวราษฎรและพรรคชนกรรมราช (โซเชลลิสต์ฝ่ายซ้าย) อย่างไรก็ตาม โดยเฉพาะพรรคสหชีพนั้นได้ถูกฝ่ายตรงข้ามโจมตีว่าเป็นพรรคคอมมิวนิสต์ตลอดแถว ส่วนพรรคชนกรรมราช (โซเชลลิสต์ฝ่ายซ้าย) นั้น ปรากฏว่าผู้ริเริ่มพรรคไม่เปิดเผยนาม แต่ได้ประกาศนโยบายออกมา ๑๐ ประการประการสำคัญคือ จะต้องบำรุงความสมบูรณ์ของราษฎรในทางเศรษฐกิจ, ให้รัฐบาลจัดหาที่ดินให้ราษฎรทำ โดยวางโครงการเศรษฐกิจของชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎรอยู่อย่างยาก, จะต้องให้ราษฎรมีสิทธิ โดยเสมอหน้ากันในทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคม โดยไม่เลือกเฟ้น เหล่ากำเนิด และค่าสินค้ามีให้สิทธิพิเศษแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ในการประกอบอาชีพ ในการสังคม และกิจการเมือง, ให้ลงโทษแก่ผู้ทรยศอย่างหนักที่สุดแก่พวกอำมาตย์, สังครามและเศรษฐกิจสังคราม เพื่อเอามาสร้างเคราะห์ประชาชนผู้ยากจน เนื่องจากภัยสงครามให้ราษฎรเรียกเงินคืนเปล่า หรือดอกเบี้ยเกินอัตราค่าอะไรเกินควร และให้ลดค่าเช่าบ้านเรือน เรือสวนไร่ นาเพื่อประโยชน์ของคนยากจน ฯลฯ เป็นที่ปรากฏว่าในการณรงค์เลือกตั้งครั้งนี้ โดยเฉพาะจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในพรรคต่าง ๆ ได้ออกเทร็คเกอร์แสดงความคิดเห็นและนโยบายของพรรคพร้อมกับประณามระหว่างกันไปหนักบ้างเบาบ้างในที่ประชุมชน ตามตำบลต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนชาวพรรค ได้ใช้ความวินิจฉัยของตนเอง ว่าควรสนับสนุนพรรคใดพิจารณาเป็นครั้งแรกที่ทำให้ประชาชนชาวไทยพากันเลื่อมเลื่อมสนใจในการเมืองยิ่งขึ้น และก็เป็นที่น่าตั้งเถกต่างใจถึงทุกหัวไปครั้งนี้ นายประเสริฐทรัพย์สุนทร แห่งพรรคคอมมิวนิสต์ไทยได้รับเลือกเป็นผู้แทนจังหวัดสุราษฎร์ธานีด้วย ! เมื่อการเลือกตั้งเสร็จสิ้นลงแล้ว ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมชจึงได้ออกตามระ

เบียบ นายควง อภัยวงศ์เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้นาน ต้องโดนออกจากตำแหน่งด้วยแพะแค้นเสียงในสภาเกี่ยวกับพรบ. ความกล้าใช้คำของราษฎร อันเป็นนโยบายตักตักครองชีพซึ่งนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ แห่งพรรคสหชีพเป็นผู้เสนอ นายปรีดีจึงดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดินในขณะนั้นได้แก่เรียกร้อง และเสนอเชิญให้มาดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีต่อไป แต่การมารับตำแหน่งของนายปรีดี ได้ก่อความไม่พอใจแก่ นายควงอย่างยิ่ง โดยนายควงหาว่าเหตุการณ์ทางการเมืองที่เป็นไป จนตนต้องโดนออกมานั้น เนื่องจากนโยบายของนายปรีดี จึงได้ตั้งพรรคประชาธิปัตย์ขึ้น ดังนั้นเป็นหัวหน้าฝ่ายค้าน รัฐบาลนายปรีดี มี ม.ร.ว. เสนีย์ เป็นรองหัวหน้าพรรค แต่เดิกลายังมีพันโร เหตุร้ายก็อุบัติเกิดครั้งต่อครั้ง นายปรีดีจำต้องออกไปตามมารยาท และเมื่อออกเรียกร้องให้กลับเข้ามาอีก ก็อยู่ไม่ได้ นานเพราะสถานการณ์ทางการเมืองเลวลงเป็นลำดับ นายปรีดีจึงจำต้องลาออกไปผู้ที่ได้รับตำแหน่งต่อมาได้แก่พลเรือตรี หลวงจางวางนาวาสวัสดิ์ เดชาติการแนวรัฐธรรมนูญ แต่รับตำแหน่งไม่ถึง ๙ เดือน สถานการณ์ของบ้านเมืองก็ไม่เท่าที่ควร หลวงจางวางจึงคิดตัดสินใจจะลาออกจากตำแหน่ง แต่ก็พอดีพรรคประชาธิปัตย์ของนายควง ได้เสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๙ การอภิปรายตอบโต้ระหว่าง รัฐบาลจางวางกับฝ่ายค้านประชาธิปัตย์ครั้งนี้ นับได้ว่าเป็นประวัติการณ์ที่เดือด อกินเวลาติดต่อกันถึงกลางวันกลางคืนถึง ๕ วัน ๕ คืน ข้าราชการและประชาชนต่างสนใจกันเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประชาชนที่อาศัยทางเศรษฐกิจ การลดค่าครองชีพนั้น นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ผู้แทนสุราษฎร์ธานี ได้อภิปรายในขณะของพรรคคอมมิวนิสต์ไทยว่า... ปัญหาเศรษฐกิจที่อภิปรายกันมาหลายวันแล้วนั้น ทางฝ่ายที่เปิดอภิปรายไม่ได้จำกัดเป็นเหตุอันแท้จริง การที่ฝ่ายค้านกล่าวรัฐบาลดำเนินการผิดพลาดนั้น ไม่ได้กล่าวถึงความผิดพลาด อันเป็นเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เศรษฐกิจปั่นป่วน แต่กล่าวถึงเศรษฐกิจเพียงเล็กน้อย ถ้าหากมีปัญหามาตรฐกิจนั้น ถ้าหากพิจารณาจากสภาพอันแท้จริงของประเทศแล้ว บาง

บาร์โบส พอมเมด
รุ่น 2501-1958

มีซองขมิ้นพอกตาม
สำหรับผู้ใช้
ตามรายละเอียดการใช้ยาในซอง

ที่จะทำให้ความรู้ถึงทั้งหลายคล้อยชินได้ การที่จะเข้าใจปัญหาเศรษฐกิจนี้ เราจะต้องวิเคราะห์สถานการณ์ของประเทศให้เด่นชัดที่สุด หลังจากสงครามได้สิ้นสุดลงแล้ว คือว่าอะไรเป็นเหตุที่ทำให้เศรษฐกิจได้ฟื้นปรึ่ ซึ่งทางฝ่ายประชาธิปไตยไม่ค่อยถนัด ฝ่ายรัฐบาลก็ได้เน้นอยู่บ้างว่าปัญหาเศรษฐกิจนี้ ข้อใหญ่ใจความอยู่ที่การต่างประเทศ...

นายประเสริฐ อภิปรายต่อไป

ว่า...การแก้ปัญหาเศรษฐกิจนี้ ตามความคิดเห็นของทุกคน ก็คือว่า ถ้าเราไม่พยายามแก้ปัญหาดังนี้แล้ว เราจะเห็นมรดกแห่งการเศรษฐกิจแล้ว เราจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไรมากมายเพียงใด ก็ไม่สามารถ จะทำให้การเศรษฐกิจดีขึ้นได้ ตามที่เราคิดต้องการ แม้จะแก้ยากที่สุด แต่ก็จะต้องคิดขึ้นได้บ้างแค่คิดได้เป็นทีพอใจของเรานั่นแหละดังที่เห็นไปไม่ได้เพราะสัญญาสัมปทานแบบนั้น อย่างเดียวกันเท่านั้นที่เป็นเหตุแห่งความตกต่ำ และแห่งความเดือดร้อนของประชาชนชาวไทย ซ้ำกว่านั้นแต่ในแง่ส่วนตัว เรื่องส่วนตัวคือว่า ถ้าหากเราขายข้าวโดยเสรีแล้วเราจะได้เงินมาบรรเทาประเทศได้ไม่น้อยกว่า ๑ หมื่นล้านบาท เพราะเหตุที่ว่าราคาข้าวในตลาดโลกไปไร่ เราขายราคากระสอบละ ๑,๕๐๐ บาท แต่เราขายเป็นตังข้าวกระสอบละ ๗๐ บาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเราต้องส่งข้าวเป็นจำนวน ๖ แสนตันตามสัญญาสัมปทานแบบ คิดอย่างหยาบๆ เราจะต้องขาดเงินไปเป็นจำนวน ๑ ล้านบาท ส่วนในแง่สินค้าอื่น ๆ ซ้ำมีปริมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาสินค้าทั้งหมด ถูกกดบังคับให้ขายในราคาต่ำมากเป็นเช่นประเทศเราจึงมีรายได้ ไม่มีรายได้ คล้ายๆกับครอบครัวที่มีรายได้เพียงเล็กน้อยแต่มีรายจ่ายมากมายก่ายกอง ซึ่งทำให้สมาชิกในครอบครัวอยู่ยากจนคิดได้อย่างไร ซ่อนแค้นจะเป็นเหตุทำให้เศรษฐกิจเป็นบ่อน เรื่องอะไรต่างๆ ที่เป็นเรื่องยุ่งยากในทางเศรษฐกิจนั้น เป็นเรื่องของมรดก ของสัญญาสัมปทานแบบนั้นเท่านั้น ซึ่งจะต้องมีการแก้ไขจึงจะทำให้การกระตุกขึ้นได้ สำหรับข้อหนึ่งที่ทางรัฐบาลได้จดท้าวได้แก่การแก้ไข หรือยกให้ข้อตกลงข้อต่อพอที่จะเห็นได้ในเรื่องอื่นๆพยายามท้าวอยู่ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ฐานะเศรษฐกิจดีขึ้น

ได้ หักจำคุกต้องแก้ไขสัญญาสัมปทานแบบ จึงขอฝากความคืบหน้าให้รัฐบาลแก้ไขด้วย อย่างไรก็ดีตามคำกล่าวทางพรรคประชาธิปัตย์ ยังไม่ถือเป็นสาระสำคัญในการที่จะแก้ไขสัญญา สัมปทานแบบอย่างเคร่งครัดแล้ว คิดว่าน่าจะแก้ไขเป็นวิธีทาง ที่จะทำให้การเศรษฐกิจของเราฟื้นฟูได้..

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ผู้แทนพรรค และรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้ลุกขึ้นอภิปรายตอบโต้ อย่างเปิดเผยว่า...สัญญาสัมปทานแบบ ที่ได้เห็นในสมัยที่ได้เป็นนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นหัวใจของเรื่อง จึงขอกล่าวถึงเล็กน้อย เพื่อชี้แจงความเข้าใจ โดยเฉพาะต่อฝ่ายประเสริฐ ทรัพย์สินทร ซึ่งกล่าวว่าสัญญาเป็นต้นเหตุแห่งความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจของเมืองไทย และว่าพรรคประชาธิปัตย์ไม่อยากจะแก้สัญญา ขอให้การเมืองของประเทศเราย้อนหลังไปสัก ๓ ปี จะเห็นได้ว่าสัญญาสัมปทานแบบนั้นจำเป็นต้องเห็นเพื่อลดสถานะสงคราม ข้าพเจ้าไม่ได้ประกาศสงคราม ใครประกาศสงครามท่านก็ทราบ เมื่อประกาศแล้ว เราเป็นฝ่ายชนะสงคราม แต่เราเป็นฝ่ายศัตรูถูกเป็นฝ่ายแพ้สงคราม จะทำอย่างไร จึงจะกลับคืนสู่สถานะเดิมเป็นมิตรกับเขาตั้งเดิมได้ มันก็ต้องมีการเจรจาเลิกสงคราม แต่การที่ฝ่ายเราแพ้ จะเจรจาขอเลิกสถานะสงคราม

ฝ่ายเขาผู้ชนะ ต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนบ้างเป็นธรรมดา เช่นข้าวเหลือใช้ เหลือกินแต่ไม่กิน ๓ ล้าน ๕ แสนตัน ที่ต้องให้เขาไป ตามสัญญาสัมปทานแบบนั้น มันเป็นเรื่องที่ไม่มีความจริงใจเลยที่ได้ทำไม่ให้เป็น เขาอาจคิดครองเมืองไทยต่อไป ข้าพเจ้าทราบดีว่า มันเป็นเรื่องที่แพ้ชนะ แต่มันเป็นมูลค่าที่เราจะต้องเสียตังเพื่อเอกราช...

ม.ร.ว. เสนีย์อภิปรายต่อไปว่า...ที่มีการเห็นสัญญาคราว่านั้น ตนไม่อยากจะกลับมาเช่นเคย ถูกเรียกให้เข้ามา ๓ ครั้ง ๓ หักบัญชีเพราะไม่ยอมเกี่ยวข้อง แต่เมื่อมองดูว่าไม่มาเช่นเคย หายอย่างไร ตนจะต้องรับผิดชอบจึงต้องมา และเมื่อจะมาก ได้ลงเงินไปไว้กับนายบริดจ์ มาเพื่อแก้ไขสัญญาให้เท่านั้น ถ้าหวั่นหรือเรียกร้องที่ฝ่ายเราเสนอมา เพื่อระบอบสถานะสงครามนั้น เป็นข้อผูกมัดจากัดเอกราชของชาติ ประการ ก่อนกลับเมืองไทยเมื่อวันที่ ๖ กันยายน สถานการณ์อันมืดมนในสมัยนั้นให้สัญญาแก่เขา สัญญาว่าเขาถอนสัญญาไปก็เสนอมาใหม่ทุกหนทุกแห่ง ถึงไม่หนักหน่วงก็ยังเพิ่มพูนข้อหลายข้อ ในการเจรจาสงบสงครามได้ ถูกลูกเอกราช คือแม้ว่าเราจะเสียอะไร

บ้างก็ยอม ในที่สุดเขาคงตกลงว่าเขาจะ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตัน หักก่อนเราได้คิดใน การเจรจาด้วยเขาเอกราชไว้ก่อน จึงจำเป็นต้องซื้อในราคาแพงก็ยอม ผลที่ได้มาหลังเจรจากัน ๕ เดือนได้ลงนามกันเมื่อวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๔ คือเอกราชของเรา ยังสัมปทานเหมือนอย่างเดิม นอกจากนั้นยังมีกำไรติดมาด้วย จะเห็นว่าเขารับรองจะแลกทุกกับเรา เปิดสัมปทานทางการทูตกับเรา และเขายังตกลงที่จะให้เมืองไทยเป็นสมาชิกสหประชาชาติ จึงขอให้แก้ตัวกับเราสักหน่อย คือการเห็นสัญญาสัมปทานแบบนั้น เรื่องมันไม่ทางจะหลุดไปได้...

นี่คือการอภิปราย ได้ตอบระหว่างสหาย ประเสริฐ ทรัพย์สินทร แห่งพรรคคอมมิวนิสต์ไทย กับ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช อดีตนายกรัฐมนตรี แต่อย่างไรก็ตามการเปิดอภิปรายทั่วไปครั้งนี้ ยุติลงด้วยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติไว้วางใจในคณะรัฐบาลหลวงธำรงฯ ให้บริหารราชการแผ่นดินสืบไป แต่หลวงธำรงฯ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อมาอีกไม่เท่าไร ก็เกิดรัฐประหารวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๐ ต่อแต่นั้น พรรคคอมมิวนิสต์ไทยก็เลหายตัวดำเนินเงียบไป....

รุ่มฟุ้ง

ไร้เรื่องจริง

รางวัลเงินสดก้อนใหญ่ หรือ รับพริ้วรายการนี้แล้วดีกว่า

ท่านอาจเข้าร่วมการแข่งขันเรื่องจริงหรือชิงเงินรางวัลโดยง่าย

จัดเสนอโดย บริษัท เบลล์แห่งประเทศไทย จำกัด

นิยามที่มีความดึงดูดของความประหลาดและน่าขนลุก - - - เรื่องที่อาจเกิดขึ้นจริงหรือประดิษฐ์ขึ้น ลครวิทยุที่ยิ่งความระทึกใจที่สุด

สถานีวิทยุ จเรสื่อสาร ๖๕๐ กิโลเฮิรตซ์หรือ ๕๐๑.๕ เมตร์ ทุกคืนวันอาทิตย์ ตั้งแต่ ๙.๐๐ น.

อิงนิยาย

॥ ७ ॥

และในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่อง เท้า
พระยาฤทธิฯ จำได้นั้น ยังได้ตำแหน่ง
กรรมการพิเศษช่วยเหลืออยู่อีก ๒ ท่าน
คือ เจ้าพระยามหาสารคามธาดาวิชัย
พงศ์

นอกจากตำแหน่งข้าหลวงใหญ่ประจำ
สำนักงานฯ แล้ว พระยาฤทธิฯ ยัง
ได้รับการขอร้อง ให้ไปเป็นผู้ช่วยหลวง
ประจักษ์มุนีธรรม ซึ่งขณะนั้นเป็นรัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยรัก
ษาการณ ในตำแหน่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์
อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย ตำแหน่งที่พระยา
ฤทธิฯ ดำรงอยู่ในขณะนั้นจึงมีอยู่ ๓ ตำแหน่ง
ด้วยกันคือ ข้าหลวงใหญ่ประจำสำนักงาน
อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และอนุ
กรรมการ ก.พ.

พระยาฤทธิฯ ดำรงตำแหน่งดัง
กล่าวอยู่ราว ๒ ปี ก็ได้กลับเข้ารับตำแหน่ง
การเมืองอีกครั้งหนึ่ง ในหน้าที่รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ เนื่อง
ในคราวปรับปรุงคณะรัฐมนตรีใหม่เมื่อ
วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๗ โดยเข้ารับ
หน้าที่แทนพระยาสวรรค์ประพันธ์ ซึ่งแพ
ยโรคในสภาวะผู้แทนฯ ต้องกราบถวายบัง
คมลาออกไป.

การที่พระยาฤทธิฯ ยอมรับตำแหน่ง
การเมืองครั้งนี้ ก็โดยการขอ
ร้องของพระยาพหลฯ ซึ่งเป็นผู้เข้า
มาทาบทามในนามของคณะรัฐมนตรี
และคณะผู้ก่อการ ที่แยกออกมาร่วม
กันมา ในส่วนตัวของพระยาฤทธิฯ
นั้น ไม่ปรารถนาที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยว
กับการเมืองอีกต่อไปแล้ว แต่ใน
กรณีที่ถูกเชิญให้เป็นรัฐมนตรี ครั้น
พระยาฤทธิฯ มีความเห็นว่าถ้าหากว่า
จะหลีกเลี่ยง ไม่ยอมรับอีก เรื่องก็
จะกลายเป็นว่าพระยาฤทธิฯ ไม่มี
ความเห็นร่วมกันกับหมู่คณะ พยายาม
ตีตนออกห่างจากพวกพ้อง ดังนั้น
พระยาฤทธิฯ จึงตกลงรับตำแหน่งของ
พระยาพหลฯ ด้วยดี ในครั้งนั้นได้มี
นางเจ้าทิมช่อหลายท่าน รับเข้าร่วมรัฐ
มรดพร้อมกับพระยาฤทธิฯ อาทิเช่น พระ
ยาไชยศาศเจ้าพระยามหิธรฯ ฯลฯ

ในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๗ จึง
ได้มีประกาศแจ้งเป็นทางการ เรื่องขอม
คณะรัฐมนตรีดังต่อไปนี้.

**ประกาศขอมคณะรัฐมนตรี
ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล.**

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศ ประธานสภาผู้แทน
ราษฎร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๔)

น.อ. อาทิตย์ ทิพอาภา
เจ้าพระยามหาสารคามธาดาวิชัย

พล.อ. เจ้าพระยาพิชัยยุทธโยธิน
ตามประกาศลงวันที่ ๑ สิงหาคม

พุทธศักราช ๒๔๗๗ รัฐมนตรี ๒๑ นาย
ประกอบด้วยรัฐมนตรี ซึ่งนายพันเอก
พระยาพหลพลพยุหเสนาเป็นนายกรัฐมนตรี
ดังนี้.

๑. นายพันเอก นายกรัฐมนตรี
(๑) พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ (๒) พระยาสวรรค์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรธิการ (๓) พระยานิติศาสตร์ไพ
ศาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติ
ธรรม (๔) นายพดธวัช พระยาศร

ยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ และ (๕) พระยาไมโสธรวิ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอ
พระราชทานกราบบังคมทูล ลาออกจาก
ตำแหน่ง และคณะผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว ได้รับหนังสือลาออกนั้น ๆ
แล้ว ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ที่กล่าว
นามมานั้นจึงเป็นอันสิ้นสุดลง ตามความ
ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม
มาตรา ๕๑ ดังแนบคั่นเป็นคั่นไป.

เพื่อให้ เป็นการเหมาะสม แก่ราช
การยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้
ตั้งและแต่งตั้งรัฐมนตรีดังต่อไปนี้.

- (๑) พระยาไชยยศสมบัติ เป็นรัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง./
(๒) ขุนสุมหารหิระศักดิ์ เป็นรัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง.
(๓) หลวงประดิษฐ์มนูธรรม เป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศ.
(๔) นายพันเอก พระยาฤทธิชิต
นัย เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรธิการ.

ไฮ-สปีด

(๕) นายนาหวาตรี หลวงจางนาหวา
ศิริศักดิ์ ร.น. เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย.

(๖) เจ้าพระยามหิธร เป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรม.

(๗) นายพันเอกพระบรมวิมลชัยยุทธ
กิจเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
การ.

(๘) พระยาศรีเสนา เป็นรัฐมนตรี
(๙) พระยาสันตริฐวิบุรินทร์ เป็น
รัฐมนตรี ซึ่งแนบคั่นเป็นคั่นไป.
ส่วนผู้ที่ยังคงเป็นรัฐมนตรีอยู่ตาม
เดิมคือ.

- (๑) นายพันเอก หลวงพิบูลสงคราม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
(๒) นายนาหวาเอก หลวงสินธุ์ สง
ครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ.
(๓) หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี.
(๔) นายพันโท หลวงชำนาญยุทธ
ศิลป์ รัฐมนตรี.
(๕) พระคุณยวณนปรีชาโชติ รัฐ
มนตรี.

คลังแห่งผ้าไหมไทย ทุกชนิด

• ผ้ายกดิน - ยกไหม

• ผ้าฝ้ายพื้นเมือง เชียงใหม่

• เน็คไท ทุกชนิด

• เสื้อเชิ้ตสปอร์ตชายหญิง ฯลฯ

ร้านค้าของคนไทย

ออกจากก็ผู้ทอเจ้าร้านโดยตรง

ไม่ต้องผ่านคนกลาง

กรุณาพบไหมไทย

๕๒-๕๓ ถนนพัฒนาพงศ์ พระนคร โทร. ๓๔๓๘๖

- (๖) หอดงนาถนิตาชา วรุมนคร
(๗) นายนาวาเอก พระยาศิขารณ
จักรกิจ ร.น. วรุมนคร.
(๘) นายนาวาโทหอดงศุภชาติ
ร.น. วรุมนคร.
(๙) ชุนตุนคณวิทย์ศึกษากร วรุม
นคร.
(๑๐) พระยาสุริยานุวัตร วรุม
นคร.
(๑๑) นายพันตำรวจเอก หอดง
อดุลเดชรัต วรุมนคร.
(๑๒) นายพันเอก พระยาอภัยตั้ง
คราม วรุมนคร.

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๘๘ เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ.
พ.อ. พลพลพลเสนนา.
นายกรวมนคร. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

ชีวิตรักของแมลงมุม

ต่อจากหน้า ๑๕

ของราชบัณฑิตยสถานเพื่อค้นหาคำแปลของมัน.

ถึงแม้คนอย่างอาจารย์มารศรี ราช
สุยจะเห็นว่าดาวหมจรรย์ และไม่เคย
คาดฝันมาก่อนว่าจะได้นักคิด ซึ่งคน
ส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นภาษาไทย ที่หยาบ
โตนและสกปรกที่สุด เท่าที่ผู้สร้างภาษา
ไทยจะเคยคิดสร้างขึ้นมา ได้เช่นนั้น มา
กระทุหม แต่มารศรีทรงทราบความหมายที่
ผู้พูดเจตนาจะให้เธอเข้าใจได้ โดยไม่
จำเป็นจะต้อง มีประสิทธิภาพมากนัก
เพราะคนอย่างอาจารย์มารศรี ถึงจะเป็น
ผู้หญิงและมีชีวิตอยู่แต่ในมุมส่วนตัว แค
คนอย่างเธอ ก็มาได้มาจากหอดงเก่า
ด้วยกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้อง
ผสมเทียมภายในห้องทดลอง เธอรู้ดี

กว่ารู้ว่าคนที่มันเกิดมาแย่งกันกิน แย่งกัน
อยู่จนเกือบจะเต็มบ้านเต็มเมือง เวลานี้
มาจากไหนและมันผดผอยได้ของอะไร.

“ฉันรู้ว่าคุณเป็นใคร” เธอ
ปรามด้วยน้ำเสียงชาเย็นภายใต้เงาที่เดิน
กันไปครู่ใหญ่ เพราะรู้สึกอึดอัดที่คน
ชายซึ่งเธอไม่เคยเห็นหน้าเคยในชัฏกถา
เสนอขอกระทำ อย่างหยาบโตนเช่นนั้น
กับเธอโดยทางโทรศัพท์ “ฉันเคยได้ยิน
คนเขาพูดกันถึงพวกผู้ชายอย่างคุณ ที่
ชอบโทรศัพท์ไปก่อกวนหญิงตามบ้าน และ
เสนอเรื่องพิศดารอย่างที่คุณเสนอมา
ฉันเมื่อก็มาแล้ว ฉันเกรงว่าคุณอาจจะไม่
ค่อยสบาย คุณไม่ควรโทรศัพท์มากเกินไป
ไม่มีใครช่วยคุณได้หรอก โทรไปโรง
พยาบาลประจำที่พญาไทหรือคงไปที่
โรงพยาบาลสมเด็จพระยาเดชาดิศร”

“อ้าว ก็คุณว่าฉันยังไม่ได้แต่ง
งาน ยังไม่รู้จักรักชัฏกถาของกามมัวไม่
ใช่หรือ?” เสียงผู้ชายหัวเราะอย่าง
ขบขัน “หากผมไม่สบาย ผมก็อยาก
เป็นคนไข้พิเศษของคุณนี้ ให้ผมมาหา
คุณเดี๋ยววันละ? คุณก็กำลังเดี๋ยวตาย
อยู่ไม่ใช่หรือ?”

“คุณ...คุณเป็นอาจารย์วิทยาศาสตร์
สาขาชีววิทยา เป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ
แมลงโดยเฉพาะ ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับ
สัตว์เลื้อยคลานที่พูดภาษาไทยได้ เป็น...
เป็นMarachnidologist ไฉนไหมคะ?”
เธอพูดอย่างโมโห “โรคของคุณนะ
เกี่ยวกับระบบประสาท และความเสื่อม
โทรมของจิต คุณคงคิดต่อไปทางนาย
แพทย์ประสพ รัตนารักษ์ผู้อำนวยการโรง
พยาบาลประจำที่พญาไทโน่น หรือจะ
ต่อไปถึงนายแพทย์ฝัน แสงถึงที่แถวที่
ปากคลองสามฝั่งขนานก็ได้”

ชายผู้นั้นระบุนาฬิกาที่หยาบโตนซึ่งมัน
แต่พจนานุกรมฉบับสมบูรณ์ ของราชบัณฑิตย
สถานซึ่งสะสมมาทั้งห้าปี และไม่น่าไว้ใจเกิน
ทุกสิ่งที่ไม่กล้าสวมใส่ ออกมาอีกสองสาม
ประโยค ครั้นแล้วเขาจึงว่า “ว่าโธะ คุณมาร

ศรี ผมรับรองว่าคุณต้องคิดไปเอง คุณยังไม่
เคยมีมัน คุณเชียว ได้อย่างไรถ้าไม่ลอง ทดลอง
นะละ?”

“เสียใจ ฉันไม่ทดลอง” เธอพูดอย่างโม
โหและกระแทกโทรศัพท์ลงบนพื้นพนักที่
เธอไม่ปรารถนาจะต้องมาขยาดความอึดอัดบน
บ้านอกโรงพยาบาลคนนี้อีก เธอไม่ต้องการ
จะพบปะสถานการณ์อย่างที่มีคนเสนอ และกับ
มนุษย์ผู้ชายคนใดทั้งสิ้น... ไม่ว่าจะเพื่ออะไร
เปล่า...อาจารย์มารศรีไม่ได้โกรธ เธอเพียงแต่
รู้สึกโมโห เพราะในโลกวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นโลก
คือว่าเธอรู้จักมันไม่มีสิ่งที่ไม่ถูกต้องกว่า ถูกคิด
กรรมหรือลึกลับลึวมม ไม่มีสิ่งที่ไม่ถูกต้องกว่า
หรือความกลัว และความสามารถหรือไม่ว่า
มันมีแต่สิ่งที่ชั่วคือจิตใจที่โง่งม มันไม่ใช่
โลกที่พิถีพิถันมีระบบระเบียบ ซึ่งมีแต่สิ่งของคน
คร่ำครึและผืนหยาบ แต่เป็นโลกที่มันแค่ความสงบ
สามัคคีแบบเดียวกับความเรียบง่าย บนโลกพระ
จันทร์และเดือนขึ้นเหมือนข้าวโลกได้ เป็นโลก
ที่มันแค่ความเคร่งเครียด และต้องการแค่สมาธิ
แต่...ที่ผู้ชายคนนั้นเสนอมากับเธอทางโทรศัพท์
เมื่อสักครู่มันมันช่างอ่อนล้าเหมือนผีเสื้อบิน มัน
เหมือนกับกำแพงหนาๆ ที่บุกเข้าไปความสมาธิ
ของทศกรรฐตอนเช้าที่รุ่งอรุณที่พญาไทพญา
และนักวิทยาศาสตร์อย่างอาจารย์มารศรี ราชสุย
นั้นไม่ต้องการอะไรมาความสมาธิของเธอมันแค่
กลิ่นสาบสาบของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

และ...ก็ด้วยเหตุนี้แหละ ที่มารศรี
ราชสุย ได้เลือกสิ่งตัวเองอยู่แต่ในบ้าน
แบบโบราณที่คงอยู่ลึกเข้าไป ในตรอกที่
ถูกคนแคบๆ โดยไม่ยอมมีแม้แต่คนใช้
นอกจากตัวมันซึ่งเป็นตัวดำ คมเผ่าสวน
และทิวทัศน์อยู่รอบนอกที่คงเหลือ กับ
พ่อแม่ของนางจะอยู่ลึกเข้าไป ทางท้าย
สวน มารศรีครองชีวิตคนเดียวอย่าง
ผาสุกเท่าที่เธอเข้าใจคำว่า “ผาสุก” อยู่
ในบ้านหลังนั้นมาได้หกปีแล้วมันคงแค่คน
พ่อคุณแม่ของเธอ ได้ทิ้งแก่กรรมลงใน
เวลาใกล้ ๆ กัน และทั้งมรดกก่อนก่อน
ข้างใหญ่จำนวนหนึ่ง ไว้ให้เธอผู้เป็นลูก
สาวคนเดียวหลังจากที่เธอสำเร็จปริญญา
ทางวิทยาศาสตร์ พร้อมด้วยเกียรติคุณ
จากมหาวิทยาลัยมาได้เพียงสามเดือน.

มารศรีได้เลือกชีวิตของเธอ ไว้
อย่างแน่นอนแล้วตั้งแต่เธอยังเด็ก ๆ คือ
เธอปรารถนาที่จะเป็นนักวิทยาศาสตร์สา
ขาชีววิทยา และใช้ชีวิตที่ชีวิตของเธอ
หมกมุ่นอยู่แต่ในโลกของแมลงแบบเดียวกับ
ที่ตามหาตามคู่มือของฝรั่งที่ได้ที่ชีวิต
ออกค้นหาหาเรียม เมื่อเธอสำเร็จปริญญา
แล้ว ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็
เคยเสนอจะให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ผู้
ช่วยประจำสถาบันแห่งนี้แก่เธอ แต่มาร

ศรีได้ปฏิเสธ ถึงแม้เธอจะได้ปริญญา
ทางวิทยาศาสตร์มาแล้ว เธอก็ยังถือว่า
เธอยังมีความรู้ไม่พอ และเธอยังคงทำ
การศึกษาค้นคว้าต่อไปอีกมาก ด้วยเหตุ
นี้เธอจึงได้สร้างห้องทดลองเล็ก ๆ ของ
เธอขึ้นเองในบ้าน เพื่อเธอจะได้ทำการ
ศึกษาค้นคว้าของเธอเองแค่นี้เดียว โดย
ต้นโดยไม้ดอกไม้ประดับมากมาย หรือ
เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการค้นคว้าของเธอ.

ตลอดระยะเวลาที่ที่ผ่านมานับ
สิบสามปีนี้ ได้ครองชีวิตอยู่อย่างผาสุก
และอย่างสันโดษ อยู่กับพวกแมลงของ
เธอ โดยไม่มีมนุษย์คนใดเข้ามาเยี่ยม
เกี่ยวข้องด้วยเลย..จนกระทั่งวัน...

พลัด พุดออกมาได้เข้าเขตโครงการ
มาหลังหมอนเบาะเรา โครงการจะ...มา
ทำพรวนจึงหนักเบา มารศรีกับนักคิด
เองอย่างว่าคาญ ทำไมมันพูดโทรศัพท์
มาเสนอเรื่องพิเรนทร์อย่างนั้น กับคน
อย่างอาจารย์มารศรี ราชสุย ในเมื่อ
ผู้หญิงในกรุงเทพ ๆ ที่มีชีวิตอยู่เพื่อของ
พรวนนั้นยังมีอีกมากมาย? หรือมันอยาก
จะเห็นมนุษย์สักคนใหม่เกิดขึ้นมา ในโลก
อันเกิดจากการผสมพันธุ์ ระหว่างนักวิทยา
ศาสตร์ด้วยกันผู้ชายที่มันเค็มเค็มหรือมัน
คิดว่ามันก็อยู่คนเดียวอย่างเรา ซึ่งหมกมุ่นแต่
การทดลองผสมพันธุ์ พวกแมลงสัก
คาง ๆ เพื่อผลวิจัยทางวิทยาศาสตร์ควร
จะได้เริ่มศึกษา และทดลองของอย่างนั้น
เพื่อผลทางวิชาการที่มันตัวเองด้วย?

อาจารย์มารศรี ราชสุยพยายาม
ตระหนักรู้แล้วแต่ไม่กล้า เปิด...มันไม่ใช่
เรื่องน่าอายอะไรหรอก เธอรู้ แค่เธอ
ยังอดทนไม่ได้ ใครเคยได้ยินบ้าง ว่า
มนุษย์คนใดทดลองผสมพันธุ์ มนุษย์ เพื่อ
ให้ได้เช่นนี้เหมือนอย่างที่ดั่งบักร้องอยู่
ในประเทศที่มันเห็นแต่และมันถูกหัด
บุญกรรม กระจัดกระจายอยู่ในวงศ์คติน
และวงการหนึ่งดั่งพิมพ์ทั่ว ๆ ไป เวลา
นั้น? แม้เธอทดลองผสมพันธุ์สัตว์ พืช
และแมลงต่าง ๆ อย่างที่เธอเคยทดลอง
ทำมาแต่เดิม ในห้องทดลองแต่เท่า
นั้น และนั่นเพื่อผลทางวิชาการที่มัน

ปากวิชัยวิชัย

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๓๔

๒๘ มกราคม ๒๔๙๑ ถูกปลดออกจากประจำการโดยไม่มีเบี้ยหวัด และต้องเดินทางออกไปนอกประเทศอย่างกะทันหัน.

ในบั้นปลายของชีวิตของพระยาทรงฯ ต้องระเห่ร่อนอยู่ในไซ่ง่อนและพมเมญี่ ด้วยการอดหยากยากแค้นแสนสาหัส อวสานสุดท้ายของเสนาธิการคดีเบียดเบียน ๒๔๗๕ ก็คือเป็นพ่อค้าขนมก๊วยและขนมกรักจรรย์านต้องถือ ครั้นชีวิตผ่านความลำบากมาหลายปีแล้วถึงจะสบายขึ้นบ้างแล้ว จู่ๆพระยาทรงฯก็ล้มเจ็บลงอย่างกะทันหันด้วยโรคหืดเป็นพิษ และหลังจากล้มเจ็บได้เพียง ๑๔ วัน พระยาทรงฯก็ถึงแก่กรรมไปเมื่อ ๑ มิถุนายน ๒๔๗๗ ณ เมืองพมเมญี่ ประเทศกัมพูชา ซึ่งขณะนั้นเงินทองจะซื้อโลงมาใส่ศพไม่ได้ คือเมื่อเพื่อนบ้านชาวกัมพูชาผู้ใจกว้างคนหนึ่งได้กรุณาให้ยืมขี้มามาเผินเอง ร่างอันปราศจากวิญญาณของพระยาทรงฯจึงได้มิ่งโรยได้ และได้จัดการเผาศพกันไปตามประเพณีคนยาก.

นี่คือชีวิตโดยของพันเอกพระยาทรงสุรเดชผู้วางแผนปฏิวัติ ๒๔ มิ.ย. ๒๔. ▲

เรื่องสั้น-สั้น

ต่อจากหน้า ๓๖

เห็นดวงทวงงานท่าการอะไร ซึ่งฉายฉายคล่อง แลเมื่อยมโนเดิวนั้นออกคงหาพบกล่าว” หล่อนคมเข้าตัวเองอย่างดีใจ เมื่อพูดคำว่า “ฉันนึกออกแล้ว ฉันสงสัยมาตั้งนานว่าทำไมฉันไม่ชอบทำคุณแทนกันนัก ก็เมื่อคิดได้ก็เข้าใจใหม่ละ เป็นผู้แทนมันสบายดังเมื่อคิดได้เรื่องอื่น ก็ทำให้ได้มันก็เลยคิดหาเรื่องทำ แต่เราคงยังไม่ทุกขไปร้อนหัวไหมละ ผู้แทนอะไร” หล่อนพยักเพยด “ฉันมันมีปากก็ทำไปซี เราเอารวยไว้ก่อนดีกว่า ทำไม่รู้ไม่ชี้ ทนหน้าด้านเอาหน้าหน่อย เงินมันก็เข้ากระเป๋ารเราสบายไปว่าแล้วผู้แทนรายนีกรวยแล้วให้หน้าด้านเสียทีละอย่างนี้ๆ บางทีฉันจะไปให้หัวเรื่องหนึ่งสื้อจะได้เอาเงินมาทำทุนสมัครผู้แทนกะเขาบ้าง.” ▲

วันปฏิวัติ ๒๔ มิ.ย. ๒๔

ต่อจากหน้า ๕

กองทัพกบฏซึ่งในขณะนั้น แคนาเสียด้วยท้าวของท้าวได้ถูกเมฆของจวมพดปล. พิบูลสงครามบังเสียจนมืดไม่เห็นแสง จ ถึงแก่กรรมเสียก่อนไม่ทราบว่าเป็นเพราะชีวิตด้วยจะดวงหน้าอย่างไร เมื่อทราบจำนวนนายพลไทยในขณะนั้นและพันโทเมฆเขวี่ นายกรัฐมนตรีอุปคตได้พดตติณเดชะเรี่ย มาเป็นทองแผ่นเดียวกันยังเป็นพื้นไทยอยู่ จนครบเท่าทุกวันนี้ ข้าพเจ้าเคยถือพลเรือเอก หลวงอาจณรงค์ (เอ็งช่วงสวนหิง) รองปลัดกระทรวงกลาโหมว่ามบุญจริง เมื่อตำแหน่งในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นเพียงนายเอกเท่านั้น แต่ในสมัยประชาธิปไตยเป็นถึงพลเรือเอก งานเห็นจะมีมากกว่าเก่าหลายสิบเท่า คุณหลวงอาจณรงค์ตามมาเป็นนักกีฬาจึงควมด้วยวราภรณ์ให้วราภรณ์มันเพื่อก็เลยเอื้อตามพวกคุณกันขึ้นมา

อันการปฏิวัติ ๒๔มิ.ย. นี้ ดูเหมือนจะรู้กันเป็นทแพร่หลายเพราะนักปฏิวัติได้ปลุกปลอบให้ตายกระแสดังกันขึ้นว่าวาจาจะมีลูกอันการกรรม

และข้าพเจ้าจะเปิดในวันเปิดสถานพระปฐมบรมราชานุสรณ์ สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชว่ารักษาความปลอดภัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างเข้มงวดในการเสด็จพระราชดำเนินชมสวนพฤษภานุภาพทางบกข้ามสะพานเบ็ดใหม่ แต่มิทราบกำหนดวันแน่นอนเห็นจะเป็นพลตำรวจโทพระยาอริกรณประเทศ (หลุย จิตติพงษ์) อธิบดีตำรวจ ก่อนหน้าวันปฏิวัติ ๒ วันท่านได้ถามข้าพเจ้าว่าทราบไหมว่าพวกทหารเขาจะทำอะไรกันในวันนั้น ข้าพเจ้าก็เรียนท่านว่าทราบเหมือนกันแต่ไม่ทราบว่าวันไหนแน่ ท่านได้นำความกราบทูลสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิตว่าแห่งเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย แต่ไประบุนามนายทหารบางคนที่เคยทรงอุปถัมภ์มาเป็นการด่วนพระองค์ ก็โดยไม่โปรดพระทัยเชื่อสนิทนัก ทั้งทรงเชื่อไว้ดวงพระราชหฤทัยในทหารบกกองพลที่ ๑ รักษาพระองค์ ซึ่งมีพลตรีพระยาเสนาสงคราม (ม.ร.ว.อ้นวงศ์) เป็นผู้บัญชาการ และพระองค์เองเป็นผู้บังคับการกรมทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวด้วย ก็ทำให้พระองค์พระทัยว่าไม่น่าจะเกิดขุ่นข้อง เพราะผู้ที่ศึกษาประวัติศาสตร์ของทหารต่างประเทศย่อมทราบเป็นอย่างดีว่า ทหารรักษพระองค์ไม่เคยปรากฏว่าทำการกบฏต่อพระมหากษัตริย์ของเขาเลย ขอนอาจารย์ประวัติศาสตร์ทหารด้วยพลเอกพระยาเทพหัสดินทร์ (ผาด เทพหัสดินทร์) จึงปรารภด้วยความเสียใจอยู่เมื่อจนกระทั่งถึงอนิจกรรมว่า “ถ้าทหารรักษพระองค์ได้ทำการต่อสู้ตายสักหมวดหนึ่งในวันที่ ๒๔ มิ.ย. คงจะได้รับการจารึกเกียรติคุณเทอดทูนศักดิ์ทหารรักษพระองค์ไทยไว้ในประวัติศาสตร์เป็นแน่” ท่านเคยชมเชยทหารรักษพระองค์ของกษัตริย์อัลฟองโซแห่งสเปน เมื่อถูกกบฏโค่นพระราชบัลลังก์ เขาได้ทำการต่อสู้ด้วยทหคนมีพระราชโองการห้ามให้หยุด และทหารหน่วยนี้ได้รับการจารึกเกียรติคุณไว้ในประวัติศาสตร์ของสเปนด้วย อย่างไรก็ตามประวัติศาสตร์ไทยคงจะได้จารึกเกียรติคุณตำรวจ ภายใต้พระยาอริกรณประเทศที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของเขาเป็นอย่างดี ในการบังคับทหารรักษสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิตบางขุนพรหม เขาได้ยิงต่อสู้กับทหาร ต่อเมื่อปรากฏว่าพันโทพระประคำ ณ พัทธยุทธ (วัน ชูรัตน์) ได้สั่งให้รถเกราะกระสุนปืนกลไปตัดก้านักคนพรมแล้วตั้งยิงยอมจำนน เพราะเกรงว่าจะมีภัย คราวนี้แก่พระชนม์ชีพของสมเด็จพระเจ้าฟ้าพระองค์นั้น.

ถึงแม้ว่าสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิตจะพระภรรณหนักไม่ทรงเชื่อพระยาอริกรณประเทศ แต่การโจ้วงพระทัยทหารบกกองพลที่ ๑ รักษาพระองค์นั้นไม่ผิด เพราะถ้าผู้บัญชาการกองพลที่ ๑ รักษาพระองค์พระยาเสนาสงครามไม่ถูกปลดออกและถูกนายทหารบกนักปฏิวัติคดจันตมแต่อย่างททองปางตาย ที่หน้าบ้านของท่านคาบตบ คนกระซิบส่วแล้ว เลือดคองของพระนครในวันนั้น ก็เพราะเจ้าคุณเสนาสงครามนำทหารของท่านผู้ตายเป็นแน่ ในลำดับต่อมาท่านนายพลผู้ถูกปลดออกจากประจำการ แต่ไม่ยอมถูกพวกโจรกรรมเมืองตามดั่งสถานการณ์ชัด ท่านได้ถูกยิงอีกครั้งหนึ่งปางตายที่พระนคร แต่ท่านได้โดยังมีอายุปางตายไปเหมือนกัน รุ่งขึ้นข้าพเจ้าได้กวักกรอเยื่อผู้ซึ่งหนีไปตามทางส่งผู้ต่งที่ตำรวจกองสอดในคาบตบนั้น ซึ่งมีผู้หนีมา ไปยิงไปตายที่ดงแห่งหนึ่งทางถนนบริเวณนั้นท่านนายพลทหารม้าเสนาสงคราม ได้อุปสมบทอยู่ที่วัดบวรนิเวศน์มา ๒ พรรษาแล้ว.

ในวันปฏิวัติ ๒๔ มิ.ย. ๒๔ นี้เอง มีเพื่อนมาแจ้งว่าเขาได้ไปเห็นรายชื่อข้าพเจ้าถูกปลดที่กองบัญชาการปฏิวัติพระที่นั่งอนันตสมาคม ในฐานะเป็นพลเจ้า เขาจะพาตัวไปหาหัวหน้าปฏิวัติเพื่ออาษาทำงานช่วยเหลือ (อ่านต่อหน้า ๔๗)

เรื่องเขม่นัก

“อายค่อม” กิมพิตเหมือนกัน

ผมพอใจเหลือเกินครับ พอใจต่อ “อายค่อม” อันโด่งดังนั้น และพอใจเป็นอันมากต่อเอสเมอ แรลดา แม่สาวชาวชิปส์คนนั้นหรืออันาลอลโลบริยดา ดาราอิตาลีอันซึ่งมีเสน่ห์คัมคาลัยจากกรรจ์ ในหนังเรื่อง “อายค่อม” (The Hunchback of Notre Dame) ของร็อบบี้และเรมร็อต ฮากิม นักสร้างหนังมอติแห่งยุโรป.

ใครๆที่เคยไปปารีส ถ้าไม่รู้จักมหาวิหารในตรอกเก่าแก่กับไม่รู้จักหอไอเฟลนั้นแหละ มหาวิหารแห่งนี้เป็นโบราณสถานศักดิ์สิทธิ์มาแต่ยุคกลาง เป็นมรดกของความเป็นมาอย่างพิสดารพอๆกับความคิดการของกอลดีโมโต “อายค่อม” ผู้มีหลังค่อมพิศดารและมีหน้าตาที่น่าเกลียดน่ากลัว ซึ่งมีหน้าที่เป็นคณบดีประจำวิหารแห่งนี้ และเท่าๆกับความคิดการของเขาที่คิดเคอร์วี่โอโกนิกประพันธ์ใหญ่ฝรั่งเศสจะพึงสร้าง “อายค่อม” ให้กลายเป็นอมตะนิยายจะคงได้ไปชั่วเวลาไป.

เรื่อง “อายค่อม” เป็นเรื่องที่อ่านหนังสือจกกันได้แทบทุกยุคทุกตอน เพราะผู้ประพันธ์ได้สร้าง ความจับใจใจไว้น่าสนใจอันโดยครบถ้วน มาจนกระทั่งคนอเมริกันเอาไปสร้างหนังขึ้นมาพาให้โลกรู้จักบุคคลคนหนึ่งที่มีสมฐานะมาจากความพิศดารของชาว “อายค่อม” นั้น

ที่สุด แต่คนอเมริกันในฮอลลีวูดอาจจะไม่ใช่ผู้ที่อยู่ใกล้ ชัดกับสถานที่มหาวิหาร ในตรอกจนเกินไป นอกจากจะใกล้ ชัดเพียงแต่บทประพันธ์ของวิกเตอร์ฮูโกเท่านั้น ดังนั้นคนยุโรปสองพี่น้องผู้รู้จักรมหาวิหารในตรอก จนแทบจะรู้ว่าอะไรในไหนเสียหับเลื่องเลื่องมาอย่างไร จึงได้สร้าง “อายค่อม” ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเขาเชื่อว่าความใกล้เคียงกับสถานที่ของเขา คงจะทำให้ผู้คนที่เขาสร้าง ได้พบกับบรรยากาศที่แท้จริงได้มากกว่า.

ใครจะแสดงเป็นคิวโดในเรื่องนี้ก็ตามเงินไว้แต่ อันโด่งดังนั้น กับ ยิน่า ลอลโลบริยดาผมหารู้จักไม่แต่ทว่าผมเพียงว่าส่วนมากเป็นชาวฝรั่งเศสและอิตาลีอัน ดังนั้นผมจึงขอแสดงความรู้สึกความทันทันไปอยู่ที่คุณสองคน อย่างไม่มีปัญหา ถ้าไม่มีแม่สาวชาวชิปส์เขา มาร้องว่าทำเพลงแบบชิปส์ในงาน The Feast of Fools ในแถบมหาวิหารแห่งนี้เสียแล้ว เรื่องของ “อายค่อม” ผู้มีความรักและความกตัญญูต่อหญิงคนหนึ่ง ก็เห็นจะไม่เกิดขึ้น.

อันโด่งดัง คือนักผู้รับบท “อายค่อม” นั้น นารักเหลือเกิน นารักทั้งหมด

•
อิน่า ลอลโลบริยดา
สาวออสซี่
แต่งเรื่อง “อายค่อม”

แสดงจริงจังดีมาก แบบนั้นไม่น่าเสียค่ายค่าคิว เพราะหมอบด้อยให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นชีวิตจริงของ “อายค่อม” ซึ่งเคอร์วี่โอโกนิกสร้างขึ้นมา เขาไม่ฝังอยู่ในตัวหมอบจนหมดสิ้น จนเกือบจะเป็นจำหน่อกลายเป็นคนเกิดพิการคนนั้น ไปจริงๆ

ศิลปะในการ Make-up แปลงร่างภายในหน้าของอันโด่งดังนั้น ดาราหนังเลือดเม็กซิกันให้กลายเป็น “อายค่อม” ไปได้นั้น ผมต้องขอปรบมือให้ ถ้าไม่ได้อิทธิพลจากช่างแต่งหน้าคนนั้นแล้ว อันโด่งดังนั้นอาจกลายเป็นนางสาวพระโขนงไปได้.

แต่ถ้าจะดูหนังเรื่องนี้กันอย่าง “เอาเรื่อง” จริงๆ แล้วก็พบข้อบกพร่องบ้างเป็นบางประการ นอกจากฉากบางตอนที่ผู้สร้างก็ทำกันไม่โรงถ่าย (เป็นปกติ) แล้ว เรายังพอจะพบได้เพราะศิลปะในการแต่งหน้าให้ “อายค่อม” ตัวปลอมเหมือนกับ “อายค่อม” ตัวจริงในเนื้อหาของเรื่องนั้น กระมัง เวลา “อายค่อม” หลังน้ำตาจุ่มเห็นได้ชัดว่าน้ำตาไหลออกมาจากตาข้างเดียว ส่วนตาอีกข้างหนึ่งนั้นไม่มีน้ำตาเลย อันผลจากข้อเท็จจริงซึ่งตามปกติไม่ว่าคนตาบอดตาใดสักเพียงไร เรายังให้ต้องมึนตาออกสองข้างเสมอ แต่ “อายค่อม” ตัวปลอมถูกแต่งหน้าให้ข้างขวาด้วยตาปลอมสองอัน น้ำตาไม่สามารถจะไหลออกมาได้.

ดวงหน้าของเรื่องกิมดัง นั้นเสียค่ายอีกนะแหละตอน “อายค่อม” เขาไปห้องโคตินนอนเคียงข้างกับคัพสาวชิปส์ และตายตามไปด้วยนั้น ในหนังเพียงบอกว่า ค่อมมาอีกหลายปีได้มีผู้พบโครงกระดูกของคนทั้งสองนอนกอดกันอยู่ แต่ไม่ยกแสดงภาพให้เห็น ถ้าทำให้เห็นเสียหน่อยจะซาบซึ้งดีไม่น้อยทีเดียว อะไรอะไรที่อยากได้ง่าย ทำมาได้ตลอดเรื่อง เพียงแค่ โครงกระดูกผู้หญิงคนหนึ่งกับโครงกระดูกค่อมอีกคนหนึ่ง กอดกันอยู่ ทำให้ได้ใจจะดังดี. ▲

แถลง พยัคฆวรรณ

รูปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๗

แต่รายงานข่าวจากอดีตผู้เรียบอกว่า พวกทหารกบฏในอัลจีเรีย ท่อโลกด้วยเองว่าเป็น “ขบวนการกบฏ” นั้นพวกนักบ่มคิดคน เบิกบานกันสุดขีดไปทีเดียว.

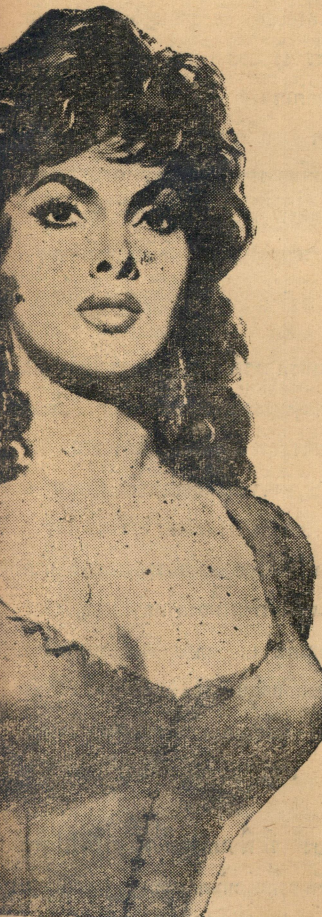
แต่เดอโกล เองเริ่มต้องมือไม่พอ ภายหลังมาก เพราะการจู่โจมบุกเอาด้วยกำลังแล้วไม่แต่เพียงพรรคการเมืองต่างๆ เขาจะรวมกันต่อต้าน แต่หากประชาชนทั้งประเทศจะแข็งข้อ จนกลายเป็นว่า การที่จะหักทลายเอาด้วยกำลังนั้น จะเท่ากับจุดชนวนระเบิดสงครามกลางเมืองขึ้นอย่างฉาจากกรรจ์

เมื่อเป็นเช่นนั้น กาดดักดอมปรีกซ์ สาหรัณอ์ซุบๆ ซึบๆ ตามประสานักนิยามครองเมือง ระหว่างนายพลเดอโกลเอง กับทุกสันติ อดีตนายกรัฐมนตรีชาวจิต นายอริโอต์ แล้วนายอริโอต์ก็มีความอ่อนใจไปแจ้งแก่ประธานาธิบดีเรอเนโกต์ แล้วนายเรอเนโกต์ก็ เปดโพยคพายกับหัวหน้าพรรคกลุ่มโซเชลลิสต์ว่า

“ถ้าพวกผู้สันติทั้งนี้ไม่ยอมให้นายพลเดอโกลก็เป็นนายกรัฐมนตรี ผมมีความปรารถนาแล้ว ที่จะลาออกจากตำแหน่งเสีย ให้มันสิ้นเรื่องสิ้นราว ไปทีเดียว.”

เมื่อประธานาธิบดี ปลดปล่อยค้ายท้อๆ ออกมาอย่างนั้น บรรดาหัวหน้าพรรคการเมืองต่างๆ ก็ชักชวนรวมพลเข้าพบปะหารือกับประธานาธิบดีเรอเนโกต์กันวันยังค่ำ ส่วนพรรคคอมมิวนิสต์นั้น ไม่ต้องการสงสัยจะว่าถ้าถ่มน้ำตายได้ดังไปทอแปรต หรือจนชาวปารีสก็จะแทบระเบิด หือไอเฟลก็คงจะถล่มทำลายกลายเป็นกองเถ้าไฟไปแล้ว ด้วยแรงเสียง.

ผลปรากฏว่าตลอดเวลาเหล่านี้ บรรดาภคณฝรั่งเศสในอัลจีเรีย ยังไม่พร้อมปากเขี่ยทำนายนพลดโกลกันอย่างสุดฝีมือ เพราะคิดว่าอย่างไรเสีย ทำนายนพลจะทำตามคำประกาศเมื่อต้นเดือนพฤษภาคมอยู่ดี จะจับพรรคการเมืองเสียให้สิ้น และจะนำระบบเผด็จการแบบที่เคยใช้ เมื่อสมัยกษัตริย์เข้ามาใช้อีกครั้งหนึ่ง และ

ต่อจากหน้า ๔๕

อาจไม่ต้องการและจะเป็นพวกที่สองด้วย ข้าพเจ้าชอบคนในความคิดจิตใจของเขา และบอกด้วยนิตยสารออก เพราะเกรงว่าการถือเอาพระพิพม์ด้วยชาติพระศรีรัตน ศาสตร์รามจะเกิดกัศัตถิธรรมา คิดว่าคงออกเพราะเป็นพวกเจ้า คิดว่าอยู่เพราะ ความเสียสละจระธรรม ข้าพเจ้าจึงถูกปลดออกจากราชการไป.

แต่นำปลาเหลือที่ภายหลังต่อมาอีก ๑๔ ปีมีนายทหารคนในนายพลผู้หนึ่งเล่าให้ข้าพเจ้า ฟังว่า เขาได้อ่านกับหลวง ที่มณฑลเทศาภิบาลว่าข้าพเจ้าเสียใจในทางคอมมิวนิสต์ ดุๆ ที่แปลกก็เมื่อสมัยที่รัฐบาลคณะราษฎรเกิดเจ้ ข้าพเจ้าถูกสงเคราะห์เข้าอยู่เป็นลูกสมุนเจ้า ครั้นถึงสมัยที่เขากลับสะละเอียนคอมมิวนิสต์ขึ้นมา ก็ถูกหาว่ามีหัวไปในทางคอมมิวนิสต์อันความ แท้จริง ข้าพเจ้าไม่ใช่ว่าเจ้าหรือพวกคอมมิวนิสต์หรือมีมลทินที่การเมืองไทยโดยเฉพาะ แต่เป็น พวกของผู้อื่นคุณ โคม่อุปการะคุณต่อข้าพเจ้าไม่ว่าฉันจะเป็นเจ้าเป็นคอมมิวนิสต์หรือเป็นมหาโจร ข้าพเจ้าก็ไม่มีอคติถึงคุณเสมอแต่ฉันจำเป็นต้องคล้อยตามความคิดเห็นหรืออุดมคติของผู้อื่นด้วย ข้าราชการพวกจริงอย่างหนึ่งว่า ข้าพเจ้าขายแสร้งสมยอมทั้งแต่หนุ่ม ๆ ไม่เคยมีทุนค่าของตัว เอง ก็คือที่เงื่อนเอียงเข้ากับพวกขายแรงงานไม่ได้ การปกครองชนิดใดที่จะทำให้ฐานคนขาย แรงงานและคนจนได้แก่ ข้าพเจ้าก็พอและพร้อมที่จะร่วมมือในเมื่อไม่ผิดกฎหมายบ้านเมือง รัฐบาลคณะราษฎรที่ปฏิวัติ ๒๔ มิ.ย. นี่เองได้ทำให้ข้าพเจ้าคุ้นเคยกับคอมมิวนิสต์จีนและฮวน เพราะ เขาเอาข้าพเจ้าไปใส่คุกในแดนเดียวกับพวกคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าเรียนหนังสือจีนที่คุกบางขวางนี่เอง รู้ถึงคอมมิวนิสต์กว้างขวางยิ่งขึ้นที่บางขวางนี้เหมือนกัน และเมื่อปลัดอาณัติได้ทราบข่าวของข้าพ เจ้าที่มาหนีการลี้ภัยจากบางขวางได้รีบเข้ามาหนึ่งเป็นเอกอัครราชทูตคนแดง อยู่ก็กรุณาขอเรือยัด นามเหื้อและเพื่อนอีกหลายคนที่มาหนีโจรๆ อยู่ที่นี่เมืองเซี่ยงไฮ้ก็ถึงและฮานอว ถ้าเกิดจะ เอลัดเพราะรู้จักกับคอมมิวนิสต์ ก็เพราะพวกรัฐบาลประชาธิปไตยจอมปลอมใจเลวร้ายนี่เอง ทำให้ข้าพเจ้าต้องเสวนากับคอมมิวนิสต์ไปชั่วครู่อันโลกที่โหดเหี้ย.

ถ้าท่านบรรณาธิการตกลงจะนำเรื่องนี้ลงพิมพ์ขอได้โปรดสละหน้า กระดาษคือท้ายนี้ให้ข้าพเจ้าได้แสดงความขอบคุณผู้ทรงดี ที่มีจดหมายแสดงไมตรี จิตและปรารถนาดีมาทางบรรณาธิการไทย-ตีพิมพ์และตีพิมพ์ข้าพเจ้าทุกท่านด้วย. ▲

แม่ละ. พวกฝรั่งเศสในอัลจีเรียหัวเป็นอย่างไรว่า รัฐบาลฝรั่งเศสการของนายพลเดอล็องก็จะต้องใช้กำลังอันเกรียงไกรขึ้นและกลางพวกชาวอัลจีเรีย ฟันเมืองเจ้าของนั้นเสียให้รอความไม่ให้เหลือมา เกาะลูกตา....

แต่แล้ว เมื่อไฟบิสสุดท้ายของนายพลเดอล็องก็ออกมา ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีของเขา ประกอบไปด้วยบรรดาพรรคการเมืองในกรุงปารีส และคณะรัฐมนตรีชุดเก่า ที่ยอมม้วนเสื่อไปแล้ว แทบทั้งสิ้น.

และ...ไม่มีแม้แต่คนเดียว ในจำนวนของ ฝ่ายคอมมิวนิสต์เห็นสมควรหาหนทางแต่ฉัน ได้ครอง ตำแหน่งรัฐมนตรีด้วยเล่ห์แม่แต่คนเดียว.... แม่แต่คนเดียว ชูแทน หัวเรียวหัวแรงในการ จัดตั้งขบวนการ.

ทั้งนี้พวกกบฏในอัลจีเรีย ก็เห็นว่า ได้ได้ไม่มั่นคงเองว่า คนได้ถูกนายพลเดอล็องคิดขย็อนน้อย แต่พอคิดไปเสียแล้ว ถึงเพียงที่นายพลเดอล็อง ตอบแทนให้ ก็คือ การแก้ไขรัฐธรรมนูญให้พวกกบฏ ฟันโทษไม่ต้องคิดคุกท่านเอง

ก็ด้วยเหตุนี้แหละ การจัดขึ้น และแข็งขันต่างๆ ในอัลจีเรียเริ่มมีขึ้น

มีเมื่อดีดากด้วยการกระทำ ชัดคว นายพลเดอล็องขึ้นมาอย่างไมเค่ผืน ระหว่งการปราศรัยที่ในโอวัน เมืองใหญ่ แห่งที่จังหวัดอัลจีเรีย.

ต่อจากนั้น ก็ตามมาด้วยการเรียกร้องให้นายชาก ชูแตงได้รับตำแหน่งใน คณะรัฐมนตรีชุดนายพลเดอล็องบ้าง โดย เชิดชูว่านายพลชากชูแตงผู้หนึ่งแหละคือตัว เทนวิชัยผดประโยชน์ที่แท้จริงของชาว ฝรั่งเศสทั้งหมดในอัลจีเรีย.

เท่านั้นยังไม่พอ ครั้นเมื่อยังไม่เคา

ตอบจากนายพลเดอล็องว่า จะจัดการแก้ไขในเรื่องนี้อย่างไรดี พวกฝรั่งเศสในอัลจีเรียก็กบฏขึ้นข้อเสนอดังกล่าวไม่เห็นด้วยกับกาที่นายพลเดอล็องจะจัดการให้ มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลขึ้น ในอัลจีเรียอีก เพราะการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้เสียชื่อ "กบฏแต่ใจการ" ไปอย่าง ฉลาดจนจริง.

ความจริงการเลือกตั้งสภาเทศบาล นั้น เพิ่งจะเป็นเพียงโครงการเท่านั้นเอง ซึ่งพวกกบฏฝรั่งเศสในอัลจีเรียเองก็ตระหนักดีอยู่ ว่าถ้าจะออกเสียงคัดค้านเสีย แค่เนี่ยๆ แล้ว จะทำให้นายพลเดอล็องบ ยิงซึ่งใจได้กรรม....ถ้าหากว่า นายพล

เดอล็องเป็นพวกคนอยู่ดังที่คาดหวัง.

ปรากฏว่าเสียงที่ตอบตอบ จากปาว รติกรคือ เสียงความหวาดของนายพลเดอล็อง ซึ่งแจ่มชัดและแข็งแกร่งกว่าตามประสา คนที่ทนบนเก้าอี้เดิมมานานแล้ว.

"การที่พวกผู้ชาติในอัลจีเรียจะกระทำการ ขัดขวางนโยบายของรัฐบาลนั้น ย่อมเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะนโยบายของประเทศนั้น เขาเองเป็นผู้กำหนด และจะต้องทำตามนั้น หาใช่พวกผู้ชาติในอัลจีเรียจะพึงกระเส็นตาม มาบ การเรียกร้อง จะเอาอย่างนั้นจะเอาอย่างนั้นไม่ ถ้าหากเขาให้ได้อย่างนั้นมันก็จะมากไป รัฐบาล ก็ต้องจัดการกัน อย่างไม่เห็นแก่หน้าอันทรนหน้า พรหมกันนอกคอกไปละ..."

และพร้อมกันนั้นนายพลเดอล็องก็เข้าไป ทางทหารฝรั่งเศสในอัลจีเรียว่า-

"จงประพฤติให้เป็นไป ภายในกรอบระเบียบวินัยของทหาร"

ปรากฏว่านายพลชากส์วันทพหัตถ์พร้อมรับ คำอย่างหนักแน่น.--

มาตอนนั้น ชาวฝรั่งเศสในอัลจีเรียก็พลันตระหนักว่า,

"อนิจจังตัวตังชาว...ชาติไม่ต้องการเราเสียแล้ว" ▲

ดะวัน ทอแสง

จากศาลา

กมลละแบบ

"ไอ้ที่ตายก็ตายไป ไอ้ที่อยู่ก็ติดตัวเรากันไป" ตามความผิดพิทาฐาน หนักบ้างเบาบ้างตามกรรมและเหตุการณ์ แฉดต้อมบางคนติดตัวเราตลอดชีวิตบางคนพอเบาะๆเพียง ๒๐ ถ้าเหตุหนึ่งมาจากการบุกรุกเข้าประหารหมู่ ท้ายสุดท้ายลงเอยติดตัวเรา.

จำเลยคดีอื่นเป็นคณะ ประกอบด้วย "มือแม่" หลายคนมีนายเตียง ชาวไซติ นายพนัส นวดจันทร์ นายถอง บุญหนุน นายใจ คงคิน นายพิทักษ์ ชาวไซติ ช่วง ตกเป็นจำเลยเรียงตามลำดับ ตามข้อหาฆ่าคนตาย ถ้าเหตุจากการที่บรรดาจำเลยทั้งหมดจะกลายเป็นผู้ต้องหาหมู่ ในฐานร่วมกันฆ่าคนตายในบ้านนั้น ตามทางสอบถอันได้ความว่า สืบเนื่องมาจากการพยายามฆาตกรรม ซึ่งกันและกัน การพยายามฆาตกรรมนั้น ตามทางพิจารณาแห่งการประกอบคดีฟังได้ว่า จำเลยทั้งหมดได้เกิดความคิด ใจ กับนายถองเยี่ยงแต่เดิมเป็นชนวนแรก บรรดาจำเลยทั้งหมด ได้ถูกฟ้องด้วยคำความตามฟ้อง

ว่า ระหว่างวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๑๗ จำ

เลยทั้งหมดกับพวกที่ยังจับไม่ได้อีก ๓ คน

ล้มคนคนนั้นถูกเข้าไปในบ้านของนายยศ แซ่แต่ม แล้วไซติและโมคแห่งคนในบ้าน

มีนางหนู แซ่แต่ม ต.ญ.บุญด้อม นายยศ น.ต.ชูศรี น.ต.มัยเอ็ง นายถองเยี่ยง และนางเอกคางมีมาดเจ็บสาหัส ถ้าหัวบ้าน

หนูและต.ญ.บุญด้อม ถึงแก่ความตาย

เพราะถูกจำเลยที่ร้ายวางกายแทงเพราะมีความโกรธเคืองพยายามฆาตกรรม ถิมเยี่ยง แซ่แต่มว่าตัวจำเลย จำเลยจึงล้ม

คนคนนั้นเข้าที่ร้ายๆ ในบ้านไม่เลือกกว่า

เป็นเด็กหรือคนชรา เหตุเกิดที่ตำบลสาม

เสนใน จ.ว.พระนคร.

ตามฟ้อง และข้อกล่าวหาประกอบพยาน หลักฐานการสืบพยานความฟังได้ว่า ร่วมกันกระทำความคิดคนศาลาอาชญากรรมจำเลย คำว่าตัวนายพนัส,นายใจและนายถองนั้น จำเลยให้การรับสารภาพประกอบกับพยานแนชัดว่า เป็นคนทำร้าย ส่วนนายพิทักษ์ให้การปฏิเสธแต่พยานหลักฐานฟังได้ว่า สมกับกับจำเลยร่วมกับนายพนัส นายใจและนายถองโดยปราศจากข้อสงสัย แต่ นายถองหลักฐานพยาน เป็นที่น่าสงสัยว่าทำผิด ร่วมกับนายพิทักษ์พวกจำเลย จึงพิพากษาวางโทษจำคุกนายพนัส นายใจและนายพิทักษ์ ตลอดชีวิตส่วนนายถองนั้นอายุ ๑๖ ปีเศษ ลดโทษให้ถึงหนึ่งให้วางโทษจำคุก ๑๒ ปี นายถองนั้นนายถองอายุ ๑๓ ปียังไม่เกิน ๒๐ ปีให้วางโทษ ๑ ใน ๓ คงให้จำคุกนายถอง ๑๖ ปี นายพนัสนายใจและนายถองรับสารภาพลดโทษให้หนึ่ง คงจำคุกนายพนัส ๖ ปี นายใจนายถองลดโทษ ๘ ปี ส่วนนายพิทักษ์ให้จำคุกไว้ตลอดชีวิต สำหรับนายถองพยานหลักฐานไม่พอพิงลงโทษได้ ให้ปล่อยตัวไป.

การปล่อยตัวนายถอง ผู้ต้องหาว่ารับคำไป ในศาลชั้นต้นทำให้นายพิทักษ์ จำเลยตลอดชีวิตพร้อมกับนายใจตกอยู่การยืนอุทธรณ์ต่อมาจากหลักฐานพยานและถ้าเหตุแฉดต้อมประกอบฟังได้ว่า กระทำ ความผิดจริง คำขออุทธรณ์จึงพิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า นายถองจำเลยมีความผิด ให้วางโทษจำคุกตลอดชีวิต แต่ด้วย ๒๐ ปีติดให้ ๓ ใน ๓ คงเหลือโทษจำคุก ๑๖ ปี ส่วนนายพิทักษ์ให้วางโทษจำคุกไว้ตลอดชีวิต แต่คำให้การของนายพิทักษ์และนายถองในชั้นอุทธรณ์มีประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินโทษให้ ๓ ใน ๓ คงจำคุกนายถอง ๑๐ ปีกับ ๘ เดือน นายพิทักษ์ ๑๖ ปี นอกนั้นให้ยืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น. ▲

บัดนี้ถึง

● นี่แหละครับ.. บรรดาขออนักกีฬาหญิงและชาย ที่คัดแล้วจากกรุงเทพฯ เดินทางไปแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๓ ในกรุงโตเกียว เมื่อเข้าไปตอนนี้แหละที่ห้องลงกินข้าว ขากลับเมืองไทยหอยหงาสนัด.

รายงานข่าว แบบตรงไปตรงมา
พร้อมด้วยคำวิจารณ์อันละเอียด

ใบปลิวไทย

เพื่อความรอบรู้ที่น่าสนใจ
สำหรับคุณผู้อ่านโดยเฉพาะ

คืนหลวงเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๓

เรื่องของการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๓ ในโตเกียวประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๕ พฤษภาคม ถึงวันอาทิตย์ที่ ๑ มิถุนายน ผมได้เฝ้าชมของการแข่งขันให้ทราบบ้างแล้วว่า ใน ๒๐ ประเทศ ที่เขาแข่งขัน ใครเป็นเจ้ากีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งนี้ ใครมีวันเตี้ยลงเรอกลับบ้าน สำหรับเมืองไทยถ้าผมเป็นเซอร์โทมัสตีปตันเจ้าของใบชาติปล้นอันต้อโลกแล้วผมจะสร้างถ้วยแพ้มไหมให้แกโอลิมปิกแห่งประเทศไทยสักใบเป็นเกียรติความเป็น “เจ้าแห่งความปราชัย” เพราะไปแข่งขันที่ไหนแพ้เขากลับมาให้คนไทยเศร้าด้วยรอยหยอหยาง ไปตาม ๆ กันเสียเรื่อย...

คณะกรรมการชั้นยิ่งใหญ่อันประกอบด้วย คุณหลวงสุขุมพันธุ์ประคิษฐ์ รองประธานโอลิมปิกในตำแหน่งผู้อำนวยการ คณะผู้แทนไทยไปแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๓ นายสวัสดิ์ เดชยานนท์ เลขานุการโอลิมปิก “ตลอดกาล” ในตำแหน่งเลขานุการและพร้อมด้วยเซฟเดอมัสสัน แอดาเซ และผู้จัดการกีฬาแต่ละแผนกที่ไปแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งนี้เดินทางกลับมาเมืองไทยอย่างเงยบ แคว้นพุธที่ ๔ มิถุนายน ดังที่ผมได้บอกในฉบับก่อนแล้วนั้น ค่อมามผมทราบข่าวทางโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ได้เชิญผู้แทนหนังสือพิมพ์หลายฉบับไปฟังท่านรองประธาน ฯ

คุณหลวงสุขุม ฯ เจ้าแจ้งแฉ่งไขเรื่อง การแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๓ ณ ห้องประชุมกรมพลศึกษาเมื่อวันอังคารที่ ๓๐ มิถุนายน แต่การประชุมแสดงข่าวของท่านรองประธานโอลิมปิกเมืองไทย ช่างไปตามหัดที่จรรยาไว้นั้น เพราะมีหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน สี่รายแล้ว และเจ้าหน้ากีฬาไทย-ต่างประเทศ ไม่รู้เรื่องราวการประชุมเลย ทราบต่อมาว่าการเชิญประชุมครั้งนี้ นายสวัสดิ์ เดชยานนท์ เลขานุการของโอลิมปิกแห่งประเทศไทยผู้ชอบไปเมืองนอก โดยทวนของโอลิมปิกแห่งประเทศไทยมากที่สุด เป็นผู้ทำหน้าที่เชิญผู้แทนหนังสือพิมพ์ไม่ได้บอก เจ้าเจ้าตีบจึงไม่ได้ไปฟังท่านรองประธาน เผยแต่เรื่องเอเชียนเกมส์ในโตเกียวอย่างสั้น ๆ แยกแยะผมเคยพบ พ.ต.อ. วิจิต รัตนภาณุ กรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยสมัยปัจจุบันคนหนึ่งและได้รับทราบจากกรรมการผู้หนึ่งว่าท่านได้รับแต่งตั้งเป็นโฆษกแถลงข่าวของโอลิมปิกว่า มีการเคลื่อนไหวอย่างไกร้จะบอกหนังสือพิมพ์ ดังแต่บัดนั้นจนบัดนี้ ผมไม่เห็นข่าวโอลิมปิกแห่งประเทศไทยออกมาจากโอลิมปิกของเราเลยคึกๆดูแล้วก็น่าเศร้าใจอยู่เหมือนกัน.

ในการประชุมหนังสือพิมพ์ของท่านรองประธานโอลิมปิก แห่งประเทศไทยเมื่อวันอังคารที่ ๓๐ มิถุนายน ว่าเราได้เชิญเงิน ๑ ทองแดง ๓ ก็น่าจะภาคภูมิใจและเผยแต่ดีกว่า.

“การที่นักกีฬาของเราแพ้หรือสู้ๆไม่ได้ นั่นก็เนื่องจากเราเตรียมตัวไม่พร้อม”

ข้อแก้ตัวของท่าน รองประธานโอลิมปิกคุณหลวงสุขุมพันธุ์ ผมอยากจะวิเคราะห์เหตุผลเกินทว่าเตรียมตัวไม่พร้อมทั้งไม่ชนะ เพราะก่อนจะไม่แข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๓ นี้ไทยเราโดยเฉพาะโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ได้ส่งนักกีฬาไทยไปแข่งขันหลายครั้งแล้วด้วยแต่ครั้งสำคัญๆเท่านั้น.

๑. ไปแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๑ ที่อินเดีย เมื่อพ.ศ. ๒๔๘๔.

(อ่านต่อหน้า ๓๖)

จากโรงฝึก

บอกด้วยความหวังดี

ทำคุณบูชาไทย

หม่อมเจ้าเปรมประสิทธิ์ เกษมสันต์แห่งบริพัตรมณฑล ศาลาแดง ออกจะเป็นคนช่วยเหลือการอยู่ดีเดียว เพราะว่าความเป็นผู้ใจดี ขว้างตัวคนนั้นเอง และด้วยความหวังดี นี้แหละทำให้หม่อมเจ้าผู้ทรงศักดิ์ถูกเขากดอย่างจัง และผู้ชักไม่ใช้ใครอื่นเกิดที่ไหนเลย เป็นลูกน้องทำงาน ได้บังคับบัญชาขึ้นแหละ.

สาเหตุที่จะถูกเขากดนั้นก็ไม่มีอะไรเป็นนักหนา นอกจากจะได้ไล่คนงานคนนั้นออกจากงานไปเสียเพราะเห็นว่าไม่ดีไม่ชอบ แต่มีคนงานอีกคนหนึ่งชื่อวริช คำแก้ว ขงบนเพื่อนฝูงร่วมงานกับคนงานคนนั้น เกิดนึกยังไม่ทราบได้ลาออกไปอีกคนหนึ่งพอสนับนฐานได้ว่า ออกไปเพราะความเจ็บแค้น แทนเพื่อนคนงานคนนั้น หม่อมเจ้าใจดีเห็นว่าวริช เป็นคนมีความประพฤติเรียบร้อยซื่อสัตย์ในในการทำงานเมื่อลาออกจากงานไปแล้ว ก็จะทำให้มีความลำบากต้องวิ่งเต้นหางานใหม่ทำ ซึ่งมันไม่ใช่ของง่ายเลยแม้แต่คนน้อย ด้วยความสงสารหม่อมเจ้าเปรมประสิทธิ์ ก็เลยตามไปจนเจอขอให้ออกมาทำและก็ได้จ้างแล้วที่ไล่คนงานคนนั้นออกไปเพราะความผิดความประพฤติไม่ได้ แต่แทนที่วริชจะเห็นดีเห็นชอบ กบคำวอนให้เข้าทำงาน นายวริชกลับโดดเข้าขอทานที่หม่อมเจ้าเปรมประสิทธิ์อาศัยอยู่ โดยไม่พูดกล่าวที่แพงอะไรเลย แล้วก็เล่นหนีไป ทำให้หม่อมเจ้าโกรธจัดต้องนำความมาแจ้งให้ พ.ต.ต. แสง หงษ์นคร สารวัตรใหญ่ลงพื้นที่ทราบเรื่องและติดตามตัวนายวริชให้เลิกสงสารกันเสียทีดีกว่า แต่ตำรวจก็ไม่อาจจะตามตัวนายวริชได้.

เรื่องนี้เขาเรียกกันว่าเป็นการทำให้คุณบูชาไทยแท้ ๆ ทุบด้วย ความหวังดี และความสงสารที่ไม่อาจจะช่วยเมื่อกัน เราเกิดหันมาคิดขึ้นมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ว่าถึงนายวริช ไม่มาจะเป็นคนใจร้อนจนเกินไป เขามาร้องถึงบ้านน่าจะรับฟังไว้ม่าง นายวริชเองก็คงจะตั้งหน้าไปว่า เคยชนะการหางานทำมาไม่ต่างกว่างานเข้มาได้สมุทรเท่าใดนัก

เทวน เทวฤทธิ

จากกระบวน

นักกานเมือง

เมื่อวันเสาร์ที่แล้ว นักเรียนจำนวนหนึ่งได้ไปชุมนุม ททท.ทรวงศ์ศึกษา

การ เพื่อขอพบรัฐมนตรีศึกษาและจะยื่น
ข้อเรียกร้อง ๘ ข้อ ประสงค์การลดค่า
เล่าเรียน แต่รัฐมนตรีศึกษาไม่ได้มาพบ
กับนักเรียนเขา ใจว่าคงคิดอะไรน หรือ
หลบหน้านักเรียน ไม่ทราบแน่ชัด จึง
ปล่อยให้เป็นที่ ของนายประเสริฐ
บุญเต็มเตฆานการรัฐมนตรีเลขาธิการ
ยุทธ ไซคำมิ่ง ผู้ช่วยเลขาธิการหน้าแทน
ซึ่งได้มีการเจรจาต่อรองกัน อยู่เป็นเวลา
นาน ผลปรากฏว่าเตฆานการรัฐมนตรี
รับว่าจะตอบให้ทราบภายใน ๕ วัน โดยจะ
นำข้อเรียกร้องของนักเรียนไปให้รัฐมนตรี
ตรีและนำเขาดีที่ประชุม คณะรัฐมนตรี

แต่ในระหว่างที่เตฆานการรัฐมนตรี กับนัก
เรียนกำลังเจรจาต่อรองกันอยู่นั้น นายพัน สุนทร
อนันต์ ส.ส.สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ได้ปรากฏ
ตัวขึ้นที่มณฑลนักเรียน ประกาศตัวเป็นผู้แทน
ฝ่ายค้านสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ และกล่าวปลุก
ปั่นนักเรียนต่าง ๆ นานา เลอถุกนักเรียนให้ร้องตะ
เพิดไล่ออกไป เพราะเป็นการของปลุกปั่นนัก
เรียนเพื่อผลทางการเมือง ของพรรคประชาธิปัตย์
ซึ่งทำให้นักเรียนที่ต่อสู้โดยบริสุทธิ์ใจ พลอยมี
หมองไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ ทางการถืออาชญา
พาไปโน่นแล้ว การที่นักเรียนมีการเคลื่อนไหว
ครั้งนี้ เป็นแผนการของพรรคประชาธิปัตย์ใช้
นักเรียนเป็นเครื่องมือ เพื่อเสวยผลทางการเมือง
ซึ่งอาจไม่รับพิจารณาข้อเรียกร้องใด ๆ ของนัก
เรียนก็ได้ เพราะการต่อสู้ของนักเรียนแทนที่นัก
เรียนจะทำกันเอง การดลกับปรากฏว่านักเรียน
เมืองถอยหลังกลับเข้าไปแทรกแซงและปลุกปั่น
ทำให้การต่อสู้ของนักเรียนเหล่านั้น ได้รับความ
ลำบากยุ่งยากและถ้าการต่อสู้ของนักเรียนไม่
เกิดผลครั้งนี้ ก็ขอให้นักเรียนทั้งหลายเข้าใจไว้
ด้วยว่าเพราะนักการเมืองถอยหลังกลับเข้าไปเกี่ยว
ข้องแทรกแซง และปลุกปั่นให้นักเรียนกระทำ
เพราะฉะนั้นก็ควรจะดีพิจารณาโทษนักการเมือง
ต่อสู้ผู้นี้ตามสมควร

เราอย่าลืมว่า เมื่อไม่นานมานี้
ได้มีบุคคลผู้หนึ่ง ซึ่งถูกวงการหนังสือ
พิมพ์เรียกว่า “ไอโม่ง” ได้อ้างเป็น
แทน บ.ก. หนังสือพิมพ์ ๘ ฉบับไปยุให้
สัดและนักศึกษาดินชบวม และภายหลัง
ได้ถูกเปิดเผยออก ปรากฏว่า “ไอโม่ง”
ผู้นั้นเป็นผู้สื่อข่าว หนังสือพิมพ์ฝ่าย ประ
ชาธิปัตย์ ประชาชนย่อมจะเห็นแล้วว่า
เมื่อเมื่อก่อนเกิดขึ้น ประชาชนก็
มักเคยโอกาสเข้าปลุกปั่นยุยง เพื่อให้
บ้านเมืองระส่ำระสาย ตัวอย่างที่กล่าว
มาทั้ง ๒ เรื่องนี้เป็นเพียงตัวอย่างที่แสดง
ให้เห็นแก่ที่กระเทือนอุบาทว์ของพวกคัก
ท่านนี้ ▲

“แสง อาทิตย์”
(อ่านต่อหน้า ๕๐)

● ชุดกรรมการ ‘ปัญหาเปิดหน้าภาค’ ที่ออกแพร่ภาพเป็นครั้งแรกที่อัสสัมชัญ
ทางไทย ที.วี. เมื่อคืนวันอังคาร ที่สิบเจ็ดมิถุนายนนี้ จากซ้ายไปขวา
เสนาะ คันบุญอิน, จินตนา อุตสุนทร, ม.จ.ประสพสุข สุขสวัสดิ์, แพทย์หญิง
กฤษณี สติธอนันตนาฏจันต์. เสื้อดำที่หน้ากระดานไม่พอจึงไม่ได้กล่าวถึง
ในครั้งนี้ ทั้งนี้ กรรมการบางคนแสดง ‘มรรยาท’ ออกมาอย่างน่าอึดอัดระอา

จากเขตรับผิดชอบ

สิบห้าหยกหยก สิบหกหย่อนหย่อน ของสุภาพสตรีนิมิต
บลอนซ์ นัยน์ตาฟ้าแล้ว ขันมาเปิดฟลอร์ ด้วยจังหวะสับคัสซิง เรียก
ความคุ่มต้อมจากหัวใจพอให้ ในการแพร่ภาพครั้งสุดท้ายของวงดนตรี
‘บางกอกบอย’ ทางโทรทัศน์ที่พบกเมศวาคันวันจันทร์ ที่สิบหก มิถุนายน
สองพันห้าร้อยเอ็ด นี้เอง.

แม้จะไม่วิพากษ์วิจารณ์อะไร ให้มากเนื้อความออกไปหรอกครับ
สำหรับการเผยแพร่ครั้งประวัติศาสตร์ครั้งนี้ร้อนระลอก เพราะใครต่อใครได้โพย
คำพาดพิงคำพูดที่นำเสนอกันแล้ว คราวนี้ถึงขั้นไม่จำกัด โยภสมคลั่ง ขึ้นมา
แสดงให้คำพูดพาดพิงอีก ความเห็นผมก็จะเฉยเฉย จะขอพูดรวมรวมในครั้งหน้า
วงดนตรี ‘บางกอกบอย’ หรือ ‘เจ้าหนุ่มแห่งสยาม’ ที่ผลิตกันการแต่งตัวเหมือน
ความขบถแถมอินเดียแดงโพยทะเล ยังมีไม่ตายมื่อ อยู่ในเกณฑ์อันไม่น่าชมของ
นัก ถูกแล้วครับ, ผมหมายถึงเพลงไทยสากล ที่คุณใครคนหนึ่งเป็นผู้แต่งเนื้อ
ร้อง และคุณใครอีกคนหนึ่งไม่ยอมเปิดเผยนาม (ไม่ระบุชื่อไปทำไม) เป็นผู้ให้ทำนอง
รวมทั้งนักร้อง อันได้แก่คุณผู้ชายสองคน คนหนึ่งแต่งตัวเป็นพรานหรือผู้นำทาง
ฝรั่ง ประจำป่าดงอินเดียนแดง คนหนึ่งแต่งเป็นสุภาพบุรุษความบอย ท่าหน้าที่
โสมภพด้วย ซึ่งค่อนข้างจะมีบรรยากาศและสัมผัสได้แก่แสดงไปด้ก้นน้อย ส่วน
การบรรเลง จังหวะจะโฉบซอรับว่าคึกคักซู่ซาวพามของคับริบ ทั้งนักร้องนักร้อง
ทั้งพ็อพหนุ่มน้อยผิวเผือก ลูกชายเม้าเซเรนิกแมนนี่ จ.เอ็ดเวิร์ด (พี่ชายร่วมตระกูล
ของแม่สาวน้อยหมอบรองผู้ออกมา ‘กระสับกระส่าย’ เพลงเป็นสตรีแรก) ที่ออกจะเอ็ดเวิร์ด
เพรตต์ยัยพวกแพนทอนบวกทอมมี่ แซนด์ เป็นที่น่ามกัด้วย โดยเฉพาะคุณบุญเกิด
เตมาชัย ผู้ช่วยมิชชี มิวซ่า และ ๆ และ ๆ ของ พ.อ.การณเท่ง วรรคมยง ซึ่ง
หอบเนื้อเพลงขึ้นมาร้องทำนองมะกัน เป็นครั้งแรกทางโทรทัศน์ (หลังจกได้ช่วย
หัว-ทอม-เซ็ค-ลู-กวาด ในรายการนี้-นั้น-โน้น มาหลายเนื้อหอยใหญ่) ทำท่วงทำกระฉับ

กระฉกกระชกตก ได้มาฟังพ็อพคับริบ
แต่จะนั่งฟังจนไปอีกดีเท่า ถ้าหากจะไม่
ทำทริยากระโดด โผวงแหวนเหมือนขลุ่ย โถ
และหรีดด้วยม่อวาม แบบโถ่หรือโถ่แจ้
ก็ช่างเถอะพรอคน เพราะทำให้มรรยา
ทักของสถานที่ เฉียดเฉียดงานฝั่งลูก
มิตรไป อย่างช่วยไม่ทันจริงๆ.

บรรร ลงต่อไปละครับ ‘เจ้าหนุ่ม
แห่งสยาม’ ที่รัก.. ถ้าหากไม่เย็นพิชิตหรือ
สดแสดงต่อชาวชน ตลอดจนโคลงมือปรับปรุง
ตัวเองเสียบ้าง ในการร้องสัมนแบบเพลงไทยสากล
ให้กระชุ่มกระชวยกว่านี้สักสักมากมาย.

‘แก้วฟ้า ผู้วางมือจากงาน
ละครโทรทัศน์ทางสถานีไทย ที.วี. เพราะ
ถูกการรักเบียดตุมรวมเข้ามา ใช้เวลา
ว่างทีพอจะเจ็ดได้สักเล็กน้อย พานด
งานไปแพร่ภาพทางโทรทัศน์ที่พบก ใน
คืนเดียวกันที่สิบห้าหยกหยกสิบหกหย่อน
หย่อนเด่นแว้งเด่นกา แต่เป็นในภาคคัก
ภายใต้นามของคณะ ‘บุษบารมย์’ และ
ภายใต้ชื่อเรื่องว่า ‘สมฤดี’
ได้เขียนพินัยกันทั้งผู้ประกาศ
และแผนกระดาษคำเขียนได้เด็ดว่า ละคร

เรื่องนั้น สุดท้ายอยู่ในประเภทละครเพลง, ไม่ใช่ละครพูด, ละครรำ, ละครร้องหรือละครพากย์ แต่จะเป็นเพราะเหตุสุดวิสัยอันใดก็เหลือแต่เรา บุรุษสามหัวคนหนึ่งที่ผู้คิดเรื่องนั้นจบในเวลาประมาณ ยี่สิบสามวันของวันที่สิบหก จึงมีผลตามมา บกพิมพ์เสียงปานฟ้าร้องในเวลาเย็นของวันที่สิบเจ็ดว่า... “นั่นมันนาฏยคนตรีเพลงชาติขึ้นหน้า...(หรือเหว)” ผมฟังเขาถ่มคำพูดออกมาแล้ว ก็ไม่ได้เห็นสังคมค่อยไปในทันที เพียงแต่มีความรู้สึกซ้ำซ้ำว่า คุณบุญช่วย หิริยุดันทร ผู้ชนะการประกวดร้องเพลงทางวิทยุกรมประชาสัมพันธ์ เมื่อพอ...คือเขาขับกวางกว่าเงินละครเพลงเรื่องนี้ได้ตลอดใจจนเขตก้อนใจ เหน่เท่า กับคุณดวงจันทร์ ไพโรจน์ เจ้าของเสียงเพลง “ข้างร้ายเหลือ” อันไม่มีใครเหมือน แสดงบทร้องให้โดยปราศจากหน้าตา ไปได้อย่างแนบเนียนดังที่สัมผัสหรืออย่างกะ คุณอรุณศรี พินทพย (หมายเหตุ: ถ้าคุณผู้อ่านจะเข้าใจว่านางสกุลน้อย หิพธิดาก็ไม่มีใครมาดเถียง-ดัดจับเป็นอันขาด) ผู้รับบทตกหลุมรัก ทำให้คนดูผู้เดียวจิตวายกระตุก เขาไปหิเรวเรวได้อย่างละอิดละอมอะไรยังงั้น ทงนผมยังไม่มียารวมผู้แสดงเป็นพระเอก, พระรอง, พ่อนางเอก, ซึ่งต่างก็ พกหิน มาแทน ‘พกนุ’ ไว้ในท้องทำการแสดง เขาไปด้นย่นครับ.

ผมไม่ปรารถนาจะเน้นเน้นดังไปกว่านั้นหรือคร่ำครึเพราะอย่างไร, ผมก็เห็นใจคุณ คุณผู้เขามารับบทบาททางต่างกันในละครเรื่องนี้ทุกคน ตรงที่ว่าไม่ใช่เป็นนักแสดงที่เจ๋งจ๊าก จากแห่งไหนตำบลใดมาก่อน และก็ด้วยประการฉะนี้แหละครับ ผมจึงไม่เห็นของผมว่าชีวิตคุณบุญช่วย หิริยุดันทร กับคุณดวงจันทร์ ไพโรจน์จะมีความหมายมาถนัด ถ้าหากเพียงออกมาวิ่งเพลง ตามความชำนาญของหัววงบรรดาเดียว เช่นเดียวกับคุณอรุณศรี พินทพย จะมีความหมายต่อคำว่า ตลกหญิง ยังขบคิดอีกไปว่าผมขบขันการ ละครสนุก กับคุณเจ้า

□ **สรุปและวิจารณ์**
ต่อจากหน้า ๔๕

จากวังปารุศ

เกี่ยวกับภาษากวี

โฆษกกรมตำรวจ ได้แถลงบัญชีเกี่ยวกับกรณการควบคุมภาษาอากร ของคณะกรรมการซึ่งขณะนั้นได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์เป็นทำนองว่า คณะกรรมการมีทางแค่จะหาเงินมาพอค่าอย่างเดียว และกล่าวหาเป็นทำนองว่า จะทุจริตในเรื่องภาษาแก่ประชาชนนั้น.

เรื่องนี้อันได้กรมตำรวจ ในฐานะประธานกรรมการปราบปรามการผิดกฎหมายอากร ขอให้ชี้แจงและชี้แทนหนังสือพิมพ์ว่า กรรมการคณะนี้หาได้ตั้งหน้าตั้งตาดูแลงานพอค่า หรือหาอะไรมาจะทุจริตต่อคำไม่ ความจริงคณะกรรมการชุดนี้ได้นำเรื่องทางจะช่วยเหลือ บรรดาพ่อค้าที่สุจริตอยู่เสมอ ขอดท้วงยังมีพ่อค้าที่ไม่สุจริตทำการลักลอบเอาสินค้า ที่ไม่ได้เสียภาษีเข้ามาเมื่อสินค้านั้นไม่ได้เสียภาษี ก็ย่อมจะถูกนำออกจำหน่ายในราคาถูกกว่าสินค้า ที่พ่อค้าเสียภาษีเป็นการได้เปรียบในทางเชิงค้า ถ้าเจ้าหน้าที่ปล่อยปละในเรื่องนี้เสีย ก็จะทำให้พ่อค้าที่สุจริตล้มจมได้ คณะกรรมการจึงได้พยายามที่จะหาช่องทางของข้อหาในเรื่องนี้ทุกทาง และได้รวมพิจารณาไปถึงข้าราชการที่ไม่สุจริตด้วย พร้อมกันนี้จะได้นำเอาวิธีการเสียภาษ้อารต่าง ๆ มาพิจารณาด้วย เพื่อหาหนทางให้มีการสะดวกแก่ผู้เสียภาษี ถ้ามีกฎหมายหรือข้อบังคับใดในเรื่องภาษนี้ เป็นการหมิ่นหมิ่นเกิดความไม่พอใจแก่

รัฐมนตรีมหาดไทยหรือคุณเจ้าดี บุญ-หลง นั้น.

การแต่งตั้งหรือสะท้อนความสามารถของตัวเองออกมา ตามความจิตใจไม่เพียงแต่จะรักษาระดับงานของตัว ให้คงทนไว้เท่านั้น หากยังเป็นการเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นให้เพิ่มขึ้น ได้ทุกโอกาสอีกด้วย โดยเฉพาะในการออกแนวภาพทางโทรทัศน์เป็นครั้งแรก อันหมายถึงการเรียกร้องคะแนนนิยม เพื่ออนาคตต่อไปอีกเช่นกัน!

ผมจะติดตามรายการของคณะ ‘บุษบา’ รมย์ ในฐานะที่ได้รับภาระเป็นเจ้าจากคุณการณให้ทุกท่านเป็นเจ้าของรายการ ทางสถานีนี้ต่อไป(ฝ่ายแสดงอยู่) □

ตามพี่ ทินพันธุ์

ประชุมงาน อธิบดีตำรวจได้อนุญาตขอให้รัฐบาลพิจารณาแก้ไข หรือยกเลิกไปเสียเพื่อให้เกิดความเรียบร้อยแก่ผู้เสียภาษีซึ่งนั้น.

เกี่ยวกับ และระเบียบการเรียกภาษิตกติกามาแล้ว ผู้เขียนทราบว่าการกระทรวงการโดยเฉพาะท่าน อธิบดีตำรวจ ได้พยายามมาหลายครั้งหลายหนที่จะจัดระเบียบการเก็บภาษิตให้เป็นธรรมแก่พ่อค้า หาทางสะดวกให้พ่อค้า แต่เท่าที่ปรากฏ เงินภาษิตอากรของรัฐก็หดลงสูญหายไม่แพ้กันน้อย ทั้งนั้นนอกจากระเบียบข้อบังคับบางอย่าง จะไม่รัดกุมแต่เจ้าพนักงานที่ไม่สุจริต เป็นปัญหาใหญ่ เพราะได้แต่หลอมนในการหาผลประโยชน์ของเจ้าพนักงานที่ไม่สุจริต มักจะมีอยู่ต่าง ๆ นานา พ่อค้าต้องถูกรบกวนจากบุคคลเหล่านี้เสมอ ทำให้พ่อค้าเกิดเอือมระอา จึงพากันหาช่องทางหักล้างเสีย ซึ่งการหักล้างเหล่านั้นบางทีก็ต้องพบกับกรวดขันของเจ้าหน้าที่ ผู้สุจริต ปัญหาในเรื่องนี้จึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการจะต้องกวาดขันปรับปรุงให้รัดกุม ซึ่งไม่ใช่แค่จะทำให้พ่อค้าเสียภาษีเดือดร้อน ยังเป็นการรักษาผลประโยชน์ของรัฐมิให้สูญไปมีแต่คนจุกอกอีกด้วย. ▲

“บทกวี”

□ **ความปรารถนา**
ต่อจากหน้า ๔

ว่า จะไม่ขอความช่วยเหลือทางทหารเพิ่มเติมอีก จะขอให้เขาเพิ่มความช่วยเหลือในทางเศรษฐกิจให้มากขึ้น แต่ผลของการเจรจาที่แม่น้ำเจ้าพระยาถึงเมืองไทยนั้น ปรากฏว่าฝ่ายผู้ให้ความช่วยเหลือเราจะต้องอดใจให้มากขึ้น แต่การเพิ่มความช่วยเหลือ ทางเศรษฐกิจนั้น เขาไม่รับรอง นักการช่วยเหลือที่มองจากผลประโยชน์ของเขา แต่นัก ๆ จะเป็นการปฏิบัติไม่ตรงกับคำแถลงของนายกรัฐมนตรีอีกรายหนึ่ง ส่วนข้อที่นายกรัฐมนตรีประกาศว่า จะรับความช่วยเหลืออีกให้มา โดยไม่ขอผูกพันใดๆ ทั้งสิ้นนั้น ในเรื่องเหล่านี้เพียง

ความปรารถนาของนายกรัฐมนตรี กับ การปฏิบัติจะสอดคล้องกันหรือไม่ อย่างไรก็ดีผมมีเวลาที่จะรอดูกันต่อไป.

เราขอสรุปว่า คำแถลงของรัฐบาลและของนายกรัฐมนตรีที่แสดงถึงความปรารถนาดี อยู่ไม่น้อยเหมือนกัน แต่ก็ก็เป็นความปรารถนาที่ประชาชนยินดีจะให้ความสนับสนุน สิ่งที่ยังขาดอยู่ก็คือ เอกภาพระหว่างความปรารถนาดีกับการปฏิบัติ การที่ไม่มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความปรารถนาดีที่ประกาศออกไป ก็ทำให้ความปรารถนาดีเป็นสิ่งที่ไร้ความหมาย. เราหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะพยายามให้มีเอกภาพระหว่างความปรารถนาดี และการปฏิบัติของรัฐบาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลโดยทั่วไป ▲

๑๖ มิถุนายน ๒๕๐๐

□ **โท-สปีดาร์**
ต่อจากหน้า ๓

เพราะว่าจะเขียนเรื่อง “เลือดสีแดง” และอื่นๆใน “โท-สปีดาร์” (และ น.ส.พ. ฉบับอื่นๆอีกมาก) ยังให้เปิดคอลัมน์ “ครึ่งหนึ่งยังจำได้” ขึ้นอีกคอลัมน์หนึ่งเริ่มตั้งแต่ฉบับนี้เป็นต้นไป อีกเหมือนกัน คอลัมน์นี้จะให้ละไว้สำหรับผู้อ่านบ้างนั้นขอได้โปรดกรุณาหลีกเลี่ยงด้วยดีกว่า.

นวนิยายแบบใหม่ขนาดยาว๔๐ตอนจบของ สก๊ต บรรจงศิลป์ นักประพันธ์และนักหนังสือพิมพ์รุ่นพี่ ได้มาพบกันท่านแล้วตามที่ประกาศไว้ว่ามาของ “ชีวิตรักของแมลงมด” นั่นเอง เมื่อท่านเป็นเด็ก คงเคยดูผีเสื้อในหลอดส่อง “แมลงมดของหลิงลา” อะไรทำนองนั้น แต่ “แมลงมด” ตัวนี้เราขอรับรองว่าไม่ใช่ “แมลงมด” ตัวนั้นแน่ หากว่ามันเป็นแมลงมดของชีวิตคนเรานี้ๆ นั่นเอง จากฉบับนี้ต่อไปอีก ๓ เดือนครึ่งจึงจะจบเรื่อง.

คอลัมน์ใหม่อีกคอลัมน์หนึ่งซึ่งจะออกแล้วเสียมิได้คือคอลัมน์ “ปทานุกรมฉบับแบ่ง โดยทินกร สดดี เราถนัดรับรองได้ว่าท่านผู้อ่านจะต้องติดคอลัมน์นี้เหมือนคอลาเพราะต้องซดกาแฟอยู่ทุกๆเช้าจะขาดเสียมิได้ ทินกร สดดีรับรองเป็นแน่เหมาะว่า ไม่ยอมให้ขาดไปเป็นอันขาด. คงมีประจำทุกสัปดาห์

ขอเชิญท่านพลิกไปพบกับเรื่องราวและคอลัมน์ต่าง ๆ ในโฉมหน้าใหม่ของ “โท-สปีดาร์” ได้แล้ว.